

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Gúr Nándor,*
Hegedűs Lorántné, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	39795
A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	39795
Tuzson Bence (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	39795
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	39797
Felszólalók:	
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39798
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	39800
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39802
Tuzson Bence (Fidesz) előterjesztői válasza.....	39804
Az áruk ideiglenes behozatali eljárás alá vonására vonatkozó A. T. A. igazolványról szóló Vámemegyezmény és módosítása kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	39806
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	39806
Felszólalók:	
Dr. Czomba Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	39808
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39809
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39809
Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	39810
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	39810
Felszólalók:	
Dr. Czomba Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	39812
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	39814
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	39814
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39815
Az adózás rendjéről, valamint az adóigazgatási rendtartásról szóló törvényjavaslatok együttes általános vitája	39816
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	39816
Felszólalók:	
Dr. Czomba Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	39823
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	39825
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	39828
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39830
Demeter Márta , az LMP képviselőcsoportja részéről	39834
Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló	39840
Dr. Józsa István (MSZP).....	39842
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	39843
Gúr Nándor (MSZP)	39843
Dr. Józsa István (MSZP).....	39844
Mesterházy Attila (MSZP).....	39846
Gúr Nándor (MSZP)	39847
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	39847
A sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	39851
Dr. Tiba István (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	39851
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	39854
Felszólalók:	
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	39854
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39856
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	39860
Gúr Nándor (MSZP)	39862
Horváth Imre (MSZP).....	39865
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	39867

Mesterházy Attila (MSZP).....	39869
Gúr Nándor (MSZP)	39870
Szilágyi György (Jobbik)	39871
Gúr Nándor (MSZP)	39876
Szilágyi György (Jobbik).....	39876
Dr. Tiba István (Fidesz) előterjesztői válasza	39877

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi

CXLVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	39880
Bartos Mónika (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	39880
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	39882

Felszólalók:

Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	39883
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39885
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	39886
Gúr Nándor (MSZP)	39888
Bartos Mónika (Fidesz) előterjesztői válasza	39889

A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája	39890
Bóna Zoltán (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	39890
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	39891

Felszólalók:

Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	39892
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	39894
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39896
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	39897
Mesterházy Attila (MSZP).....	39898
Szászfalvi László (KDNP)	39899
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	39899
Schmuck Erzsébet (LMP)	39900
Gúr Nándor (MSZP)	39901
Mesterházy Attila (MSZP).....	39903
Gúr Nándor (MSZP)	39904
Bóna Zoltán (Fidesz) előterjesztői válasza	39904

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat álta-

lános vitája	39905
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	39905

Felszólalók:

Bóna Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39906
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39907
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39912
Gógös Zoltán (MSZP).....	39914
Szilágyi György (Jobbik).....	39915
Gúr Nándor (MSZP)	39917
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	39917

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat álta-

lános vitája	39919
Győrffy Balázs (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	39919
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	39920

Felszólalók:

Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	39921
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39921
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39921
Gógös Zoltán (MSZP).....	39922

Gúr Nándor (MSZP)	39924
Gyórfy Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza	39925
Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény módosításáról	
szóló törvényjavaslat általános vitája	39927
Gyórfy Balázs (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	39927
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	39928
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	39929
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39929
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39932
Gyórfy Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza	39933
Napirend utáni felszólaló:	
Gúr Nándor (MSZP)	39933
Az ülésnap bezárása	39936

Az ülésen jelen voltak:

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
16. ülésnapja

2017. november 2-án, csütörtökön
(9.02 óra - Elnök: dr. Hiller István)

Jegyzők: Hegedűs Lorántné és dr. Tiba István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Üdvözlöm önöket, jó napot kívánok! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 16. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Tiba István jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Varga Mihály és Tuzson Bence képviselő urak, a Fidesz képviselői által benyújtott előterjesztés T/18006. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő Úr!

TUZSON BENCE (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan régióban vagyunk mi itt Közép-Európában, amely a következő évtizedben az egyik legdinamikusabban fejlődő régiója lesz a világnak, és ezek között a körülmények között nekünk magyaroknak arra oda kell figyelniünk, hogy a magyarországi cégek, a magyarországi vállalkozások is megkapják azt az esélyt, hogy ebben az erős fejlődésben, ami ezt a régiót fogja jellemezni, ezek a cégek, a magyar cégek is kivehessék a részüket.

Ennek megfelelően a magyar adózási szabályok - a társasági adó - már korábban is tartalmaztak olyan jellegű intézkedéseket, olyan jellegű kedvezményeket, amelyek jelentősen hozzájárultak ahhoz, hogy a magyar gazdaság az utóbbi időszakban dinamikus tudjon erősödni és dinamikus tudjon fejlődni. Ez a kormány és ez az Országgyűlés már sokat tett annak érdekében, hogy ezeket a vállalkozásokat Magyarországon fejlessze.

Ugyanakkor az európai uniós szabályok mint regionális szabályok olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek nem feltétlenül egységesek a régiók tekintetében, és ami a problémát jelenti Magyarországon, hogy az egyes régiókon belül, így különösen a közép-magyarországi régióon belül is nagy eltérések vannak. Nagyok az eltérések, mondjuk, Budapest és mondjuk - ha följebb megyünk -, egy ipolyisági rész között fejlettség tekintetében, teljesen jól látható, mekkorák a különbségek. Ennek megfelelően a közép-magyarországi régiót ma Budapest húzza, Budapest teszi olyan régióvá, amely nehezzé teszi az adó-

kedvezmények megadását, az uniós jellegű támogatások megadását.

Erre tekintettel és a magyarországi innovatív vállalkozások támogatása érdekében tettük le az asztalra Varga Mihály miniszter úrral ezt a mostani javaslatot, amely javaslat az 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról szól, és ami a fejlesztési adókedvezmények rendszerének kiterjesztését jelenti.

Fejlesztési adókedvezmény már most is létezik a magyar jogban, több jogcímen, így például környezetvédelmi beruházások esetében vagy K+F beruházások esetében igénybe vehetőek ilyen jellegű támogatások. A közép-magyarországi régióban azonban ez az adókedvezmény csak korlátozottan vehető igénybe, csak abban az esetben, ha új vállalkozás indul, és mint új vállalkozás veszi igénybe ezt a típusú kedvezményt.

A mostani javaslatunk arra vonatkozik, hogy ennek a kedvezménynek a rendszerét, összhangban egyébként az EKB-támogatásokkal, hiszen az EKB-támogatások és a fejlesztési adókedvezmények együttesen képesek kifejteni jótékony hatásukat, összhangban ezekkel a rendelkezésekkel két új esetben is igénybe lehessen venni ezeket a támogatásokat. Az egyik eset: akkor, amikor egy termékdiverzifikáció valósul meg, azaz új termék bevezetésére kerül sor, anélkül, hogy egyébként egy teljesen új vállalkozás indulna. Tehát a fogalom tekintetében nem minősülne ez egyébként teljesen új vállalkozásnak, hanem egy új termékkel egészülne ki a termékpalettája. A másik ilyen pedig, amikor a vállalkozás új fejleszt, hogy egy új eljárásrendet vezet be.

Természetesen ezek a támogatások olyan támogatások, amelyekhez az Európai Bizottság hozzájárulása kell, hasonlóan egyébként más típusú ilyen támogatásokhoz. Egyébként az EKB-támogatásoknak és az ilyen jellegű adókedvezményeknek ugyanaz az európai uniós jogi alapja.

Pénzügyi korlátozást is tartalmaz ez a rendelkezés, méghozzá 6 milliárd forintban határozza meg azt a minimumösszeget, amelyben az ilyen típusú beruházásnak meg kell valósulnia, vagy pedig 3 milliárd forintban, hogyha kifejezetten munkahelyteremtő beruházásról van szó. Sőt, ezen felül még foglalkoztatási igényeket is támaszt. Meg kell valósulnia annak, hogy a következő négy évben, tehát a beruházás megindításától, elszámolásától számított bázisévhez képest négy éven keresztül legalább ötven fővel kell nőni a foglalkoztatottak létszámának, vagy egy másik adókedvezménynek, illetve másik foglalkoztatási célnak kell megvalósulnia, ami a minimálbér 300-szorosával növelt bérköltséget jelenti a cégnél.

Úgy gondoljuk, hogy ezeknek a szabályoknak a megvalósulásával, bevezetésével lendületet kaphatnak olyan vállalkozások a közép-magyarországi régióban, amelyek nemcsak a nagyvállalkozásokat segítenék, a foglalkoztatottságot segítenék, hanem bizony a másik oldalon a kis magyar cégek számára is egy beszállítási lehetőséget jelentenének, és ezek a

cégek az ország minden területéről - a közép-magyarországi régióból is - fejlődésnek indulhatnak, illetve a további fejlődésük biztosított lehet.

Úgy gondoljuk, hogy ezekkel az intézkedésekkel Magyarország tovább erősödhet. Azt gondolom, hogy itt az Országgyűlésben és a kormányban is mindenkinek érdeke az, hogy Magyarország ebből a szempontból is erősödjön, és azok a kilátások, amelyek az egész régiót, a közép-magyarországi régiót érintik, amely egy erős gazdasági fejlődés, és amelyben Magyarország részt vesz, hiszen ebben az évben is Magyarországon már 4 százalék feletti gazdasági növekedés várható, szóval, ezek az intézkedések tovább fogják segíteni a jövő évtől kezdődően azt, hogy Magyarország erősödjön, a gazdasági növekedés is erősödjön, és a foglalkoztatás is teljesebben ki. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Hollik István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem most államtitkár urat, hogy a kormány nevében most kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Tállai államtitkár úr a szó. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslatban a fejlesztési adókedvezmény kapcsán került megfogalmazásra a versenyképesség javítását szolgáló módosítási szándék Varga Mihály miniszter és Tuzson Bence államtitkár úr részéről.

A fejlesztési adókedvezményt érintően 2014-ben került sor utoljára jelentősebb módosításra, tekintettel az adókedvezmény háttéréül szolgáló uniós jog revíziójára. A javaslat kidolgozása során figyelembevételre kerültek a 2014. évi módosításokat követően szerzett jogalkalmazási tapasztalatok és a jelenleg elérhető támogatási forrásokra vonatkozó változások is.

Az önök előtt fekvő javaslat kiemelt célja, hogy megvalósítsa az egyes támogatási típusok közötti koherenciát és továbbfejlessze a fejlesztési adókedvezmény egyébként eddigiekben is sikeresen működő rendszerét, hogy az egyes támogatási formák együttesen is kifejthessék beruházásösztönző hatásvukat.

A regionális támogatási térkép 2014. évi uniós módosítása és az állami támogatási szabályok 2014. évi uniós felülvizsgálata következtében a nagyvállalkozások közép-magyarországi régióban megvalósuló beruházásai esetében a támogatások lehívására jóval szűkebb keretek között és jóval szigorúbb feltételek mentén van lehetőség. Az Európai Bizottság megítélése szerint ugyanis Magyarország gazdaságilag legfejlettebb régiójában a beruházások ösztönzése már nem kiemelt jelentőségű cél. Fontos azonban látni, hogy a régióban rengeteg olyan vállalkozás tevékenykedik jelenleg is, amelyek kiemelten hozzájárulnak Magyarország technológiai, innovációs fejlődéséhez és a foglalkoztatottság szintjének kedvező alakulásához.

(9.10)

E régió Magyarország tudásbázisa, az ország központja; törekedni kell a vállalkozásbarát üzleti környezet fenntartására és a lehetőségekhez képest az elérhető kedvezmények körének szélesítésére.

A bevezetni javasolt új jogcímek szerinti és a már létező kedvezmények együttes lehívhatóságának biztosítása ugyanakkor olyan kedvező szinergiákat is eredményezhet, amelyek nemcsak a közép-magyarországi régióban, hanem az egész ország területén érvényesülhetnek. A kedvező hatások bemutatása mellett hadd hívjam fel arra a figyelmüket, hogy az adókedvezmény lehívására - ugyanúgy, ahogy a hatályos jogcímek esetében, ez esetben is - a fejlesztési adókedvezmény alapjául szolgáló beruházás befejezését követően és nyereséges gazdálkodás esetén lesz csak lehetőség. A jogosultság tehát nem automatikus, ahhoz teljesíteni kell az Európai Bizottság határozatában és a jogszabályokban előírt különböző feltételeket is.

Az állami adó- és vámhatóság e beruházások vonatkozásában is köteles az adókedvezmény feltételeinek teljesítését az adókedvezmény első igénybevétele követő harmadik adóév végéig legalább egyszer ellenőrizni. A jogszabályok tehát biztosítják, hogy a kedvezményt csak a jogkövető vállalkozások vegyék igénybe.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy az elhangzott előterjesztői érvek, illetve a kormányzati érvek alapján a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Tuzson képviselő úr előterjesztői bevezető hozzászólását úgy értelmezem, hogy a Fidesz képviselőcsoportjának véleményét is tükrözte ez *(Tuzson Bence bólint.)*, így aztán az MSZP vezérszónoka lesz az első felszólaló, Burány Sándor képviselő úr. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kíváncsian vártam, hogy ki lesz a Fidesz vezérszónoka, hiszen az előterjesztőn kívül más a Fidesz-padsorokban nem ül, és egyébként elég szomorúan állapítom meg, hogy elég kevesen vagyunk egy fontos adótörvény tárgyalásánál itt a tisztelt Házban. Ha jól látom, egy kezemen is meg tudom számolni, hogy államtitkár úrral együtt hány képviselő ül a teremben; és csodálkozom, hogy az ellenzéki pártok közül a Lehet Más a Politika sem tartotta fontosnak a részvételt. De akkor térjünk rá az érdemi észrevételekre, ha már nem tudtam megállni szó nélkül ezt az alacsony részvételt.

Tisztelt Ház! Úgy tűnik, a Fidesz elhatározta, hogy továbbmegy egy rossz úton. Egy rossz úton, hiszen eddigi politikájának és ezen belül adópolitikájának is az volt a lényege, hogy azoknak ad, akiknek

egyébként is van, azoknak pedig nem, akiknek nincs, sőt azoktól - például a személyijövedelemadó-törvényben - el is vesz, akiknek kevesebb jut a jóból. El is vesz, hiszen emlékszünk rá, hogy több évvel ezelőtt, mikor az egykulcsos adóra tértünk át, akkor annak éppen az volt a lényege, hogy a legmagasabb jövedelműek terheit csökkentette, a legalacsonyabb jövedelműek terheit pedig felemelte, Európában példátlan mértékűre. Az Unióban nincs még egy tagország, ahol ennyit kellene fizetnie a munkaadónak és a munkavállalónak együttesen a minimálbér után, mint Magyarországon. Ez egész egyszerűen szegényen egy olyan országban, ahol a dolgozói szegénység terjedése az egyik legfontosabb társadalmi problémává vált, hiszen az itthon maradottak számára ez a szegénysort jelenti. De hát a magyar munkavállalók jelentős része a lábával szavazott erről az elképzelésről, és elment külföldre munkát keresni, hogy meg tudjon élni. De térjünk rá a társasági adóra, hiszen erről szól a törvényjavaslat; csak azért tartottam fontosnak kitérni a személyijövedelemadóterhekre is, mert pontosan tükrözi ez a javaslat is a kormányzat, illetve a Fidesz-frakció hozzáállását.

Legutóbb, amikor a társasági adó mértékét csökkentették, akkor ugyanezt a logikát követték: egykulcsossá tették a társasági adót is. Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy a kisvállalkozók számára a társasági adó mérséklése 1 százalékpontos volt, míg a nagyvállalkozások, a multinacionális cégek számára ez az adócsökkentés valóban érdemi, 10 százalékpontos volt, hiszen 19-ről 9 százalékra csökkentették a nagyvállalkozói körben, a kisvállalkozói körben pedig 10-ről 9 százalék lett, tehát mindössze 1 százalékponttal csökkentették a társasági adót. Mi már akkor elmondtuk, hogy ez egy rossz irány, a multinacionális cégek egyébként is jelentős adókedvezményeket kapnak.

A multinacionális cégek és általában a nagyvállalkozások számíthatnak arra, hogy a kormány külön szerződésben állapodik meg velük, hiszen a partnerségi sorozat keretében egyik cég után a másikkal köt külön alkut a magyar kormány. Ellentétben ezzel a kisvállalkozások semmi jóra nem számíthatnak, az ő adójuk érdekében nem mérséklődik, pedig ez nagyon fontos lenne.

Persze önök mondhatják, hogy egy baloldali politikustól ez természetes, hogy a kisvállalkozókat védi a nagyvállalkozók érdekeivel szemben, hiszen hagyományos baloldali értékrend, szemben a konzervatív értékrenddel, hogy a sebezhetőt, az elesettet, a kevésbé erőset, a magát megvédeni nem tudót támogatja, szemben azokkal, akik érvényesíteni tudják érdekeiket hatalmi súlyuk, gazdasági súlyuk miatt. De nem csak erről van szó, hogy itt egy hagyományos, konzervatív értékrend, ami a gazdagokat támogatja, áll szemben egy baloldali értékrenddel, amely hagyományosan az alacsony jövedelműeket támogatja, legyen szó akár munkavállalókról, akár munkaadókról, például kisvállalkozásokról.

Itt arról is szó van, hogy önök egyszerűen nem veszik figyelembe az országnak azt az alapvető jellegzetességét, hogy miközben a kisvállalkozások lényegesen nehezebb helyzetben vannak, mint a multinacionális cégek, aközben a versenyszférában a foglalkoztatottak számát tekintve a legnagyobb munkaadónak számítanak. Önök az ország legnagyobb munkaadóinak, a kisvállalkozások százezreinek nem adnak érdemi adócsökkentéseket, miközben azoknak, akik a foglalkoztatottak kevesebb részét alkalmazzák, és egyébként is elég rendesen kistafirozta őket a kormány - a korábbi kormányok is egyébként, egy bizonyos mértékig a munkahelyteremtés érdekében erre szükség is van -, önök most úgy gondolják, hogy ezeket a kedvezményeket - most egy régióról beszélünk - kell tovább bővíteni ahelyett, hogy a kisvállalkozások helyzetét, pozícióját, gazdasági erejét, életképességét támogatnánk, erősítsük.

Az önök javaslatával szemben az MSZP úgy gondolja, hogy egy olyan komplex adócsomagra lenne szükség ehelyett, amelyik sokkal inkább támogatná érdemben a munkahelyteremtést, mint az itt asztalon levő törvényjavaslat. A mi koncepciónk - nem először mondjuk el itt a tisztelt Házban - pontosan azt a célt szolgálja, hogy egy komplex személyijövedelemadó- és járulékcsökkentésre van szükség a kisvállalkozói körben annak érdekében, hogy a rájuk nehezedő adóprés alól valamennyire szabaduljanak. Úgy a munkavállaló esetében szükséges eltörölni a minimálbért terhelő, Európában legmagasabb adót, mint a kisvállalkozások érdekében a foglalkoztatások terheit az ő esetükben mérsékelni kellene, hiszen a kisvállalkozói kör foglalkoztatja a versenyszféra munkavállalóinak nagyjából a kétharmadát. Tehát a nemzet legnagyobb foglalkoztatóival járunk el kedvező (*sic!*) módon, ahelyett, hogy egyébként pontosan ők lennének egy olyan helyzetben, hogy a kormány figyelmét teljesen elkerülje az ő problémájuk, és a Fidesz figyelmét is.

Tisztelt Ház! Összegezve tehát: ahelyett, hogy további adókedvezményekkel javítanánk a nagyvállalkozások helyzetét, olyan érdemi, az MSZP által is szorgalmazott adócsökkentésekre lenne szükség az országban a gazdaság érdekében, a munkahelyteremtés érdekében, amely a kisvállalkozók terheit és a legalacsonyabb jövedelmű munkavállalók terheit mérsékli. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a KDNP vezérszónoka mondja el felszólalását. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak. Parancsoljon!

(9.20)

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elején szeretném leszögezni, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt egy hasznos és

jó javaslatnak tartja az előttünk fekvő törvényjavaslatot, ezért mi támogatni fogjuk azt. Helyes iránynak tartjuk azt, hogy a fejlesztési adókedvezmények igénybevételét kibővítjük mind területi alapon a közép-magyarországi régióra, mind pedig vállalat típus vagy fejlesztéstípus szerint is, tehát az új termék kidolgozása, a termékd diverzifikáció vagy új eljárási innovációt eredményező beruházás esetére is.

Én egy olyan térségből jövök, a Dunakanyarból, amelyik pontosan megszenvedte ennek a javaslatnak a hiányát a korábbi években, sőt ha egy nagyobb kitekintést teszünk, akkor azt láthatjuk, hogy a Dunakanyar az elmúlt harminc év fejlesztéspolitikájának tulajdonképpen a legnagyobb vesztese volt azzal, hogy a közép-magyarországi régiót úgy határozták meg, hogy az Magyarország gazdasági szívével, Budapesttel egy régióba vont a Pest megyét, ezzel a Pest megyei területek és ezen belül kifejezetten a Dunakanyar rendkívül rosszul jár. Érdemes csak ellátogatni például Vácra, amely a Dunakanyar gazdasági szívének, központjának tekinthető, ott az ember azt láthatja, hogy rendkívül jó geopolitikai elhelyezkedése van, logisztikai tekintetben is kiváló helyen van, jó az oktatás, tehát egy vállalkozás szempontjából, aki be szeretne ruházni Magyarországra, egy kiváló adottságokkal rendelkező régiót találhat, ráadásul közel van Budapesthez, és mégis Vác ipari parkja hosszú időn keresztül nem talált befektetőket, pontosan azért, mert látta, hogy versenyhátrányban van azokkal a cégekkel szemben, amelyek nem a közép-magyarországi régiót választják.

Azt én is fontosnak tartanám hangsúlyozni, amit Tállai államtitkár úr mondott, hogy ez nem egy alanyi jogon minden vállalkozásnak járó kedvezmény. Ez egy olyan támogatás, amely feltételeket szab. Feltételül szabja, hogy 6 milliárd forint beruházás kell megvalósuljon, illetve négy éven keresztül ötven fővel növekedjen a vállalat létszáma. Éppen ezért nem tudok egyetérteni Burány Sándor képviselő úrral, aki azt mondja, hogy ez azokat hozná helyzetbe, akiknek már eddig is van. Én pontosan azt mondanám, hogy ezt a támogatást az tudja igénybe venni, aki fejleszteni tud és akar, és eddig azért nem tudta megtenni, mert éppen a közép-magyarországi régióban volt cégének a központja. Tehát azt gondolom, hogy ez a fejlesztési adókedvezmény azokat a cégeket támogatja, ahol teljesítmény van, ahol innováció van.

S azt is gondolom a másik oldalról, hogy a korábbi rendszer bizonyos tekintetben igazságtalan volt. Igazságtalan volt, mert hátrányosan különböztette meg a közép-magyarországi régió vállalkozásait, hiszen ők nem tudták korábban ezeket a kedvezményeket igénybe venni, és az ország más területén székhellyel rendelkező vállalatokkal szemben így egyértelműen versenyhátrányuk volt.

Arra is szeretném felhívni Burány Sándor figyelmét, hogy a multik támogatása, a hazánkba érkező multinacionális vállalatok támogatása, mind-

annyian tudjuk, hogy előbb vagy utóbb lecsurog a magyar kkv-kig. Ha megnézzük ma a legnagyobb multinacionális cégeket, amelyek Magyarországra jöttek és itt fejlesztenek, itt ruháznak be, sőt most már egyre többen a kutatási részlegüket is idehozzák, akkor azt láthatjuk, hogy ezeknek a beszállítói köre egyre nagyobb mértékben magyar kis- és közepes vállalkozásokból áll. Azt gondolom, hogy amikor a közép-magyarországi régióban, ahol egyébként több ilyen nagyobb vállalat van, ezek a vállalatok hozzájutnak egy olyan lehetőséghez, hogy fejleszteni tudjanak, azzal közvetett módon a nekik beszállító magyar kis- és közepes vállalkozásokat is támogatjuk.

Összességében tehát, még egyszer, ezt egy kifejezetten jó javaslatnak tartjuk, és a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni is fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvénymódosító javaslat a gazdaság fejlődését igyekszik ösztönözni azáltal, hogy kiterjeszti a fejlesztési adókedvezmények körét. Ez a törekvés a gazdasági növekedési cél elérése érdekében méltányolható. Ha tehát csak ezt néznénk önmagában, akkor maga a törvényjavaslat és annak iránya támogatható is lenne.

Azonban az előttünk fekvő módosító javaslat egyébiránt jól rámutat arra, hogy a jelenlegi kormányzat elsősorban a nagyvállalatok szerepét kívánja erősíteni, a multinacionális nagyvállalatok magyarországi összeszerelő üzemeinek térnyerését igyekszik elősegíteni. Ez a törekvés több kormányzati megszólalásban is tetten érhető volt az elmúlt évek során. A kormányzat Magyarországból egy összeszerelő üzemet kíván faragni, ahol a nemzetközi vállalatoknak kiszolgáltató alacsony hozzáadott értékű munkát végeznek magyarok milliói.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a jövőképet a magyar munkavállalók többsége elutasítja. Elutasításának pedig olyan módon ad hangot, hogy külföldre távozik, és ott kamatoztatja szaktudását. Ez a folyamat az elmúlt években egyre gyorsuló, és sajnos a kormány eddig semmilyen hatékony vagy érdemi intézkedést nem tudott vagy nem akart tenni e jelenség ellen, sőt több olyan megnyilatkozással is szembesülhettünk az elmúlt évek során, amikor tagadták ezt a folyamatot, tagadták ezt a trendet, s láthattuk azt, hogy kormányzati szinten egyáltalán nem álltak rendelkezésre olyan megoldási javaslatok, amelyek ennek a megfordítását próbálták nemcsak hogy célul kitűzni, hanem elérni.

A nagyvállalatok érdekeit képviselő törvénymódosító javaslat jó alkalom arra, hogy rávilágítsak a valós problémára, arra, hogy a Fidesz-KDNP-kormány nem a magyar kkv-k és a magyar munka-

vállalók érdekeit tekinti elsődlegesnek. Ezt több szempontból tapasztalhattuk az önkormányzása idején. 2010 óta ez a tendencia egyre inkább erősödött. A jelenlegi kormányzat jövőképében az első helyen nem az erős magyar vállalatok vagy a tudatos és európai szinten megfizetett munkavállalók állnak.

Itt szeretném megjegyezni, hogy természetesen a gazdasági fejlődéshez szükség van a nemzetközi nagyvállalatok jelenlétére, ezt a Jobbik is elismeri és fontosnak tartja, aktív szerepvállalásukat mi is üdvözlölni tudjuk, ám hiába adunk adókedvezményeket az összeszerelő üzemekhez, ha nem lesznek olyan munkáskezek, akik ezekben dolgozzanak. A jelenlegi munkaerőpiaci helyzet minden szempontból elszomorító, és ha körbenézünk az országban, akkor láthatjuk azt, hogy ez a folyamat Kelet-Magyarországon, de ugyanígy nálunk a nyugati végeken is megfigyelhető, az elvándorlás egyre erősödött az elmúlt évek során.

Csak akkor fog egy nemzetközi nagyvállalat Magyarországon beruházni és a megtermelt értékét visszaforgatni mind a saját, mind az ország hasznára, ha működésének a feltételei világosak, egyértelműek és kiszámíthatók, ehhez azonban kiszámítható szabályozási környezetre és átlátható döntéshozatali rendszerre volna szükség.

Az egyedi kormánydöntések számának növelése nem tekinthető ilyennek semmiféle szempontból. És sajnos azt lehet tapasztalni, és a gazdasági élet szereplői ennek az álláspontjuknak hangot is adtak az elmúlt időszakban, hogy bizony ezek az egyedi kormánydöntések állnak a középpontban, azzal szemben, hogy egy kiszámítható, tervezhető jövőkép állna rendelkezésükre, vagy éppen egy közép- és hosszú távú országstratégia felvázolásra kerülne, ami alapján tudnák tervezni a működésüket, és a gazdasági élet szereplői ilyen módon valóban hozzá tudnának járulni ahhoz, hogy a magyar gazdaság érdemben erősödni tudjon.

S csak akkor fog egy magyar kkv megerősödni és nagyvállalattá fejlődni, ami az érem másik oldala, ha számára a piaci viszonyok legalább a saját hazájában egyenlő esélyeket és versenyfeltételeket biztosítanak. De hát nem ezt láthatjuk, nem ezt tapasztalhatjuk, s bizony az egyedi kormánydöntések és a fejlesztési adókedvezmények ilyen rendszere nem éppen ezt az ideális állapotot elősegítő intézkedések. Ha megnézzük például azt, hogy az uniós források felhasználása milyen módon történik, akkor azt láthatjuk, hogy az önkökhöz közel állóknak, a haveroknak gyorsan jutnak a támogatások, míg a magyar kis- és középvállalkozások fuldokolnak a bürokrácia mocsarában, és ők nem tudnak hozzájutni kedvezményekhez, nem tudnak hozzájutni támogatásokhoz, megnehezítették az ő életüket, és semmiféle könnyítések nem történtek annak érdekében, hogy amikor azt a nagy vállalat megteheti, hogy az európai uniós források 60 százalékát gazdaságfejlesztésre fordítják, akkor ehhez érdemben hozzá tudjanak jutni a magyar kkv-k is.

(9.30)

Itt szeretném idézni Róna Péter közgazdász multikkal kapcsolatos álláspontját is, aki úgy fogalmazott: „Tarthatatlan, hogy a multik ma Magyarországon négyszer annyi támogatást kapnak egy munkahely létrehozására, mint a magyarok. Ezt azonnal be kellene fejezni, egy más irányba kellene elmenni.” A Jobbik képviselőcsoportja ezt az álláspontot képviseli, programunkban is ez áll a középpontban. Elköteleztük magunkat az egyenlő versenyfeltételek biztosítása mellett, és a magyar vállalatoknak ugyanazokat az ösztönzőket és kedvezményeket kívánjuk elérhetővé tenni kormányra kerülésünket követően, mint a nemzetközi nagyvállalatoknak.

Ezen túlmenően pedig a kétes indíttatású és kétséges hatású egyedi kormánydöntésekkel juttatott fejlesztési támogatásokat és ösztönzőket, ezek rendszerét felül fogjuk vizsgálni. Egy másfajta szemléletet kell meghonosítani, tisztelt képviselőtársaim, azt, hogy értékalapon kerüljenek elosztásra ezek a források, ne pedig annak alapján, hogy melyek azok a cégek, vállalatok, amelyek önkökhöz közel állóak. Igenis mindenkinek, aki hozzá kíván járulni a magyar gazdaság fejlődéséhez, aki a kutatás-fejlesztés területét erősíteni tudja, segíteni kell, rendelkezésükre kell bocsátani ezeket a lehetőségeket.

De az az irány, amit például az előttünk fekvő törvényjavaslat is felvázol, ezzel gyökeresen ellentétes, így nem tudjuk ezt támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben; kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni ebben a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Tuzson képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e reflektálni a vitában elhangzottakra. Parancsoljon!

TUZSON BENCE (Fidesz): Igen. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Egy-két megjegyzést szeretnék tenni az ellenzéki felszólalók hozzászólásával kapcsolatban. Először is Burány Sándor hozzászólására szeretnék röviden reflektálni. Azt gondolom, mégiscsak egy kicsit ellentmondásos vagy furcsa, hogy ön nyilvánul meg ebben a kérdésben, hiszen mégiscsak a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok idején ön vagy államtitkár volt, vagy gazdasági tanácsadó testület elnöke a kormányfő mellett. Ennek megfelelően azért önnek is pontosan kell tudnia, egyébként mint korábbi munkaügyi miniszternek is, hogy hogyan nézett ki Magyarországon a korábbi személyijövedelemadó-szabályozás. *(Burány Sándor: Nem kellett a*

minimálbér után adót fizetni.) Az 36 százalékos adót állapított meg, viszonylag alacsony mértéktől kezdve. És azért mondom, hogy alacsony mértéktől kezdve, mert abban az esetben, ha valaki, mondjuk, a mostani szakmunkás-minimálbért, tehát a garantált bérminimumot kapná meg, ő már 36 százalékos adó alá esne. *(Burány Sándor: Nem igaz. Hazudik, képviselő úr. Nem igaz.)* Tehát így nézett ki egyébként az adórendszer az önök esetében.

Ne felejtse el azt sem, hogy az önök idejével ellentétben a rezsziárak milyen mértékben csökkentek le. Európa egyik legmagasabb rezsziárából Európa egyik legalacsonyabb rezsziára alakult ki, ami nagyban segítette pont a magyar dolgozó embereket. És azt se felejtse el, hogy a mostani magyar egykulcsos adórendszerből a családi adókedvezmények esetében például milyen értékben, milyen mértékben írható le az adó. És most már nemcsak az adóból írhatóak le a kedvezmények, hanem bizony a járulékokból is. Tehát egy egyébként alacsony jövedelmű, kétgyermekes család szinte teljes jövedelmét képes ma hazavinni Magyarországon. *(Burány Sándor: A családi pótlékot meg nem emeltek.)* Föl kell erre hívnom külön a figyelmet, hiszen azért azt is látnunk kell, hogy a magyarországi adózás, a magyarországi adórendszer kifejezetten segíti azokat, akik családosok, családban élnek és több gyermeket is vállalnak. A cél az, azt gondolom, hogy a legnehezebb helyzetben lévő embereket mindenképpen az adórendszeren keresztül is segíteni kell, és ez a mostani adórendszer ezt valósítja meg, és annak a kulcsa mégiscsak fele akkora, mint az önök által a legtöbb emberre alkalmazott 36 százalékos sáv volt.

Amit fontosnak tartunk Magyarországon, mindig is a kis- és középvállalkozások segítése volt. A kis- és középvállalkozások azonban elsősorban vagy nagyon sok esetben, ha a termelésbe akarnak bekapcsolódni, akkor beszállítóként tudnak ebbe a termelési láncba bekapcsolódni. A lehetőséget meg kell számukra teremteni, hogy a termelésbe mint beszállítók képesek is legyenek bekapcsolódni, és legyenek olyan vállalatok Magyarországon, elsősorban termeléssel foglalkozó vállalatok, amelyek magyarországi beszállítókat vesznek igénybe.

Ezt a folyamatot szeretnénk a továbbiakban is elősegíteni, és ezért fontos az, hogy innovatív vállalkozásokat segítsünk. És itt már Bana Tiborra szeretnék egy pillanatra utalni, az előbbi hozzászólására. Vagy nem alaposan olvasta el ezt a jogszabálytervezetet, amit letettünk az asztalra, vagy valamilyen félreértésben van. Ez a tervezet kifejezetten az innovatív vállalkozásokat támogatja Magyarországon, hiszen pont eljárásrendet, új eljárásrendet és új termék bevezetését támogatja különböző formában. Most az EKD mellett, ami egyébként kifejezetten ugyanazon az uniós szabályrendszeren alapul, mint a mostani támogatási rendszer, de ez a javaslat nem az EKD-kra vonatkozik, hanem a fejlesztési adókedvezmények igénybevételének egy speciális formájára,

amit most már kiterjesztett módon a közép-magyarországi régióban is igénybe lehet venni.

Éppen azért mondtam el az elején, hogy itt kifejezetten arról van szó, hogy ezeket a vállalkozásokat támogassuk, hogy az innovatív vállalkozásokat támogassuk, a másik oldalról pedig a beszállítókat is erősítsük meg ennek megfelelően. Tehát a magyarországi kis- és középvállalkozásokat is támogassuk, hiszen ez a kör egységesen szemlélendő. A magyar gazdaságot nem lehet részekre osztani. Abban vannak nagyvállalatok, vannak magyar és külföldi nagyvállalatok, és vannak emellett kisvállalkozások.

Hogyan zajlik egy vállalkozásnak egy országba települése? Mindig úgy zajlik, hogy beérkezik egy országba, valamilyen termelésbe belekezd. Ha abban a termelésben megfelelő szakemberek alakulnak ki, akkor ezek a szakemberek be tudnak aztán kapcsolódni az innovációba, és utána mint innovatív vállalkozások tudnak felvirágozni egy országban, amiben aztán a beszállítók is meg tudnak jelenni és meg tudnak erősödni. Így tud egy ország egységesen előre menni, és ez tudja elősegíteni a munkaerőpiac fejlődését is, mind a nagyvállalatok tekintetében, egyébként a képzett munkaerő tekintetében is, mind pedig a kis- és középvállalkozások tekintetében.

Ezt az utat kell járni, és ez az, ami elősegíti azt, hogy Magyarországon a gazdaság egységesen, ne torz módon, egységesen képes legyen fejlődni. A mi javaslatunk pont arra vonatkozik, hogy ez területileg is egységes módon tudjon megvalósulni, azaz a közép-magyarországi régió bizonyos tekintetben ne maradjon le más régióktól, hanem ezekkel a támogatásokkal az ilyen típusú vállalkozások jelenjenek meg ebben a térségben is, és így egy egységes országfejlődés valósulhasson meg.

Ebbe az irányba szeretnénk tehát továbbhaladni, és ezért fontos ez a mostani rendelkezés, mert ez most olyan adókedvezményt ad bizonyos innovatív vállalkozások számára, amelyek hozzájárulnak a magyar gazdaság erősítéséhez. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartí padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az áruk ideiglenes behozatali eljárás alá vonására vonatkozó A. T. A. igazolványról szóló Vámegegyezmény és módosítása kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17993. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány október

24-én nyújtotta be az Országgyűlés elé az áruk ideiglenes behozatali eljárás alá vonására vonatkozó A. T. A. igazolványról szóló vámegegyzmény, valamint annak módosítása kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot. A törvényjavaslat megalkotásának indoka, hogy az egyezmény, illetve annak módosítása törvényi szinten kerülhessen kihirdetésre.

A világkereskedelem fellendítése, illetve az eltérő vám eljárások egyszerűsítése érdekében a Vám Világszervezet 1961 decemberében elfogadta az áruk ideiglenes behozatali eljárás alá vonására vonatkozó A. T. A. igazolványról szóló vámegegyzményt. Magyarország vonatkozásban az egyezmény 1966. február 22-én lépett hatályba. Az egyezmény létrehozásának célja az volt, hogy a nemzetközi kereskedelem képviselőinek, a kereskedelemben részt vevő gazdasági szereplőknek, illetve a hatóságoknak kifejezett kívánásait figyelembe vegye az áruk ideiglenes behozatali eljárás alá vonásának megkönnyítését illetően.

Az áruk ideiglenes behozatali eljárás alá vonatkozására vonatkozó közös eljárási szabályok megalkotása lényeges előnyökkel jár a kulturális tevékenység számára is.

(9.40)

Maga az egyezmény a vámhatóságok, illetve az A. T. A. egyezményt alkalmazó más szervek számára is előnyöket biztosított, hiszen magasabb fokú összhangot és egységet eredményezett az egyezményt aláíró országok vámrendszereiben. Az egyezmény alapján a szerződő felek saját nemzeti vámügyi okmányai helyett, valamint a forgalomba kerülés esetén fizetendő behozatali vám- és egyéb terhek összegének biztosítékaként elfogadják azon A. T. A. igazolványokat, amelyek területükön érvényesek, és amelyeket az egyezményben lefektetett feltételeknek megfelelően adtak ki és használtak fel.

Az A. T. A. igazolványok az egyezményben részes államok kereskedelmi kamarái által kerülnek kibocsátásra, így Magyarországon ezt a feladatot a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara végzi. Az A. T. A. igazolvány tehát nemcsak azért fontos, mert vámbiztosítékul szolgál az esetlegesen keletkező vámösszegek megfizetésére. Valamely kibocsátó egyesület által kiadott okmány alapján ugyanis az egyik szerződő fél területére beszállított áruk tekintetében valamennyi garanciavállaló egyesület kötelezettséget vállal a vámhatósággal szemben arra, hogy megfizeti a behozatali vámokat és adókat, valamint minden egyéb összeget a vám eljárás feltételeinek nemteljesítése esetén.

Az egyezmény Magyarországon az 1966. évi 5. törvényerejű rendelettel került kihirdetésre, és 1966. február 23-án lépett hatályba. Az egyezmény viszonylagos állandóságát törte meg, hogy a Vám Világszervezet 2017. március 15-én kelt levelében tájé-

koztatta az A. T. A. egyezmény szerződő feleit, hogy az egyezményt módosította. A módosítás célja egyrészt az volt, hogy megteremtse az A. T. A. igazolványok elektronikus úton történő kibocsátásának, illetve felhasználásának lehetőségét.

A módosítás érinti továbbá az A. T. A. egyezmény kapcsán felmerült módosítási igények, valamint az alkalmazást érintő egyéb intézkedések tekintetében a döntéshozatalra vonatkozó eljárást. A módosítást megelőzően ugyanis döntések meghozatalára akkor nyílt lehetőség, ha a döntéshozatalra illetékes irányító bizottság ülésén a szerződő felek több mint fele jelen volt. A módosítás azonban megteremti annak lehetőségét, hogy akkor is születessen döntés, ha a szerződő felek egyharmada megjelenik a szóban forgó ülésen, ezáltal hatékonyabbá és gyorsabbá válhat a döntéshozatali mechanizmus.

A törvényjavaslat alapjául szolgáló nemzetközi egyezménynek Magyarország aktív szerződő fele. Ennek megfelelően indokolt, hogy a vázolt módosítás törvényi szintű kihirdetése mellett a törvényerejű rendelettel kihirdetett egyezmény szövege is új törvénnyel magyar és angol nyelven kihirdetésre, egyúttal az 1966 óta érvényes törvényerejű rendelet hatályon kívül helyezésre kerüljön.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottak ismeretében kérem képviselőtársaimat, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Czomba Sándor képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Tessék!

DR. CZOMBA SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő törvényjavaslat célja, hogy korszerűsítse a már több mint ötven éve hatályban lévő, az áruk ideiglenes behozatali eljárás alá vonására vonatkozó A. T. A. igazolványról szóló vámegegyzményt, ahogy az az előbb el is hangzott, amely '61-ben a Vám Világszervezet alatt lett elfogadva, és amelyhez Magyarország '66-ban csatlakozott. Több mint ötven éve sikeresen szabályozza az úgynevezett A. T. A. igazolványt, amelynek kibocsátását Magyarországon a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara intézi. Az A. T. A.-nak az a célja, hogy segítse a gazdálkodókat, amikor ideiglenesen akarják külföldre vinni a termékeiket és munkaeszközeiket. Ez a rendszer olyan sikeres volt, hogy eddig még soha nem kellett ezen a szerződésen érdemben módosítani. Most azonban elsősorban az elektronizálás nyújtotta lehetőségek elősegítése érdekében megérett a szerződés módosításra.

Tervben van egy új elektronikus rendszer, amely jobbá, könnyebbé és gyorsabbá teszi vagy tenné a jelenleg működő rendszert. Ennek a jövőbeni fejlesztésnek is garantálná a jogi alapjait az előttünk lévő

módosítás, ezért kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az MSZP vezérszónoka következik, Burány Sándor képviselő úr. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előző törvényjavaslattal ellentétben ezúttal egy olyan dokumentum fekszik az Országgyűlés asztalán, amely támogatásra érdemes. Támogatásra érdemes, hiszen olyan előnyökkel jár az áruk ideiglenes behozatali eljárásával kapcsolatban, amely megkönnyíti, jelentősen megkönnyíti az érintett gazdálkodó szervezetek munkáját.

Az MSZP-frakció minden olyan előterjesztést ellenzéki pártként is hajlandó és tud támogatni, amely a vállalkozások világában a bürokrácia csökkentésével, a lehetőségek bővítésével jár. Ez egy olyan vámegezmény, amely erre lehetőséget ad. Ezen egyezményen a szükséges, kornak megfelelő ráncfelvarrásokat az előterjesztők elvégezték. Ezért az MSZP-frakció részéről ezt a törvényjavaslatot támogatjuk. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző napirendi ponthoz képest most és a következő pontnál két olyan törvényjavaslattal állunk szemben, amelyek alapvetően technikai jellegű változtatásokat eszközölnek, így a Jobbik képviselőcsoportja ezeket támogatni tudja. Így teszünk majd az áruk ideiglenes behozatali eljárás alá vonására vonatkozó A. T. A. igazolványról szóló vámegezmény és módosítása kihirdetéséről szóló törvényjavaslatnál, amiről tudni kell azt, hogy az 1966-ban kihirdetett A. T. A. egyezmény módosításait tartalmazza.

Ez lényegében három dolgot jelent. Egyrészt a korábban kihirdetett megállapodás nem tartalmazta annak angol nyelvű szövegét. Ez most pótlásra került. Emellett a 4. cikkbe bekerült, hogy most már elektronikusan is kiállítható az igazolvány. Végül a 18. cikk kiegészült azzal, hogy a szerződő felek érvényes határozatot akkor hozhatnak, ha az ülésen a képviselők legalább egyharmada jelen van.

Mit kell tudni erről a bizonyos A. T. A. igazolványról? Ez egy olyan nemzetközi vámokmány, amely egy éven keresztül lehetővé teszi az áruk vámmentesen történő ideiglenes behozatalát. Számos előnye van ennek az okmányoknak. Csökkenti az exportőr költségeit, elkerülhető a vám- és egyéb adók, áfa, illetékek fizetése, amelyek normál, ideig-

lenes importeljárás során felmerülnének, valamint egyszerűsödik a vám eljárás. Az exportőrnek csak egyetlen okmányt szükséges használni a határokon, kevesebb időt vesz igénybe a vámkezelés.

Érdemes azt is megjegyezni, hogy az igazolvánnyal szállítható áruk köre korlátozott. Jellemző áruk például kiállítási, installációs anyagok, tudományos felszerelések, orvosi műszerek, szerszámok, gépek, kamerák, filmforgatási eszközök, hangszerek, színházi jelmezek, díszletek, ékszerek, festmények, műalkotások, régiségek, versenylovak, s a többi. Jelenleg ennek a megállapodásnak, egyezménynek 74 ország tagja, beleértve az Európai Unió országait is. Az Unión belüli kereskedelemhez nem szükséges az igazolvány kiváltása, európai uniós szereplőknek csak harmadik országba történő szállítás esetén kell kiváltaniuk ezt a bizonyos okmányt.

Látható tehát az elmondottak alapján, hogy egy rendkívül fontos és hasznos megállapodásról van szó, amellyel - mint említettem - csupán három technikai jellegű változtatás történik. Így a Jobbik frakciója támogatni tudja a törvényjavaslatot, vagyis a vámegezmény és módosítása kihirdetését. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Független képviselő nem tartózkodik a teremben; kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. További képviselői felszólalások következhetnek. Kérdezem, kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem, további felszólalásra nem jelentkezett senki. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem. Így aztán tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **uniós vámjog végrehajtásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17991. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat megalkotásának indoka, hogy a 2018. január 1-jén hatályba lépő általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény a közigazgatási eljárásokra vonatkozó eljárásjogi rendelkezéseket alapjaiban szabályozza újra.

Ugyanakkor vannak olyan eljárások, amelyek tekintetében e törvény rendelkezései mégsem alkal-

mazandók. Ilyen terület a vámigazgatási eljárás. Ennek értelmében feladatként jelentkezik, hogy a vámigazgatási eljárásban szükséges eljárásjogi rendelkezések jogszabályi szinten az uniós vámjog végrehajtásáról szóló törvényben meghatározásra kerüljenek.

(9.50)

Fontos hangsúlyozni, hogy az uniós szinten alkalmazott uniós vámkódexben már alapvetően jelenleg is vannak eljárási szabályok. A vámigazgatási eljárás során azonban uniós szinten nem lefektetett vagy hiányzó szabályokat szükséges nemzeti szintű jogszabályban meghatározni. Nem indokolt ugyanakkor külön eljárási jogszabály megalkotása, mert a jogalkalmazók számára jelenleg is nehézséget jelent a jogforrások különböző szintjén elhelyezkedő uniós és nemzeti jogszabályok együttes alkalmazása.

Az előterjesztés kidolgozása során a hatályos vámtörvény került átdolgozásra, és a hatályos anyagi jogi rendelkezések mellett az uniós vámkódex struktúráját követve beépítésre kerültek az eljárásjogi rendelkezések. Az eljárási cselekmények meghatározása során a vámigazgatási eljárás sajátosságait tartottuk szem előtt, ezért bizonyos más jogágakra jellemző területek - például támogató, ügygondnok, hatósági közvetítő, kézbesítési ügygondnok, rendőrség igénybevétele eljárási cselekményeknél - nem kerültek beillesztésre a törvénytervezetbe.

Az eljárási szabályok kidolgozása mellett tartalmi felülvizsgálatra is sor került a hatályos vámtörvényt illetően, amelynek keretében módosulnak többek között a vámellenőrzés rendelkezései. A jövőben a vámellenőrzés egyetlen egységes, hivatalból indult eljárásnak tekintendő, amely keretében a feltárt jogsértésekre vonatkozó döntés is meghozható.

A vámellenőrzés rendszeréből kiemelésre kerül az áruátengedést követő ellenőrzés, mert ez az ellenőrzéstípus tartalmát tekintve egy mélyebb jellegű, átfogó ellenőrzés, amely sajátos szabályozást igényel. A gyakorlati tapasztalatokat figyelembe véve a vámellenőrzés időtartamát radikálisan, 270 nappal, az áruátengedést követő ellenőrzés határidejét 90 nappal csökkentettük.

Módosításra kerülnek az általános forgalmi adó alóli mentességre vonatkozó engedélyezés feltételei, mert az engedély, ellentétben a jelenlegi rendelkezésekkel, már nem egy évig lesz érvényes, hanem a vámhatóság által végzendő kontrollmechanizmus mellett határozatlan időre szól. Ez a kérelmezés szempontjából adminisztratív tehercsökkenést eredményez gazdálkodói és vámhatósági oldalon egyaránt. A vámtanácsadói és vámügynöki tevékenység végzéséhez szükséges rendelkezések kapcsán a nyilvántartásba-vételi folyamat egyszerűsítésre került.

E tevékenység végzése kapcsán már nem engedélyköteles eljárás lesz, és nem a vámhatóságnál kell

az eljárást kezdeményezni, hanem a nyilvántartásba-vételi szervnél kell a tevékenység végzését bejelenteni. A törvény megalkotásánál azon szempontok vezérelték a jogalkotót, hogy egy egyszerű, átlátható, könnyen használható joganyagot hozzon létre a jogalkalmazók számára, amely egyúttal elősegíti a vámigazgatási eljárások hatékony lefolytatását és az ügyfelek, valamint a vámhatóság oldalán jelentkező adminisztratív terheket is csökkenti.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottak alapján kérem képviselőtársaimat, támogassák az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most vezérszónoki felszólalások következnek, tisztelt Országgyűlés. Elsőként a Fidesz vezérszónoka, Czomba Sándor képviselő úr jön. Parancsoljon!

DR. CZOMBA SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió közös külkereskedelmi politikát folytat a kívül álló országokkal szemben. Ez a politika egységes elveken alapul, és az ezzel kapcsolatos szabályozási hatáskört a tagállamok átruházták az Unióra. A vámigazgatási eljárásban alkalmazandó anyagi és eljárásjogi rendelkezések ennek megfelelően külön jogforrási szinten helyezkednek el.

Eddig a vámigazgatási eljárásokat az uniós vámkódex, az uniós vámjog végrehajtásáról szóló törvény, illetve mögöttes előírásaként a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény határozta meg. A jövő év január 1-jétől hatályba lépő új általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény azonban kiemeli saját hatálya alól a vámeljárásokat, ezért szükség van egy külön eljárási törvény megalkotására. Az előttünk fekvő törvényjavaslat ezt a célt szolgálja.

Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló, jelenleg hatályos törvényekben eddig meghatározott anyagi jogi rendelkezések néhány kivételtől eltekintve nem változnak. Az eljárásjogi rendelkezések beillesztését követően a hatályos törvény szerkezeti felépítése megmarad. A törvényjavaslat öt szerkezeti egységre tagozódik. Külön részben tartalmazza az eljárási alapelveket, amelyeket a vámigazgatási eljárás során minden esetben szem előtt kell tartani.

A második részben kerülnek meghatározásra többek között a kérelemre és hivatalból indult vámigazgatási eljárás, vámjogi képviselő, eljárási cselekmények, jogorvoslatok és eljárási költségekre vonatkozó rendelkezések, ezt követi az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap finanszírozási rendszeréhez közvetve vagy közvetlenül kapcsolódó kifizetések jogosultjait, illetve kötelezettjeit vagy képviselőit érintő utólagos ellenőrzési eljárás szabályrendszere, végül a vámtanácsadói és vámügynöki tevékenység végzésével kapcsolatos rendelkezések következnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar gazdaság számára kiemelten fontos a külkereskedelem. Elemi érdek mind az exportáló, mind az importáló gazdasági szereplők számára, hogy a vámellenőrzés a lehető legrövidebb ideig tartson. Ezért üdvözljük azt az előterjesztői megközelítést, hogy csökken a vámellenőrzési eljárások és az áruátengedést követő eljárások időtartama, ezáltal az ellenőrzéssel érintett személyek adminisztratív terhei is csökkennek.

A kérelemre indult vámigazgatási eljárás tekintetében a vámhatóság először befogadja a kérelmet, ha az az előírt alapfeltételeknek megfelel, és csak ezt követően indul a tényleges ügyintézés, amelynek során a kérelemmel kapcsolatos határozatot késedelem nélkül és legkésőbb a kérelem befogadásától számított 120 napot belül kell meghozni.

Az ügyintézési határidőbe be nem számítandó időtartamok meghatározására vagy az eljárás felfüggesztésére nincs lehetőség. A hivatalból indult eljárások tekintetében az ügyintézési határidő - mint ahogy elhangzott - 90 nap, de például a vámellenőrzés, a felügyeletellenőrzés, az áruátengedést követő ellenőrzés kapcsán konkrét időtartamok kerültek meghatározásra, amelyek így általános kivételt jelentenek. A hivatalból indult eljárások esetén lehetőség van az eljárás felfüggesztésére, illetve meghatározásra kerültek az ügyintézési határidőbe be nem számítandó időtartamok is. Előremutatónak tartjuk azt is, hogy az áfa megfizetése alóli mentességre vonatkozó engedélyezés kapcsán az engedélyesnek nem kell minden évben az új engedélykérelmet benyújtania, hanem határozatlan idejű engedély fennállásának feltételeit a vámhatóság majd hivatalból vizsgálja. Ez is az ügyfélterhek csökkentését szolgálja.

További könnyítést jelent, hogy a vámtanácsadói és vámügynöki tevékenység végzéséhez szükséges rendelkezések kapcsán a nyilvántartásba-vételi folyamat egyszerűsödik, mert a korábbi kétlépcsős folyamat helyett közvetlenül a nyilvántartásba-vételi szervnél lehet a tevékenység végzésére szóló bejelentést megtenni.

Tisztelt Ház! A Fidesz-frakció támogatja azt az előterjesztői megközelítést, hogy az eljárásjogi rendelkezések egy egységes szerkezetű törvényjavaslatban kerülnek összefoglalásra, mert ez jóval könnyebbé teszi a jogalkalmazók feladatát. Azzal, hogy az előterjesztő az anyagi jogi rendelkezések mellé helyezi az eljárásokat is, egy jóval egyszerűbb és könnyebb alkalmazható törvényt hoz létre, mivel az előterjesztés hatékonyan szolgálja majd a jogalkalmazók mindennapi munkáját. Ezért a Fidesz-frakció támogatja a javaslatot, és erre kérem a parlament többi pártjának képviselőit is, hogy támogassák. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Mesterházy Attila képviselő úr következik. Tessék!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy mind államtitkár úr, mind pedig fideszes képviselőtársam részletesen elemezte és említette azokat a feltételeket és körülményeket, amelyek relevánsak ennek a törvénynek az elfogadása szempontjából, ezért eltekintenék mind azt EU-s, mint a Ket. vagy éppen a hatályos vámtörvény részletes ismertetésétől. Egy dologra hívnám fel inkább államtitkár úr figyelmét, ami az előterjesztésben is szerepel, de gondolom, talán ez az egy, amit érdemes ilyenkor ellenzéki oldalról megemlíteni, hogy nagyon helyes és jó az adminisztratív terhek csökkentése, és az is jó, ha a határidőket is rövidíti a törvényalkotó.

(10.00)

Egyre érdemes odafigyelni, hogy ez olyan problémákat ne okozzon, hogy a vizsgálati terveket, az ellenőrzési terveket ne lehessen adott esetben végrehajtani. Tehát magyarul: az erőforrásoknak, mind humán, mind költségvetési szempontból rendelkezésre kell állni, hogy azok az ellenőrzési tervek, amelyek továbbra is hatályban maradnak, azok végrehajthatóak legyenek úgymond a jogalkalmazók, tehát a hatóságok részéről.

Erre az egyre szeretném államtitkár úr figyelmét felhívni és amúgy az MSZP frakciója is támogathatónak tartja az előterjesztést. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hollik István képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban az elhangzott, hogy tulajdonképpen jogalkotási kényszer van, hiszen a Ket. 2018. január 1-jével hatályon kívül helyeződik, és az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény 2018. január 1-jén hatályba lép, ezért indokolt egy új törvény megalkotása, amelyben a hatályos vámtörvény kerül átdolgozásra.

Ezeknek a részleteit valóban Czomba képviselőtársam elmondta, én azt gondolom, hogy azok az intézkedések - amely például az ügyintézési határidő tekintetében egy egyértelműbb és rövidebb határidőt határoz meg, vagy a vámellenőrzésből kivételre kerül az áruátengedést követő ellenőrzés -, ezek mind-mind olyan lépések, ami egy tiszta, világos és a jogalkalmazók számára is egy egyértelmű viszonyrendszer hoz létre, könnyebb lesz azt alkalmazni. Éppen ezért ezt a törvényt a KDNP támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka jön.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy azt már az előző napirendi pontnál megelődjeztem, ezt a törvényjavaslatot is támogatni tudja a Jobbik frakciója, hiszen egy alapvetően technikai jellegű javaslatról van szó akkor, amikor az uniós vámjog végrehajtásáról szóló törvényjavaslatról vitázunk itt az Országgyűlésben.

A 2018. január 1-jén hatályba lépő, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény a közigazgatási eljárásokra vonatkozó rendelkezéseket alapjaiban szabályozza újra, amelynek a 8. §-a határozza meg azokat a kivett eljárásokat, amelyekre az Ákr. hatálya nem terjed ki. Ilyen kivett eljárás a vámigazgatási eljárás is, így azt egy külön vámjogi törvényben kell szabályozni. Ez gyakorlatilag azt jelenti, az úgynevezett Ket.-ről, a közigazgatási hatósági eljárási szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényről van szó, ebbe a törvénybe kerülnek áttemelésre az eljárásjogi rendelkezések, amelyeket egyes helyeken az ágazatra szabtak.

Maga az előttünk fekvő törvényjavaslat öt részből áll. Az első részben kerültek megfogalmazásra az eljárási alapelvek, illetve az általános eljárásjogi szabályok, amelyeket a vámhatóságnak az eljárása során figyelembe kell vennie. A második részben az eljárásindítás, képviselő, eljárási cselekmények, jogorvoslat, vámellenőrzés szabályai kerültek meghatározásra, a harmadik részbe került az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap finanszírozási rendszeréhez közvetve vagy közvetlenül kapcsolódó kifizetések jogosultjait, illetve kötelezettjeit vagy képviselőit érintő utólagos ellenőrzési eljárás. A negyedik rész a vámtanácsadói és vámügynöki tevékenység végzéséhez szükséges rendelkezéseket állapítja meg, míg az ötödik rész a zárórendelkezéseket tartalmazza, ahol a folyamatban lévő ügyek tekintetében kidolgozásra kerültek az átmeneti rendelkezések is.

Uniós csatlakozásunk előtt, tisztelt képviselőtársaim, a vámok kérdése országunk szuverén jogköre volt, az olyan keretrendszeren belül, mint a GATT, WTO. Mióta beléptünk a Közösségbe, a vámhoz kapcsolódó jogszabályok két csoportba sorolhatók. Az uniós jogszabályok minden tagállamban közvetlenül alkalmazandók, míg a nemzeti jogszabályok az uniós szabályozást egészítik ki, az adott tagállamban érvényesek, és természetesen nem lehetnek ellentétesek az uniós joggal.

Mint tehát már az elején is jeleztem, a Jobbik frakciója támogatja a törvényjavaslatot, lévén, hogy az lényegében egy korábban már meglévő gyakorlat és törvény új keretbe történő helyezését jelenti csupán. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki kör végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Megkérdezem a tisztelt képviselőket, kíván-

nak-e felszólalni ebben a témakörben. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e szólani. *(Tállai András nemet int.)* Tállai államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az adózás rendjéről** szóló törvényjavaslat, valamint **az adóigazgatási rendtartásról** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/17994. és T/17995. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztéseket nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az adóigazgatási rendtartásról szóló és az adózás rendjéről szóló törvényjavaslatokkal elérni kívánt cél az, hogy átlátható, közérthető és könnyen követhető szabályozási környezet kerüljön megteremtésre, valamint az adóhatóság szolgáltató jellege erősödjön. Megjelenik továbbá a javaslatokban az önkéntes jogkövetők intézményesített támogatása. Törekedtünk az eljárási határidők és a jogorvoslati rend felülvizsgálatával olyan eljárások kialakítására, amelyek észszerűen időn belül lezárhatóak. A törvényjavaslatokban továbbá célul tűztük ki, hogy az adózók adminisztrációs terhei csökkenjenek, és az adókötelezettségeik teljesítése könnyebbé váljon.

A jelenlegi kormányzati ciklus elején megfogalmazott célkitűzések egyike volt az ügyfélközpontú adóigazgatás kialakítása, amelynek több eleme, így az adózói minősítés, a személyijövedelemadó-bevallás tervezetének adóhatóság általi elkészítése, az adójogszabályoknak való megfeleltetést segítő, támogató eljárás már bevezetésre került. Ezt a folyamatot az adóigazgatási rendtartásról szóló törvényjavaslat és az adózás rendjéről szóló törvényjavaslat zárja le, amelyhez szorosan kapcsolódik az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló külön törvényjavaslat is.

Az Országgyűlés előtt lévő, az adóigazgatási rendtartásról szóló törvényjavaslat nemzetközi összehasonlítás tekintetében is eleget tesz a rövid terjedelembre, az átláthatóságra, valamint a közérthetőségre vonatkozó követelménynek, hiszen rövidebb és átláthatóbb akár a lengyel, a cseh, a szlovák, a román vagy éppen a hazai adóigazgatási szabályozás eredeti mintájául szolgáló német adóigazgatási törvénynél.

Kiemelendő ugyanakkor, hogy az adózás rendjének megreformálása nemcsak az újraszabályozás-

ban, hanem a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt érintő szervezeti megújulásban is megjelenik, amelynek keretét a NAV 2.0 program adja. A program kialakításában számos nemzetközi példát vettünk alapul, összegyűjtve a legjobb nemzetközi gyakorlatokat. A szolgáltató jelleg erősítéséhez mintául szolgál az észt és az egyesült királysági adóhatóság, az innovatív szervezetre jó példa a dán és az egyesült államokbeli adóhatóság, az aktív humán tőke, naprakész tudás biztosítása terén érdemes figyelemmel lenni az olasz, az osztrák és a finn gyakorlatra. Ehhez a szervezeti megújulási programhoz is igazodik, azzal egységben működik az adózás rendjének újraszabályozása, amely az előttünk lévő két törvényjavaslatban jelenik meg.

A jelenleg hatályos adózás rendjéről szóló törvény újraszabályozása tekintetében fontos körülmény az is, hogy a 2018. január 1-jétől hatályba lépő általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálya alól kivett eljárásnak tekinti az adóigazgatási eljárást. Ezért az adóeljárás újraszabályozása keretében meg kell alkotni azt az általános eljárási törvényi szabályozó rendszert is, amely eddig nem az adóeljárás sajátja volt, hanem azt a háttérszabályként alkalmazandó, 2017. december 31-ével hatályát veszítő, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény biztosította.

Ezt az általános eljárási szabályrendszert tartalmazza a másik adó-törvényjavaslat, az adóigazgatási rendtartásról szóló törvényjavaslat, figyelemmel az adóeljárás sajátosságaira. Meghatározza többek között az adózóra, az adóhatóságra vonatkozó rendelkezéseket, a kapcsolattartás szabályait, az adóhatósági döntésre, az ellenőrzésre és a jogorvoslatra vonatkozó rendelkezéseket.

(10.10)

A törvényjavaslat új alapelvek bevezetésére tesz javaslatot, amely a szakszerű és hatékony eljárás elve és a közérthetőség elve. A szakszerű és hatékony eljárás elve alapján az adóhatóságnak a szakszerűség, a hatékonyság és nem utolsósorban a költségtakarékosság érdekében úgy kell megszerveznie a tevékenységét, hogy miközben a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségének maximálisan eleget tesz, eljárásait a lehető leggyorsabban lezárja, mégpedig oly módon, hogy az adózónak, az eljárás egyéb résztvevőjének és az adóhatóságnak a legkevesebb költséget okozza. Ezen alapelv valós követelményt támaszt az adóhatósággal szemben, amelynek való megfelelést az adóhatóságnak különböző szervezetfejlesztési eszközökkel biztosítania kell. Ez nemcsak az adózók, hanem az adóhatóság érdeke is, hiszen alapvető elvárás az adóztatással összefüggésben, hogy az adóhatósági működés minél hatékonyabb, költségvetési oldalról közelítve olcsóbb legyen.

Az adózók érdekeit szem előtt tartó szabályként fogalmazza meg a javaslat, hogy a közérthetőség elve

alapján az adóigazgatási eljárásban az adózókkal való kapcsolattartás nyelvezetének egyszerűnek és közérthetőnek kell lennie. A közérthetőség elvének hangsúlyozása azt a célt szolgálja, hogy az adóigazgatási eljárásokban az adóhatóság a lehetőségekhez mérten egyszerű, nem adószakértők számára is értelmezhető nyelvezet alkalmazására törekedjen az adózókkal való kapcsolattartás során. Ennek az alapelvnek kiemelt szerepe van abban, hogy az adózók olyan tájékoztatást kapjanak, amely ténylegesen elősegíti adókötelezettségeik teljesítését. A közérthetőség alapelve következtében nem elegendő, hogy az adóhatóság a hatályos jogszabályi kötelezettségeket ismerteti az adózóval, hanem azt közérthetően kell megtennie.

A törvényjavaslat szerint egyszerűsödik az ellenőrzési struktúra. A hatályos szabályozás hét különböző ellenőrzési típust szabályoz, mely a gyakorlati tapasztalatok alapján az adózók számára nehezen átlátható és értelmezhető; az ellenőrzéssel érintett sok esetben - a kapott tájékoztatások ellenére - nem tudja, hogy az ellenőrzés pontosan mire irányul és milyen következménnyel járhat. A törvényjavaslat ezért lényegesen csökkenti az ellenőrzéstípusok számát, és csak két ellenőrzésfajtát nevesít. Ezek a jogkövetési vizsgálat és az adóellenőrzés.

A jogkövetési vizsgálat keretében az adóhatóság ellenőrizheti, hogy az adózó eleget tett-e a törvényekben előírt egyes adminisztratív adókötelezettségeinek, adatokat gyűjthet, vizsgálhatja a gazdasági események valóságát. Az adóellenőrzés során az adóhatóság az adózó adómegállapítási, -bevallási kötelezettségének teljesítését adónként, támogatásonként és időszakonként vizsgálja, vagyis ez az a jól beazonosítható ellenőrzéstípus, amikor az adóhatóság érdemben azt vizsgálja, hogy a kötelezett a törvényi előírásoknak megfelelően állapította-e meg az adóalapját, illetve adóját. Amennyiben nem, az adózó terhére vagy éppen javára adókülönbötetet állapít meg, adott esetben szankciót szab ki.

A törvényjavaslat meghatározza az adóellenőrzés maximált határidejét, amely szerint az adóellenőrzés időtartama egyetlen esetben sem haladhatja meg a 365 napot. Alapvető érdek fűződik ugyanis ahhoz, hogy az esetenként egyébként rendkívül összetett, sokszereplős konstrukciókat vizsgáló adóellenőrzések is belátható időn belül lezáródjanak, megszüntetve azt a függő helyzetet - részben akár jogi vagy az adott adózó gazdálkodása szempontjából -, amit egy adóellenőrzés jelenthet. A cégbejegyzésre nem kötelezett adózók tekintetében megmarad a hatályos törvény szerinti 180 napos maximális ellenőrzési határidő, amely csak abban az esetben léphető túl, ha az adózó az ellenőrzést akadályozza. Ugyanakkor az alap ellenőrzési határidők változatlanok, azaz a jogkövetési vizsgálat határideje 30 nap, az adóellenőrzés határideje 90 nap, míg a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében és központosított ellenőrzés esetében 120 nap.

Az ellenőrzések elhúzódásának megakadályozása érdekében továbbá megszűnik az ellenőrzési-határidő-nyugvási ok, így a törvényjavaslat szerint nem fog szünetelni az ellenőrzési határidő például a kapcsolódó vizsgálat és a külföldi megkeresés időtartama alatt. Az ellenőrzési határidő meghosszabbítására csak indokolt esetben nyílik majd lehetőség, amely azonban annak meghosszabbítása esetén sem haladhatja meg a maximális ellenőrzési határidőt, azaz a 365 napot.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat módosítja a jogorvoslatra vonatkozó rendelkezéseket is. A hatályos szabályoknak megfelelően fennmarad a fellebbezés lehetősége az adóhatóság határozatai, végzései ellen. Lényeges változás azonban, hogy a fellebbezésben, illetve a fellebbezés alapján induló eljárásban a törvényjavaslat szerint nem lehet olyan új tényt állítani, illetve olyan új bizonyítékot előadni, amelyről a fellebbezésre jogosultnak az elsőfokú döntés meghozatala előtt tudomása volt, azonban azt az adóhatóság felhívása ellenére sem terjesztette elő. Ezen rendelkezés bevezetését az indokolja, hogy az ellenőrzések mielőbbi lezárásában az adózók sok esetben - alapvetően akkor, amikor szabályszegésükkel egyébként pontosan tisztában vannak - ellenérdekeltek.

Tudják, hogy minél jobban elhúzzák az eljárást, minél később terjesztenek elő érdemi bizonyítékokat, annál több az esély a vizsgált adómegállapítási időszak elévülésére, amikor az adóhatóság már nem tehet megállapítást. Ennek elérése érdekében ezért sokszor már csak a bírósági eljárásban terjeszt elő az adózó olyan bizonyítékot, amely már az ellenőrzési eljárás során is rendelkezésére állt, viszont annak későbbi benyújtása következtében a bíróság az adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasítja, azaz az adóhatóságnak meg kell ismételnie az ellenőrzést. Ez kiemelten sok pluszmunkát jelent az adóhatóságnak, adott esetben az ismételten eljárni köteles bíróságnak, és nem utolsósorban sérti a költségvetési bevételi érdekeket.

A másodfokú adóhatósági eljárás hatékonyságát szolgálja, hogy bővül a felettes szerv intézkedési lehetősége az elsőfokú döntés felülvizsgálata körében. A törvényjavaslat szerint ha a fellebbezés alapján eljáró másodfokú adóhatóságnak a döntéshozatalhoz nem áll elég adat a rendelkezésére, vagy a tényállás további tisztázása szükséges, akkor nem kell feltétlenül megsemmisítenie a felülvizsgált határozatot és az első fokon eljáró adóhatóságot új eljárásra utasítania, hanem lehetősége lesz arra, hogy a felettes szerv a tényállás kiegészítése érdekében maga intézkedjen. Ennek keretében pedig az első fokon eljáró adóhatóságot a szükséges eljárási cselekmények elvégzésére utasíthatja anélkül, hogy az egész eljárás újrakezdődne.

Ezen új jogosítvány birtokában a másodfokú adóhatóság képes az általa feltárt tényállásbeli hiányosságokat saját eljárásában pótolni, ami a bírósági

felülvizsgálatok számának csökkenését is eredményezi majd.

Jelenleg rendkívüli jogorvoslati lehetőségként bármely adóügyben benyújtható felügyeleti intézkedés iránti kérelem az adóhatósághoz az elévülési időn belül bármikor, ugyanazon ügyben akár többször is. Annak érdekében, hogy az eljárások mielőbb végérvényesen lezáruljanak, a törvényjavaslat szűkíti a felügyeleti intézkedés iránti kérelmek benyújtási lehetőségét mind tárgyában, mind idejében. Felügyeleti intézkedés iránti kérelem ugyanazon határozat, illetve végzés ellen csak egy alkalommal, a döntés jogerőre emelkedésétől számított egy éven belül nyújtható be.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a XXI. század kihívásainak eleget téve és megfelelően a közigazgatás egészére, így az adóigazgatásra is vonatkozó elektronikus ügyintézésről szóló törvény rendelkezéseinek, jelentősen módosítja az adózó és az adóhatóság közötti kapcsolattartásra vonatkozó szabályokat. Bár az adóeljárásokban már most is kiemelten nagy szerepe van az elektronikus ügyintézésnek - elegendő az elektronikus bevallásokra vagy az e-szja rendszerére gondolni -, a hatályos szabályozás alapján csak a törvényben nevesített adóügyekben van lehetőség az elektronikus ügyintézésre. A törvényjavaslat az elektronikus ügyintézésről szóló törvénnyel összhangban teljes körűvé teszi az elektronikus ügyintézés lehetőségét, fenntartva egyébként a jelenleg is elektronikus bevallásra, adatszolgáltatásra kötelezettek körét.

(10.20)

A természetes személyek számára lehetőségként biztosított lesz, hogy az adóhatósággal elektronikus úton kommunikáljanak, de esetükben az adóhatósággal való kapcsolattartás tekintetében más kapcsolattartási mód - így például a postai út - is igénybe vehető.

Az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslatban a képviselő igénybevételenek lehetősége biztosítja az adózó vagy az adó megfizetésére kötelezett személy számára, hogy ha nem kíván vagy nem tud személyesen eljárni, akkor képviselőt vegyen igénybe. Az adóigazgatási eljárásokban a meghatalmazáson alapuló képviselő állandó vagy eseti képviselő lehet. A korábbi szabályozáshoz képest a törvényjavaslat az eseti meghatalmazás tekintetében, néhány kötelező szakmai képviselővel járó ügy kivételével, megszünteti a képviselővel szemben támasztott szakmai követelményeket, megkönnyíti ezzel az adózók számára a képviselő útján történő eljárást.

A törvényjavaslat taxatív felsorolja, hogy jogi személyt és egyéb szervezetet az adóhatóság, az adópolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium előtt állandó meghatalmazással ki képviselhet. Az állandó meghatalmazással eljárók tekintetében

továbbra is meghatározza a törvényjavaslat azt a szakmai kört, akik jogosultak képviselést ellátni.

Tisztelt Képviselők! Az általános adóeljárás szabályokat tartalmazó adóigazgatási rendtartás mellett és azzal együtt tárgyalja a tisztelt Ház az adózás rendjéről szóló törvényjavaslatot. E törvényjavaslat tartalmazza az egyes eljárási típusú adókötelezettségek szabályait, úgymint bejelentkezés, adóazonosítószám-megállapítás, adóregisztrációs eljárás, adómegállapítási módok, adóbevallási, adófizetési szabályok, kötelezettségterjesztési határidők, adatszolgáltatási előírások. Emellett a törvényjavaslat tartalmazza az adóhatósági nyilvántartásra vonatkozó szabályokat csakúgy, mint a jogszabálysértések esetén az adóigazgatási eljárásában kiszabható szankciókat.

Az adóeljárás újraszabályozása során egyik kiemelt célkitűzés a szolgáltató adóhatóság és az ügyfélközpontú adóhatósági szolgáltatások megteremtése. Az adóhatóság a hatályos szabályozás alapján is számos szolgáltatást nyújt az adózók részére, ezek szabályai új elemekkel kiegészülve egy külön részben jelennek meg a törvényjavaslatban.

A szolgáltatások egy része az adókötelezettségek teljesítésében kíván segítséget nyújtani - így például az ügyfél-tájékoztató és ügyintéző rendszer működtetése, az adatlekérdezés biztosítása -, más része a piac biztonságát hivatott szolgálni, a gazdasági élet szereplőiről nyújtott adatok közzétételével, megismerhetőségének biztosításával. Ez utóbbi körbe sorolhatóan jelenik meg új elemként a törvényjavaslatban a megbízható adózók közzététele. Az állami adó- és vámhatóság 2016. január 1-jétől minősíti törvényben előírt feltételek vizsgálata alapján negyedévente a cégbejegyzésre kötelezett adózókat és az áfaregisztrált adóalanyokat, amely minősített kör a törvényjavaslat szerint kibővül a csoportos adóalanyokkal.

A megbízható adózói minőség a feltételeknek való megfelelést bizonyítja, egyfajta pozitív logó, amely a piaci szereplők számára is informatív tartalommal bír. A megbízható adózói minőség jelenleg nem nyilvános adat, azonban a törvényjavaslat bárki számára megismerhetővé tenné, ami segítheti a gazdasági tevékenységet folytató adózók könnyebb tájékozódását partnereikről.

2018. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság mentorként fogja támogatni az újdonsült gazdasági szereplőket annak érdekében, hogy a kezdő vállalkozások megfelelő tájékoztatást kapjanak ahhoz, hogy eligazodjanak az adózás útvesztőiben. Az adóhatóság személyes kapcsolatfelvételt kezdeményez, ingyenes tájékoztatást nyújt az adókötelezettségekről és az azok teljesítését segítő információk elérhetőségéről. Lényeges elem ugyanakkor, hogy a mentorálásban történő részvétel önkéntes.

A jogkövetkezmények felülvizsgálata célkitűzése volt a szankciórendszer - különösen a mulasztási bírság-szabályozás - átláthatóbbá tétele. A kizárólag időhúzás miatt benyújtott fellebbezések számának

csökkentése érdekében bevezetésre kerül a feltételes adóbírság intézménye, amely szerint ha az adózó az utólagos adómegállapításról hozott elsőfokú határozat elleni fellebbezési jogáról lemond, és esedékességig a határozatban előírt adókülönbötetet megfizeti, mentesül a kiszabott adóbírság 50 százalékának megfizetése alól.

A mulasztási bírság tekintetében általános bírság-szabály került az adózás rendjéről szóló törvénybe az adókötelezettségeket illetően, amely mellett csak a speciális tényállásokhoz kapcsolódnak különös mulasztásbírság-szabályok. Ilyen például a feketefoglalkoztatás, a számla-, nyugtakibocsátási kötelezettség megsértése és az online pénztárgéppel kapcsolatos szabályok megsértése.

Speciális mentesülési szabályt is tartalmaz a javaslat, amely szerint az adózó terhére szankció nem állapítható meg, ha az adózó az adóhatóság honlapján erre a célra létrehozott felületen közzétett tájékoztatójában meghatározottak szerint járt el. Ezt a rendelkezést a 2018. január 1-jétől, az adóhatóság honlapján erre a célra létrehozott felületen közzétett tájékoztatók tekintetében lehet alkalmazni.

A törvényjavaslat szerint 2018. január 1-jétől megszűnik a fokozott adóhatósági felügyelet. Az átmeneti szabályok szerint a 2018. január 1-jén folyamatban lévő fokozott adóhatósági felügyeleti eljárásokat az állami adó- és vámhatóságnak meg kell szüntetnie, illetve a 2018. január 1-jén fennálló fokozott adóhatósági felügyeletet az állami adó- és vámhatóság határozat kiadása nélkül, hivatalból megszünteti.

Az adószám-felfüggesztés jogintézménye is kivezetésre kerül 2018. január 1-jével, azaz a folyamatban lévő eljárásokat meg kell szüntetni, és a törvény hatálybalépése időpontjában fennálló adószám-felfüggesztést határozat kiadása nélkül a NAV a törvény hatálybalépésének időpontjában hivatalból megszünteti.

A 2017 szeptemberében megjelent World Economic Forum globális versenyképességi ranglistáján Magyarország kilenc helyezést lépve előre, jelenleg a 60. helyen áll, amely ranglistán való további előrelépéshez remélhetőleg ezen törvényjavaslatok is érdemben hozzájárulnak azáltal, hogy javítják a hazai adózási környezetet nemzetközi összehasonlításban is.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslatok elfogadása szükséges ahhoz, hogy az adóhatóság megfelelően szabályozott jogi keretek között tudja ellátni jelenlegi és jövőbeni feladatait. Ezért kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Első körben a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. A Fidesz képviselőcsoportjának vezér-

szónoka, Czomba Sándor képviselő úr nyitja a sort. Tessék!

DR. CZOMBA SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ideális adózási rendszer egyszerre szolgálja az adóalanyok és az államháztartás érdekeit. Ezt igazán hatékonyan csak egy új, napjaink kihívásainak megfelelő adóigazgatási rendszer tudja megvalósítani, ezért szükség van a jelenlegi rendszer felülvizsgálatára.

Az előttünk fekvő két törvényjavaslat rövid, átlátható, közérthető és könnyen követhető szabályozási környezetet teremt az adózás területén, amely hatékonyan támogatja az önkéntes jogkövetői magatartás további erősödését. A NAV szolgáltató jellegének megerősítésével és a szankciórendszer felülvizsgálatával, a túlzott és indokolatlan büntetések megszüntetésével egy olyan adóigazgatási eljárás jöhet létre, amely az adózók helyzetét is jelentősen könnyíti.

Tisztelt Ház! Az új adóigazgatási rendtartásról szóló törvény több olyan könnyítést is tartalmaz, amelyek egyszerűbbé teszik az adóalanyok életét. Ilyennek tartjuk, amire már államtitkár úr is felhívta a figyelmet, hogy a korábbi hét ellenőrzési típus helyére két eljárás lép, a jogkövetési vizsgálat és az adóellenőrzés. Így sokkal átláthatóbbá válik az eljárások szabályozása, ami segíti a jogkövető magatartás erősödését.

Előremutató az is, hogy valamennyi eljárás tekintetében egy felső korlát kerül meghatározásra a maximált ellenőrzési határidő tekintetében. Az egyéves eljárási határidő jellemzően a kis- és középvállalkozások tekintetében csökkenti azt a bizonytalanságot, amelyet korábban az elhúzódó adóeljárások okoztak.

(10.30)

A cégbejegyzésre nem kötelezett adózók tekintetében megmarad a hatályos törvény szerinti 180 napos maximális ellenőrzési határidő, amely csak az adózónak az ellenőrzést akadályozó magatartása esetén léphető túl.

Tovább gyorsítja az eljárásokat, hogy megszűnik minden ellenőrzési határidő, nyugvási ok. Az indítvány szerint a fellebbezésben, illetve a fellebbezés alapján indult eljárásban nem lehet olyan új tény állítani, illetve olyan új bizonyítékot előadni, amelyről a fellebbezésre jogosultnak az elsőfokú döntés meghozatala előtt tudomása volt, azonban azt az adóhatóság felhívása ellenére nem terjesztette elő. Ez az előírás várhatóan megakadályozza annak a perelhúzó eljárási taktikának az alkalmazását, amelyben egyes adózók érdemi bizonyítékaikat csak az eljárás peres szakaszában terjesztették elő, amelynek következményeként a bíróság kénytelen volt új eljárás lefolytatására utasítani az adóhatóságot. Erre

azért is szükség van, mert az eljárások gyakran úgy elnyúlnak, hogy a vizsgált adómegállapítási időszak elévült, így az adóhatóság már nem tehetett megállapítást, és az adóelkerülő magatartás szankció nélkül maradt.

Az eljárások további gyorsítását várjuk attól az intézkedéstől is, hogy bővül a felettes szerv intézkedési lehetősége az elsőfokú döntés felülvizsgálata körében, azzal, hogy maga is lefolytathat a tényállás tisztázását szolgáló eljárási cselekményeket. Annak érdekében, hogy az eljárások mielőbb végérvényesen lezáruljanak, a javaslat szerint felügyeleti intézkedés iránti kérelem ugyanazon határozat, illetve végzés ellen csak egy alkalommal, a döntés jogerőre emelkedésétől számított egy éven belül lesz benyújtható.

A jövő útja az elektronikus eljárások bevezetése a közigazgatás valamennyi területén. Ez alól nem maradhat ki az adózási eljárás sem. A világ országai közt folyó gazdasági versenyben egyre nagyobb jelentősége van annak, hogy mennyire könnyű eleget tenni a különböző adminisztratív előírásoknak, és ezek mekkora terhet jelentenek a gazdaság szereplőinek. Különösen igaz ez a megállapítás az Európai Unió tagállamaira. Ezért külön üdvözljük azt a módosítást, amely teljeskörűen lehetővé teszi az elektronikus ügyintézkedést az adóigazgatás területén is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenleg folyó vita másik tárgya az adózás rendjéről szóló törvényjavaslat, amely szintén további könnyítéseket tartalmaz a hatályos szabályozáshoz képest. Ezek közül talán a legfontosabb az, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a jövőben az 5 ezer forintot el nem érő késedelmi pótléket elengedi, annak megfizetését nem írja elő az adóalany számára. Ez a változás nemcsak az adósoknak előnyös, hanem a hatóság számára is a terhek csökkentését jelenti majd, hiszen a kis összegű pótléktartozások kezelése, végrehajtása aránytalanul nagy kapacitást köt le. Megszűnik több bírságtényállás, többek között a jogszerűtlen adóelőleg-mérséklés, a számlatartási kötelezettség megsértése és az üzletlezárást helyettesítő bírság is, valamint az adószám felfüggesztésének szankciója is kikerült a jogszabályokból.

A csak időhúzási céllal benyújtott fellebbezések visszaszorítása és az alapvetően jogkövető magatartást tanúsító, de kisebb hibát vétő és ezért adóbírsággal sújtott adósok helyzetének könnyítése érdekében bevezetésre kerül a feltételes adóbírság kedvezménye. Ennek alapján, ha az adózó lemond az adóellenőrzés megállapításairól hozott határozat elleni fellebbezésről, és az esedékességig megfizeti az előírt adókülönbözetet, mentesül a kiszabott adóbírság 50 százalékának megfizetése alól.

Üdvözljük azt a változást is, hogy a jövőben a NAV új szolgáltatásaként jelenik meg a kezdő vállalkozások támogatása, amelynek keretében az adóhatóság hat hónapon át nyújtana szakmai támogatást. A digitalizáció irányába tett jelentős, előremutató lépésnek tartjuk, hogy az adóhatóság bejelentkezés-

hez és változások bejelentéséhez is online felületet biztosít az adózóknak, jelentősen csökkentve ezáltal a kötelezettsége teljesítésével járó terheket és gyorsítja az eljárásokat.

Tisztelt Ház! A Fidesz-frakció mindkét törvényjavaslatot támogatni fogja, mert azok jelentős előrelépést jelentenek a jogkövető adózási magatartás elősegítése terén, továbbá számos könnyítést és eljárásgyorsító rendelkezést tartalmaznak, amelyek egyaránt szolgálják a magánszemélyek adóügyekben történő jobb eligazodását, és javítják a kis- és középvállalkozások versenyképességét. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az MSZP vezérszónoka következik. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak. Tessék!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány még 2016-ban döntött ennek az adóigazgatási törvénynek az újraszabályozásáról, ami a sajtóhírek szerint legalábbis nem haladt annyira gördülékenyen, hiszen a miniszterelnök úr több alkalommal is visszadobta átdolgozásra ezt a javaslatot, sajtóhírek szerint azért, mert elégedetlen volt az NGM munkájával.

Én azt sajnálom, hogy a miniszterelnök korábban más adóügyi szabályozások kapcsán nem volt ennyire finnyás, hiszen kicsit érdemes visszaemlékezni arra, hogy önök már 2010-ben azt ígérték, hogy egyszerűsítik az adórendszert, adókat szüntetnek meg, a miniszterelnök majdnem azt mondta, hogy olyan adórendszert fognak létrehozni, ami nemcsak teljesen átlátható, egyszerű, hanem tulajdonképpen mindenki boldogsággal fog adózni Magyarországon, és ezáltal nagymértékben nőni fog az adóbevétel Magyarországon. Ezért érdemes talán megnézni, hogy mi sikerült ebben az elmúlt, most már lassan nyolc évben, hiszen talán ennek fényében is értelmes és érdemes megvizsgálni azt, hogy hogyan kell hozzáállni ehhez a mostani elképzelésükhöz.

Kezdték azzal, és csak egy-két dolgot szeretnék kiemelni, ami talán legjobban félmjelzi az önök adóügyi változtatásait, kezdeném azzal, hogy megszüntették a minimálbér adómentességét, így ma, 2017-ben valamennyi OECD-tagállam között Magyarország adóztatja legnagyobb mértékben, legkevényebben a minimálbért, és ezzel bizony milliós nagyságrendű foglalkoztatottat hoznak nehezebb helyzetbe, hiszen ez a minimálbéresek szempontjából egészen biztosan nem kedvező fejlemény.

Aztán kell hogy említsem az egykulcsos adórendszert. Mi mindig azt mondtuk, most is azt mondjuk, hogy ez az egykulcsos adórendszer egyik részről igazságtalan, hiszen azoknak kedvez, akiknek amúgy is magasabb a jövedelme, magasabb a fizeté-

se, és azokat bünteti, akik kisebb keresetből kell hogy éljenek, miközben én értem, hogy önök nem tekintenek az adórendszerre bizonyos szempontból szociálpolitikai eszközként, de mégiscsak lehetne az adórendszernek és kellene hogy legyen az igazságosság okán egy ilyen kiegyenlítő szerepe. Tehát magyarul, a progresszív adórendszer az, amely az igazságosság és a társadalmi célok szempontjából megfelelőbb.

Arról nem is beszélve, hogy a költségvetés is hatalmas összegű bevételről mondott le ezáltal, hiszen egy komoly lyukat ütöttek ezzel a költségvetésen. Körülbelül 400-500 milliárdos költségvetési bevételről esett el a magyar költségvetés e miatt az egykulcsos adó miatt. Teljesen természetes, hogy ezt a bevételkiesést a kiadási oldalon is sokan megszenvedték, így leginkább látható módon az oktatás, az egészségügy vagy éppen a szociálpolitika, hiszen csak úgy lehetett egyensúlyban vagy közeli egyensúlyban, korábbi egyensúlyban tartani a kiadásokat, az adóságot és a bevételeket, hogyha a kiadásokat csökkentették.

Ezért beszéltünk nagyon sokszor mi is arról, hogy önök tulajdonképpen nagyon komoly megszorításokat hajtottak végre az elmúlt nyolc évben, és ezeknek a megszorításoknak a legfőbb területe az oktatás, az egészségügy, a szociálpolitika, és bizonyos tekintetben a nyugdíjasok is voltak. De említhetném azt is, hogy nem emelték hét éve a köztisztviselői illetményalapot. Tehát magyarul, még a bérrendezés tekintetében is komoly károkat okoztak ezzel az adópolitikával.

Aztán a harmadik, amit szeretnék említeni, hogy önök úgy aposztrofálták magukat 2010-ben, hogy önök lesznek az adócsökkentések kormánya, tehát kivezetnek nagyon sok adófajtát, csökkentik ezeknek az adóknak a mértékét Magyarországon. Ehhez képest az áfa Európában a legmagasabb áfakulcsot jelenti, 27 százalék, és ezt a kulcsot is sokan a szegények adójaként is szokták emlegetni, hiszen ezt mindenkinek ugyanúgy meg kell fizetnie.

De nem fukarkodtak az új adók bevezetése szempontjából sem. Néhányat hadd említsek: a végkielégítések különadója, a tranzakciós illeték, távközlési különadó, közműadó, biztosítási adó, baleseti adó, reklámadó, turizmusfejlesztési hozzájárulás, és még lehetne egyébként folytatni a sort azokkal az új adónemekkel, amiket önök hoztak be az elmúlt hét-nyolc évben.

Hiába ígérték természetesen azt, hogy ezeknek az adóknak az egyik részét nem az adózók, az emberek fogják megfizetni, főleg azokat, amiket különböző különadókként aposztrofáltak, de hát természetes és világosan látható, hogy ezeknek az adóknak a mértékét egyszerűen a cégek, a szolgáltatók áthárították a lakosságra, és a sárga csekkekben megjelenik ez a különadó.

Igaz, hogy egy trükkös formában, hiszen közvetlenül nem érinti az embereket, de közvetve egészen biztosan ők azok, akik elszenvedik a különböző szol-

gálatások árában az emelkedést, és ezáltal többet kell hogy fizessenek ezekért.

(10.40)

Az is világos, arról is beszélt a miniszterelnök valamikor korábban, hogy 2010-ben majd valamilyen söröslátéten el fog férni az adóbevallás. Nemhogy söröslátéten nem fér el, hanem még csak bonyolultabbá vált minden ezzel kapcsolatban. *(Derűlttség a kormánypárti sorokban.)* Az iménti példám ideidézve ez az egyszerűsítés egyáltalán nem sikerült, hiszen a központi adók száma majdnem megduplázódott, 34-ről 60-ra emelkedett. Ahol pedig csökkentek, ahogy már imént említettem, az szja-nál az egykulcsos adórendszerrel, de ha a cégekről beszélünk, akkor a társasági adó tekintetében, ott azt kell mondjam mind a kettőre, hogy igazságtalan módon tették ezt, ahogy az imént is említettem, illetőleg a saját kommunikációjukkal teljesen ellentétes módon.

Önök szeretik magukat úgy hívni, hogy önök a multinacionális cégekkel szemben, a bankokkal szemben politizálnak, és a magyar kis- és középvállalkozóknak segítenek. Ehhez képest ezek a társaságiadó-módosítások bizony pont a multiknak és a bankoknak kedveztek, hiszen ezek a változások közel 150 milliárd forintot hagytak a legnagyobb multinacionális vállalatoknál. Tehát azt lehet látni, vagy úgy lehet összegezni az önök adópolitikáját, hogy adócsökkentés a gazdagoknak, a multiknak, és adóemelés a minimálbéreseknek.

Egy ilyen folyamat után nagyon óvatosan nyúl az ellenzéki képviselő egy ilyen javaslathoz, és nagy odafigyeléssel olvassa el annak minden részét, hiszen a kommunikációval mindig ellentétesen cselekedtek, amikor adóegyszerűsítésről vagy éppen az adóigazgatás olyan típusú átalakításáról beszéltek, ami egyszerűsíti a hétköznapi adózók életét. Magyarul, nagyon nehezen lehet elhinni azt a szlogent, amit az indoklásba is beírtak, hogy a kormány egyszerű rendszert és szolgáltató adóhatóságot akart létrehozni. Egészen biztosan a magyar vállalkozóknak más a véleménye erről a szolgáltató jellegéről az adóhatóságnak.

Ami látható magában a tervezetben, az, hogy a jogorvoslati rendszert szűkítik, az ellenőrzési részlet-szabályok egyszerű kormányrendeletekre hagyása önmagában sem nagyon támogatható, és most már azt sem lehet kizárni, hogy a korábbi taós ügyszó hasonlóan egyébként további elrejtett módosítások is vannak ezekben a javaslatokban. Úgyhogy most számunkra ez úgy tűnik a korábbi előzmények egyértelmű folytatásaként, hogy olyan adóigazgatást akarnak létrehozni, amilyen adórendszert alkottak, azaz a saját érdekeik szerint valót, tehát a saját pártérdekeik szerint valót, illetőleg a saját haverjaiknak kedvező adóigazgatást. Hiszen az is látszik világosan,

hogy az adórendszer átalakítása során azért mindig vannak kivételek, és ezek a kivételek általában mindig fideszes vállalkozókhoz kötődnek vagy különböző haverokhoz, akár Andy Vajnához, akár bárki másához, aki az önök környezetében van.

Éppen ezért a Magyar Szocialista Párt frakciója, ahogy az adótörvényeiket sem támogattuk, mert igazságtalan, átláthatatlan, szakmailag nem megalapozott, és csak a saját pártérdekeiket szolgálja, így ezt a törvénytervezetet sem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Hollik István képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Kicsit visszugranék egészen 2010-ig. Akkor a Fidesz-KDNP azt az ígéretet tette: amellet, hogy a csőd széléről visszahozza és rendbe teszi az országot, egy jó államot fog kialakítani. A jó állam ismérvei a mi értelmezésünkben azt jelentik, hogy az állam minőségi szolgáltatásokat nyújt, a digitalizációra mint lehetőségként tekint, és az egyik talán legfontosabb vezérlőelv az volt, hogy ne az embereknek kelljen igazodniuk az állami szolgáltatásokhoz, hanem éppen azok igazodjanak a magyar emberek elvárásaihoz.

Ha megnézzük az elmúlt hét évet, akkor az állam és az állami szolgáltatások átalakítása éppen ennek a szellemében történt meg. Ha visszagondolunk arra, hogy létrehoztuk a kormányablakokat, ahol egyablakos ügyintézésre van lehetőség, ahelyett, ami 2010 előtt volt, hogy 17 szakigazgatási szervvel külön-külön kellett egy vállalkozásnak vagy egy magánszemélynek az ügyeit intézni, ezt mind behúztuk a kormányablakok mögé, és ott egy ablakon keresztül minden ügyet el lehet intézni. A kormányablakok reggel 8-tól este 8-ig vannak nyitva éppen annak érdekében, hogy a magyar embereknek ne kelljen szabadságot kivenni azért, hogy egy állammal kapcsolatos ügyüket el tudják intézni.

Vagy éppen azt is láthatjuk, egyre inkább bővül az elektronikusan intézhető ügyek köre. Itt azért szeretnék röviden reagálni Mesterházy Attila képviselőtársam megszólalására, aki azt mondta, hogy nem tartotta a Fidesz-KDNP-kormányzat azt az ígéretét, hogy az adóbevallás egyszerűbbé vált, az volt az ígéret 2010-ben, hogy néhány éven belül egy söröslátét méretű legyen az adóbevallás. Szeretném jelezni, hogy ma ehhez már söröslátétre sincs szükség, hiszen működik az e-szja-bevallás. Azt gondolom, ez a most indult rendszer mutatja, hogy milyennek kell lenni egy modern, jó állami szolgáltatásnak. Az e-szja-bevallás átlátható, egyszerű és azonnal működik. Semmifajta fennakadás nem volt a működésében. Minden adózó könnyen és egyszerűen igénybe tudja venni, semmi más dolga nincsen, mint hogy amikor belép erre a felületre, ez az oldal földobja a

saját adóbevallását, amelyet tulajdonképpen csak jóvá kell hagynia.

Nem véletlen az sem szerintem, hogy az Informatikai Vállalkozások Szövetsége 2017-ben ezt a rendszert, az e-szja rendszerét díjazta úgy, hogy az IVSZ még állami szolgáltatást, állami honlapot, állami portált soha nem díjazott. Ez volt az első alkalom. Azt gondolom, hogy ez is mutatja egyébként szerintem az állampolgári megelégedettség mellett, hogy itt egy valóban jól működő rendszerről van szó. Azt gondolom, hogy az a törvényjavaslat, amely előttünk fekszik, törvényjavaslatok, mert kettőről van szó, beleilleszkednek ebbe a sorba, tehát az adóhatóság működését próbálja szolgáltató jellegűvé és ügyfélbaráttá tenni, ahogy azt államtitkár úr is elmondta.

Néhány olyan változtatást emelnék ki, amelyek szerintem kifejezetten jól mutatják, hogy milyen irányba kíván elmozdulni a NAV. Például a kis összegű pótléktartozások kezelése esetén annak a végrehajtása aránytalanul nagy kapacitást kötött le a NAV-nál, ezért az 5 ezer forintot el nem érő késedelmi pótlékot nem írta elő a NAV. Jelenleg ez az értékhatár 2 ezer forint. Vagy például ott van az adóbírság mértéke: a jelenlegi szabályok szerint az adóhiány 200 százaléka, a tervezet most jelenleg azt tartalmazza, hogy ezt felezzék meg, és a bírság mértéke 100 százalékra csökkenne. Vagy éppen ott volt az az intézmény, az adószám-felfüggesztés, ami az adózók számára sokszor megoldhatatlan problémát jelentett, mert miközben bizonyos jogai egy adózónak, egy vállalkozásnak korlátozottak voltak, ugyanakkor gazdasági tevékenységet folytathatott, és ahhoz kapcsolódóan adókötelezettségeinek is eleget kellett tennie. Ez a fajta kettősség sokszor az adózók számára is értelmezhetetlen volt. Éppen ezért ez a tervezet ezt a jogintézményt meg fogja szüntetni.

Kiemelt jelentőségűnek tartom azt, és véleményem szerint egy kifejezetten innovatív megoldás, hogy a NAV új szolgáltatásaként a kezdő vállalkozásokat támogatja azzal, hogy egy 6 hónapos, önkéntes részvételen alapuló mentorálási, szakmai támogatási időszakot vezet be az induló vállalkozások számára, ezzel is segítve azt, hogy adózási kötelezettségeiknek minél könnyebben eleget tudjanak tenni.

(10.50)

Azt gondolom, az is mutatja az újfajta szemléletet, hogy egyszerűsödik az ellenőrzési struktúra is. A jelenlegi rendszerben összesen hét ellenőrzési típust tartalmazott a törvény, ez az új jogszabály szerint összesen kettőre csökkenne, a jogkövetési vizsgálatra és az adóellenőrzésre.

És a jogorvoslatok tekintetében is vannak változások. De ami nem kapott elég hangsúlyt itt a törvényjavaslat vitájában, az az, hogy a törvényjavaslat az elektronikus ügyintézésről szóló törvénnyel össz-

hangban teljes körűvé kívánja tenni az elektronikus ügyintézés lehetőségét. Azt gondolom, ez egy óriási lépés, és az e-szja-ból fakadó teljesen logikus fejlődés. Ezt egy nagyon fontos lépésnek tartom, ez lényegileg fogja segíteni a vállalkozások adózási intézkedéseit.

További egyszerűsítés az, hogy az eseti meghatalmazások tekintetében kikerülnének a törvényből a képviselővel korábban támasztott szakmai követelmények, megkönnyítendő ezzel az adózók számára a képviselő útján történő eljárást, az állandó meghatalmazással eljárók tekintetében pedig a törvény természetesen továbbra is meghatározná azt a szakmai kört, akik jogosultak képviselést ellátni.

Tehát azt gondolom, hogy bár a törvény szövege, a normaszöveg valóban hosszú, aminek az az oka, hogy a 2018-ban hatályba lépő általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényből teljes mértékben kikerülnek az adóügyek, éppen ezért teljesen új szabályozást kellett létrehozni, ezért a normaszöveg bár hosszú, de a cél teljesen egyértelmű: az adóhatóság szolgáltató jellegének az erősítése, az önkéntes jogkövetők intézményesített támogatása, olyan eljárások kialakítása, amelyek észszerű időn belül lezárhatók, és természetesen az adózók adminisztratív terheinek a csökkentése.

Éppen ezért ezt egy kifejezetten jó és előremutató javaslatnak tartjuk, ezért a KDNP támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a Jobbik vezérszónoka következik, Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az ember megszokta az évek során, hogy amikor adóügyek vagy adóigazgatási ügyek kerülnek a Ház elé, akkor megint csak párhuzamos univerzumokból szólnak ki a képviselők, kormányoldalról egészen máshogy látszik az, ami egyébként a magyar rögválóságban vagy a könyvelői szakmában teljesen egyértelmű és nyilvánvaló, hogy az adóemelések és a gazdaságok kormánya - önökről beszélünk - a könyvelői szakma által ismert több mint hatvanféle adótípust, illetve adóemelési típust durvított be - nagyon csúnya szóval mondva - az utóbbi években, és némine-mű kozmetikai jellegű engedményt adott. Vegyük például az alapvető élelmiszereket, ahol egy átlagos magyar család fogyasztói kosarának 6-7 százalékát érintő módon némine-mű engedményeket tettek.

De hát azért érdemes ilyenkor az általam amúgy nem túl kedvelt, de mégiscsak az eligazodást segítő OECD-rangsorokat segítségül hívni, ahol, államtitkár úr, az a nagy helyzet, hogy Magyarországon egy átlagos, kétgyermekes, kétkeresős család adóterhelése a negyedik legdurvább az érintett OECD-tagországok körében. Ez ügyben nem velem kell

vitatkozni, hanem az érintett szervezettel. Tehát az a helyzet, hogy ha egy egyedül élő, gyermektelen adóterhelését nézzük, akkor ez bizonyos szegmensben és bizonyos korcsoportokban a legdurvább az OECD-tagországok körében. Tehát itt tartunk most, ebből a kiindulópontból kellene ezzel a javaslattal is segíteni a helyzetet.

Hozzáteszem, hogy ennek a javaslatnak vannak jó elemei. Mind a két törvényjavaslatban találtam pozitív elemeket, és találtunk olyanokat is, amelyek legalábbis aggályosak, de általában a kormányzat adópolitikája nagyon-nagyon távol áll attól az idilli képtől, amit le tetszettek festeni. Ha azt nézzük, hogy az egykulcsos adózással ki számára hoztak kedvezményeket és a másik oldalon ezt hogy vették vissza, akkor bizony azt látjuk, hogy a kedvezményezett köre nagyon-nagyon leszűkül, jelesül a felső közeposztálytól fölfelé található társadalmi szegmensekre, hiszen a szegények adójával - elhangzott már helyesen -, a 27 százalékos áfával fűnyíróelvszerűen mindenkítől visszagereblyézik azokat a kedvezményeket, amelyeket kiosztottak, egzotikus adófajtáikkal pedig tovább nehezítik ezt a helyzetet. Sokszor szoktuk emlegetni az engem ugyan nem érintő samponadót, vagy azt a tranzakciós illetéket, amit önök hagytak, hogy teljes egészében áthárítsák a fogyasztókra, vagy azt a banki ágazati különadót, ami még a banki eredmények vizsgálatának ismeretében is kijelenthető, hogy teljes egészében áthárításra került.

Tehát az önök adórendszere nemcsak hogy kaotikus, de sokkal nagyobb elvonásokat foganatosít, mint az akár az általam nagyon nem kedvelt szocialisták adórendszere, ahol legalább a minimálbéresek nem fizetettek adót, vagy az adójóváírás intézménye olyan könnyítéseket tartalmazott, hogy a legnehezebb sorban élők sem voltak ennyire nehéz helyzetben, pedig akkor sem voltak könnyű szituációban. De ódákat zengeni erről az adórendszerről igen-igen nehéz lenne.

Az előttünk fekvő két jogszabályban érdemes egy kicsit elmerülni, vagy egyelőre jogszabálytervezetben, bár a magyar parlamentben gyakorlatilag kész tényként kezelhető, hogy amit önök benyújtanak, ahhoz nem fogadnak el jobbító módosító javaslatot, de vizsgáljuk meg azért a tisztesség és a jegyzőkönyv kedvéért, hiszen más értelme nagyon nincs itt az ellenzéki felszólalásoknak. Nyilvánvaló módon az egyszerűsítés egy olyan egyértelműen jogos igény, amit egyébként 27 éve hallgatunk, de az, hogy az adóigazgatási szabályok két törvénybe lesznek szétzedve, aztán ehhez majd további törvények csatlakoznak, hiszen a NAV működéséről szóló paragrafusok sora ezzel nem ér véget, tehát erről egy külön jogszabály fog a parlament elé kerülni, ez igenis komoly jogvitákat fog kiváltani, és sok esetben nehéz lesz eldönteni, hogy melyik jogszabály az erősebb.

S azt is látnunk kell, hogy önök maguk is megtartták az egységes kódex koncepcióját, ami ezzel a több törvényjavaslattal és a majd csatlakozókkal

végképp megdől, pedig hát vannak olyan abszolút pozitív kiszólások, kiutalások ebben a törvényjavaslatban, amelyek nekem tetszenek. Ilyen a kezdő vállalkozások hat hónapig tartó mentorálása. Nagyon jól meg lehetne valósítani ezt a rendszert megfelelő eszközök mellérendelésével, ugyanakkor, ha az új szabályokat vesszük górcső alá, fellebbezéskor jogorvoslat esetében, akkor azt látjuk, hogy itt bizony komoly szigorítások is megjelennek a rendszerben, amelyekről még most nem lehet megmondani, hogyan érintik az átlagpolgárt, átlagadózókat. Példának okáért az, hogy olyan új tényre, bizonyítékra már nem lehet majd hivatkozni az adóhatóság irányába, amely ismert volt és korábban is a vállalkozás rendelkezésére állt - ez egy logikus kitétel lenne -, ugyanakkor kipróbálatlanul, előkészítetlenül ez a jogviták tömegének melegágya. Tehát kiszámíthatatlan, hogy hogyan lesz kezelhető ez a rendszer.

Viszont a mostani szabályok szerint elévülési időn belül bármikor benyújtható felügyeleti intézkedési kérelem az adóhatósághoz, a jövőben pedig erre egy éven belül lesz csak lehetőség, és egyetlenegy alkalommal. Erre azért szeretnék kérni egy indoklást, hogy mi értelme van annak a szigorításnak, hogy elévülési időn belülre szorítva, de egy éven belülre szorítja azt a fellebbezési lehetőséget, ami korábban, ha nem is volt korlátlan, de sokkal szélesebb körű volt.

És hát azt is látnunk kell, hogy Hollik képviselőtársam felhozta, hogy a hét ellenőrzési típusból nagyjából kettő marad meg. Ezzel nem is lenne gond, de a sörálátét példájánál már egy kicsit vitatkoznom kell, mert hiába nem kell ön szerint már egy sörálátét sem az adóbevalláshoz, hát, ami itt az igazi problémákat fogja okozni, az az önök kaotikus rendszere. Ahhoz, hogy valaki adott esetben a sörálátétnél is kisebb bevallásban helyes adatokat tüntessen fel, és mindenféle adat a hatályos jogszabályoknak megfelelő módon kerüljön beszerzésre, álljon rendelkezésre, no ez lesz a közel lehetetlen feladat.

Hiszen mit csinálnak önök? Ma szétszedik két törvénybe az igazgatási eljárást, hozzá csatlakozik még majd a NAV-ról szóló törvény és a még nem tudjuk micsoda. S ha csak azt nézzük meg, hogy milyen jogszabálytömeeggel kéne tisztában lenni egy egyéni vállalkozónak vagy egy egyszerű kis cégvezetőnek, vagy bármely magyar állampolgárnak, akkor azt látjuk, hogy ha jogkövető szeretne lenni és jó keresztényként megadni a császárnak, ami a császáré és Istennek, ami az Istené, akkor bizony a két leendő törvény, tehát csak amiről most tárgyalunk, több mint négyszáz paragrafusával kell tisztában lennie, amit tovább fog növelni a NAV-eljárás rendje, tehát várhatóan több mint félezer normaszöveget kell majd böngészni, tanulmányozni, a napi frissítéseit követni, ezekkel tisztában lenni.

Összehasonlításképpen: a hatályos Art. 236 paragrafusból és 10 mellékletből áll. Az új szabályozás tehát az optimista forгатókönyv esetén is több mint

kétszer annyi előírást fog tartalmazni, mint a régi. Hol van itt az egyszerűsítés, kérem szépen? Hol van itt az átláthatóság? Aki tisztességesen szeretne eljárni, annak külön adószakértőt kell felkérnie. Efelé tart az önk rendszer ahelyett, hogy normális módon, a XXI. századi igényeknek megfelelően ezt az egész szisztémát egyszerűsítsék.

(11.00)

Azt is látjuk, hogy önk ügyfélbarát hivatalt vizionálnak, az adóbefizetési hajlandóságra kívánnak pozitív irányban hatni. De az érem másik oldalán mindig az a kérdés, hogy az állampolgárral hogy számolnak el önk, mit kap az állampolgár a pénzért. Ellenőrzési fronton önk harmatgyengék, tízes skálán mínusz 3, amit produkálnak. Hiszen ha az állampolgár azt látná, hogy persze, fizetek több adót, de kapok érte tisztességes egészségügyet, egy kicsit leépített bürokráciát - nem csak önkéről beszélek, hogy hány államtitkárunk, helyettes államtitkárunk van teljesen fölöslegesen -, meg egy kicsit ügymenetet és kiszámíthatóbb viszonyokat Magyarországon, akkor nyilvánvalóan azt mondanák sokan, hogy érdemes az adómat még nagyobb határfokkal befizetni. De önk a mérleg másik serpenyőjébe egyelőre nem tesznek semmit.

Nyilvánvaló módon az én célom is az, hogy fehéredjen a gazdaság, minél több adóbefizetésre kerüljön sor, de az nem lehet öncél, hogy önk sanyargassák a polgárokat, és a viszonylag magasabb adóbevételekből teljesen homályos módon költsenek el minél több pénzt. Tehát ne várják a társadalom széles köreinek hozzájárulását ehhez, nem is lenne logikus egyébként. És azt is látjuk, hogy még itt a szabályozást tovább bonyolítja a NAV által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény, amelynek tervezete egyébként nincs is az Országgyűlés napirendjén. De ez azt jelenti, hogy nemhogy a sörölatétől kerülünk nagyon-nagyon távolra, hanem itt bizony egyáltalán nem lesz túlzás az, hogy ahhoz, hogy eligazodjunk ebben a dzsungelben, adószakértőhöz kell majd fordulni. Az Air. általános indoklásából idézek, nem én találok ki: „A kormány 2016. április 4-i ülésén tárgyalta és elfogadta Art. koncepciója szerint az újraszabályozás célja - most jön a lényeg - a lehetőségekhez mérten rövid, átlátható, közérthető és könnyen követhető szabályozási környezet megteremtése.”

Azt hiszem, az általam elmondottakból kiderült, hogy e kritériumok teljesítése nyilvánvaló módon nem sikerült, ezért a törvényjavaslat legalább átdolgozás céljából visszavonásra kellene hogy kerüljön, ha önkbe szorult némi szakmai tisztesség. Nagyon bízom benne, hogy így van. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most az LMP vezérszónoka, Demeter Márta képviselő aszszony következik. Tessék!

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az új adóeljárás törvényekre egyrészt azért van szükség, mert a szubszidiárius jelleggel alkalmazott közigazgatási eljárási törvényt is felváltja egy új, ezért az általános jellegű rendelkezések a párhuzamosan tárgyalt adórendtartási törvénybe kerülnek. A speciális eljárási szabályok egy jelentős részét pedig a most tárgyalt, az adózás rendjéről szóló törvény fogja tartalmazni.

A változtatások másik fő oka azonban az, hogy az elmúlt nyolc évben évente-félévente olyan nagyságrendű módosításokat vitt be a regnáló kormány az adóeljárás kódexbe, de egyébként más adótörvényekbe is az egyszerűsítés jelszavával, ami a rengeteg alparagrafussal és hivatkozással valami elképesztően bonyolulttá és átláthatatlanná tette ezt a rendszert mind az adózók, mind pedig a szakemberek számára.

Ezeknek a módosításoknak volt ugyan pozitív hozadéka is akkor, amikor a gazdaság fehéritését szolgálták, például az EKÁER-rendszer bevezetése, illetőleg a kormány állandósult adóztatási változtatásainak is meg kellett teremteni az eljárási feltételeit. Ám a kiszámíthatatlan adórendszer miatt itthonról és külföldről is gyakran éri kritika a magyar kormányt, ami abszolút jogos. Nem tekinthető elfogadhatónak sem jogi, sem pedig más szempontból az egyénre szabott törvénykezés, ami sajnos most már a Fidesz kormányzás névjegyévé vált, amikor is jól meghatározott adózói csoportokat vagy éppen személyeket hoz folyamatosan kivételezett helyzetbe a kormányzat speciális kedvezmények kialakításával, speciális eljárásokkal vagy éppen közérdekű adatok adótitokká minősítésével.

Egyértelműen bebizonyosodott az elmúlt években, hogy a kormányzat kizárólag egy saját nemzeti tőkésosztályt épít, amiben csak és kizárólag a haveri körök és azok a szektorok a kedvezményezettek, amelyek a kormányzathoz közel állnak, és amelyet a kormányzat ural. Csak néhányat említve ebből a kedvezményezetti körből: Andy Vajna és kaszinói, Mészáros Lőrinc és más oligarchák sportvállalkozásai, multinacionális cégek. Ezt nevezik egyébként diszkriminációnak, amelynek tilalma az adóeljárás törvény egyik legfőbb alapelve volt, és lesz a jövőben is; papíron legalábbis, hiszen, mint tudjuk, az Orbán-kormány teljességgel leépítette maga körül az alkotmányos kontrollt, a fékek és ellensúlyok rendszerét.

Ennek a megkülönböztető bánásmódnak a szeleme lengi körül a most tárgyalt törvény tervezetét is, erre próbálok rámutatni a következőkben. Először is nézzük a kockázatos adózók és megbízható adózók körét. Tavaly év elején vezették be ezt a rendszert, azzal a címszóval, hogy a jól viselkedő adózók a többiekhez képest különféle kedvezményekben részesüljenek. A mostani tervezet szerint esetükben az adóellenőrzést 180 nap alatt le kell zárni, 30, illetve 20 napra csökkenhet a kiutalási határidő, és a vonatko-

zó mulasztási vagy adóbírságok felével kell csak számolniuk, 12 hónapos részletfizetési kedvezmény mellett.

De miért ez a megkülönböztetés, államtitkár úr? Van-e igazi visszatartó ereje az eleve zavarosban halászó cégek számára? Miért terheli a kormány a jogintézmény bevezetéséhez kapcsolódó adminisztrációs többletterhekkel az adóhivatalt? Miért mond le az adóhivatal arról, hogy minden adózót megfelelő és megkülönböztetés nélküli alapossággal vizsgáljon? És miért mond le ilyen módon az adóhivatal potenciális többletbevételekről?

A kérdések megválaszolásához azt kell tudni, hogy kik is ezeknek a rendelkezéseknek az elsőrendű kedvezményezettjei. A válasz nem túl bonyolult, bár ezt nyilvánvalóan tagadni fogják: a multinacionális cégek, a Fideszhez köthető vállalkozói kör, illetve az állami közbeszerzések és uniós pályázatok rendszeres nyertesei. „A születésüknél fogva megbízható adózók” - ez a mondat ismerős lehet önöknek, akik ugyanúgy érinthetetlenek és ellenőrizhetetlenek voltak eddig, mint ahogy lesznek odáig, amíg egy LMP-kormány le nem váltja önöket.

Csak néhány momentum ahhoz, hogy valójában kiknek az érdekében biztosítják a kedvezményeket. A kedvezményeket már annak bevezetésekor is leginkább azok a multinacionális társaságok élvezték, amelyeket addig sem ellenőriztek túlzottan nagy szigorral, és amelyek az adóeljárások vonatkozásában is pozitív diszkriminációt élvezhettek. A megbízható adózói minősítéshez szükséges feltételek eleve jóval könnyebben teljesíthetőek a nagy adóteljesítményű vállalkozások számára, mint a kevésbé tőkeerős mikro- és kisvállalkozások számára. Ráadásul ez utóbbiak még maximális jövedelmükkel is csak jóval nehezebben tudnak kikecmeregni egy megbélyegzett helyzetből, mint például a kiemelt adózók.

Elképesztően szigorú és teljesen értelmetlen, mert kisebb adózók számára megfizethetetlen és az adott vállalkozások becsődölését vetíti előre a mulasztási bírságot kockázatos adózóknál az alapesetben kiszabhatóhoz képest 150 százalékra növelni, a késedelmi pótlékot pedig a jegybanki alapkamat ötszörösében megállapítani. Az adóbírság 200 százalékos felső határának intézménye sem működik, csak a behajthatatlan követeléseket növeli a NAV-nál.

Persze, ha valaki ebben a tárgykörben bírálni meri önöket, arra nyilvánvalóan azt mondják, hogy kisvállalkozás-ellenes, meg vállalkozásellenes, hollott, mint látható, a fő kedvezményezett kör az önök által preferált nagy adózói kört érinti. Véleményünk szerint viszont elsősorban nem a szankcionálásban és azok mértékében kellene leginkább otthon lenni, hanem talán az ellenőrzési tevékenység színvonalát kellene emelni, ahogy ezt előttem szóló képviselőtársam is kiemelte.

Nehéz persze ezt a kívánalmat teljesíteni, ha az adóhatóság első számú vezetője egy olyan megbízható adózó - bocsánat, politikust akartam mondani -,

akinek a legkedveltebb elfoglaltsága az, hogy mindennapos országjárása keretében szalagokat gyűjt. Ugye, államtitkár úr? *(Derűltség a kormánypárti padosorokban.)*

A következő témakör a feltételes adómegállapítás. Ez az egyik legrejtettebb területe az adózásnak, amelynek a szabályozása az új eljárás törvény 164-173. §-ában található. Ezekről az adózókról sehol nem találni konkrét adatokat, pedig jelentős összegű kedvezménnyel élhetnek az állami költségvetés terhére. Jellemzően szintén multik is a kedvezményezettek. A feltételes adómegállapítás röviden azt jelenti, hogy a multinacionális társaság megállapodik a kormánnyal, pontosabban, az NGM vezetőjével egy jövőbeni ügylet adózási vonatáról vagy annak hiányáról, és ez a megállapodás évekig köti az adóztató államot, esetenként akkor is, ha jogszabályváltozás miatt már új feltételekkel kellene adóznia a multinak.

Annyit tudunk mindössze, hogy 2013-ban 93, 2014-ben pedig 86 feltételes adómegállapítás iránti kérelmet nyújtottak be az Nemzetgazdasági Minisztériumhoz, és a LuxLeaks-botrány kapcsán 2015-től kezdődően az Európai Bizottság évenkénti adatszolgáltatásra kötelezte a tagállamokat. Magyarországon azonban ezek az adatok titkosak. Rendkívül meglepődtünk. Az LMP úgy gondolja, hogy ezeket az adatokat nyilvánosságra kell hozni, nyilvánossá kell tenni, ezért módosító indítványunkkal a törvényt egy új paragrafussal egészítenénk ki, amely rendszeres adatszolgáltatásra kötelezné a kormányt a feltételes adómegállapítások vonatkozásában.

A következő, a harmadik témakör: az Orbán-kormány legbotrányosabb adózási rendelkezései, kedvezményei a taotámogatási rendszerhez kapcsolódnak. Az egész konstrukciót a korrupció szelleme lengi körül, nem véletlen, hogy a kormány csak évekig tartó pereskedés után lesz hajlandó kiadni az adatokat egy civil szervezet kérelme alapján. Csak jelzésértékűen: ez az a támogatási forma, amelyben átláthatatlanul ömlik a közpénz többek között Mészáros Lőrinc, Tállai András államtitkár úr és Seszták Miklós fociklubjaihoz.

(11.10)

Éppen egy éve fogadtatta el a kormány az Országgyűléssel az adózás rendjéről szóló törvény azon rendelkezéseit, amelyek egyrészt a taopénzek, másrészt éppen a feltételes adómegállapítás adatainak a titkosítását szolgálták. Ez határozottan ellenezhető volt már akkor is, hiszen az ominózus átláthatatlansági rendelkezéseket a jelenleg tárgyaló törvény adótitokról szóló 127. §-a is tartalmazza. Éppen ezért az LMP kivenné a törvényből azokat a rendelkezéseket, amelyek ezeknek a közérdekű adatoknak a megismerését korlátozzák.

További módosító indítványokat is tervezünk az adótitok korlátlan alkalmazásának a megszüntetése

érdekében, így javasoljuk, hogy közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat semmilyen módon ne minősülhessen adótitoknak. Továbbá célszerűnek tartjuk feloldani az adóhatóság titoktartási kötelezettségét állampolgári kezdeményezésre, az adópolitikáért felelős miniszter döntése alapján, közérdeklődésre számot tartó adatok tekintetében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném kérni, hogy támogassák majd az LMP módosító javaslatát, amelyek a közigazgatás és a kormányzás átlátható működésének a garanciális feltételeit szolgálnák a közérdekű adatok adótitokká minősítésének a megszüntetésével. Amennyiben a kormánypárti képviselők ezt nem támogatják, akkor ez egy újabb bizonyíték lesz arra, hogy eszük ágában sincsen átláthatóbbá tenni az adózás rendjét, hanem továbbra is a nemzeti tőkésosztály kiépítésén fognak és akarnának dolgozni.

Most szeretnék áttérni az adóigazgatási rendtartásról szóló törvényre. Államtitkár úr, fontosnak tartom, hogy éppen az önök megfogalmazásával próbáljam meg jellemezni azt, ami a kormányzati magatartást vezérli az új adóeljárású törvények megalkotásánál, de leginkább egyébként annak kommunikációjánál. Idéznék tehát egy rövid gondolatsort az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény indokolásának preambulumból. „Egyszerűsödik az ellenőrzési struktúra, a korábbi hét ellenőrzési típussal szemben a törvényjavaslat csak két ellenőrzésfajtát nevesít: a jogkövetési vizsgálatot és az adóellenőrzést.”

Csak hogy ez egy nagy félrevezetés. Az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény 90. és 91. §-aiból ugyanis világosan kitűnik az, hogy továbbra is hét ellenőrzési típus elrendelésére van mód. Ezek nélkül össze is omlana a rendszer. Mindössze annyi történt, hogy ezeket az ellenőrzési fajtákat két csoportba sorolták; így lett kettő a valójában hétből. Ez egyébként jól rávilágít az önök kormányzati, államigazgatási, kommunikációs és manipulációs stílusára és működésére: az eredményeket felmutatni ott, ahol valójában szó nincs ilyesmiről, látszatkormányzást folytatni érdemi, tartalmi lépések helyett.

De menjünk csak tovább ezen a vonalon! Önök azt mondják, hogy a lehetőségekhez mérten rövid, átlátható, közérthető és könnyen követhető szabályozási környezet megteremtése volt a céljuk. Fájdalom, hogy ebből csak a „lehetőségekhez mérten” az, ami megvalósult. Semmivel nem lett könnyebb az élete az adózóknak vagy az adózási szakembereknek, de legfőképpen az adóhivatali ügyintézőknek, s egyáltalán nem csökkentek a bürokratikus terhek.

Érezhető az akarásukon, hogy megpróbálták letisztázni a szabályozást, csoportosítani az egymással összefüggő témaköröket, de a nagy akarásnak - több mint egy éve folyik ezeknek a törvényeknek az előkészítése ugyanis -, úgy tűnik, ismét nyögés lett a vége. A korábbi, egyetlen adókodekx helyett - ugyanazon szabályozási környezetben, ugyanazon témakörök-

kel - legalább három fog létrejönni. A végrehajtását még csak ezután fogja tárgyalni az Országgyűlés, ráadásul temérdek további kormányrendeletbe is átvisznek további, eleve törvényi felhatalmazást igénylő, nagyon fontos részterületeket.

Egy több száz paragrafussal megnövelt, többféle szétszórt eljárási rendet mi semmiképpen nem neveznénk rövidnek, pláne nem könnyen követhetőnek. Idetartozik az is, hogy már 2010-ben azt az ígéretet kaptuk önöktől, hogy jelentősen egyszerűsíteni fogják az adórendszert. A soralátétes hazugságra még mindenki emlékszik, itt a Ház előtt is most többször előkerült. Kevesebb adófajta is ígértek önök. Ehelyett pedig itt állunk az elmúlt nyolc évük vége felé rengeteg önök által bevezetett új adónemmel, egy bonyolult és átláthatatlan adórendszerrel a hátunkban. Ez az önök egyik fájdalmas öröksége.

De nézzük csak tovább az önök látványkonyháját! Az adóellenőrzés időtartama nem haladhatja meg a 365 napot, önök ezt állítják büszkén. Ez megint csak úgy igaz, ahogyan a kevesebb ellenőrzési fajta. A felüellenőrzés intézményének alkalmazásával ugyanis további egy évvel is kitolódhat az ellenőrzési határidő, példának okáért akkor, ha a külföldi adóhatóság megkeresésre adott válasza nem érkezett meg a 365. napig. Korábban az ilyen típusú eljárási cselekményekkel meghosszabbodhatott az eljárási határidő. Most nem, egy év után le kell zárni az ellenőrzést, hogy aztán majd a válasz vagy valamilyen új tény beérkezésekor újrainduljon a verkli.

Ez megint csak egy látszatkönnyítés, amit ideig-óráig kifelé el lehet adni, azonban az újrakezdéssel valójában csak egy újabb terhet raktunk az ügyintézők és az ügyfelek, azaz az adózóknak a vállára. De persze nem is önmagában a határidők hosszával van a baj, hanem sokkal inkább az adóhivatali működéssel. Kontraszelektált, politikailag befolyásolt, óriási mértékű fluktuációs potenciállal rendelkező, agyonburokratizált működési rendszerben nehéz is hatékonysági elvárásokat megfogalmazni. Éppen ezért nem értjük, hogy miért nem nyúltak hozzá a törvény 95. §-ában szabályozott határidő-hosszabbítási rendszerhez.

Az ellenőrzési határidőt indokolt esetben az ellenőrzést végző adóhatóság vezetője egyszer, adóellenőrzés esetében legfeljebb 90 napig meghosszabbíthatja. Na most, ebben az esetben nagyon jól látható, hogy az indoklás vonatkozásában szinte nincs megkötés. Vagyis amiatt kér hosszabbítást az ügyintéző, amiért csak akar. A gyakorlatban ez egyébként automatizmusként működik, minden adóellenőr eleve számol a plusz 90 nappal. Emögött általában nem kényelmesség, hanem túlterheltség - működési, kapacitásbeli probléma -, illetve az ügyek bonyolultsága áll.

A hosszabbításról viszont végzést kell hozni, a kérelmet indokolni kell, úgyhogy ez egy teljesen felesleges pluszterhelés a hivatalon, éppen ezért az adóellenőrzés alaphatáridejét nyugodtan meg lehetne

állapítani 180 napban is. Akkor persze azon is el kellene gondolkodni, hogy a maradék két hosszabbítás milyen szintekre kerüljön; szerintünk mindegyik eggyel lejjebb.

A jogkövetési vizsgálatok 30 napos hosszabbításánál is nagyjából ugyanez a harci helyzet a gyakorlatban. Ez viszont olyan komplex átgondolását igényelné a határidő-hosszabbításoknak, ami az egész újratervezését igényelné, még a törvény elfogadása előtt. *(Az elnök csenget.)* Különbözően majd megint jönnek a mindenki által utált salátatörvény-csomagok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Remélem, hogy valóban be tudta fejezni, mert a csöngetésemet egyszerűen csak vegyék úgy, hogy egy kis hangot adtam a történelmi kolompnak. Akarja még befejezni, vagy befejezte a mondanivalóját képviselő asszony? *(Demeter Márta: Ha 15 percem volt, befejeztem, ha 30, nem.)* Akkor én kérek elnézést, álljon fel, folytassa, és fejezze be, 30 perc áll rendelkezésre. Én 15 percre egyet kolompoltam, merthogy jónak tűnt.

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Akkor ez is egy határidő-hosszabbítás, elnök úr?

ELNÖK: Igen, ennek a műfaját érdekes módon meg tudjuk majd beszélni, most mindenesetre lehetősége van arra, hogy befejezze. 30 perce van, ez nem azt jelenti, hogy ki kell töltenie, hanem hogy módja van arra, hogy amit nem mondott el, ezen időkereten belül megtegye. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Emellett szeretnék még egy olyan jogintézményről említést tenni, amely ugyan az előzőekhez képest kisebb jelentőségűnek tűnik, viszont az adott körülmények között nehezítheti és rossz irányba terelheti a bizonyítási eljárást. A törvény 14. §-ának (6) bekezdése szerint az adóhatóság nyilatkozattételre hívja fel az adózót, ha az eljárás során az adózó és a képviselő vagy a képviselő nyilatkozata eltér egymástól, vagy egyéb eljárási cselekményeik ellentétesek. Ha az adózó eltérően nem nyilatkozik, az adóhatóság az előbbi cselekményt, nyilatkozatot tekinti érvényesnek. A bizonyítékokat azonban szabadon lehet mérlegelni, tehát miért kötelezzük az ügyintézőt arra, hogy a körülményeket figyelmen kívül hagyva csak azért, mert kétféle adózói magatartás van, törvényileg meghatározottan az egyiket vegye figyelembe?

Az adózás rendjéről szóló törvény 58. §-a szerint viszont, ha a törvény eltérően nem rendelkezik, az adóhatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját és a rendelkezésre álló bizonyítékokat bizonyító erejűnek megfelelően értékeli. A 14. §-ban éppen ellentétesen rendelkezik a törvény, de ezt nem biztos, hogy helyesen teszi. Az LMP a fentiekkel

összhangban a szűkre szabott időkeretek között is megpróbál majd módosító indítványokat benyújtani a tárgyaló törvénytervezethez. A kormány híres arról, hogy az intézményeket és a fogalmakat szereti átnevezni; nagyjából tudjuk is, hogy miért.

(11.20)

A jogkövetési vizsgálatokról már beszéltem, és idesorolható az is, hogy a jogerő kifejezés helyett ezután majd a véglegesség kifejezést kell használni. A lényeg azonban soha nem az elnevezés, hanem a tartalom, amely a most tárgyaló tervezet esetében sem jelent igazi változtatásokat, ahogy ezt a fentiekben és az elmúlt percekben igyekeztem bemutatni.

Tehát elvárjuk azt, hogy a kormányzat, a kormánypárti képviselők támogassák a benyújtásra kerülő módosító javaslatunkat, hiszen itt az a cél, hogy azért legalább a következő hónapokban minél jobban próbáljon meg működni a rendszer. Illúzióink, azt gondolom, hogy nincsenek, egy 2018-as rendszerváltást követően teljesen új adóigazgatási és adózási szabályokat szükséges majd bevezetni. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk; független képviselő nem tartózkodik a teremben. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik, tisztelt Országgyűlés, így aztán megadom a szót Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló úrnak. Parancsoljon!

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Poštovana Skupštino! Poštovani Predsedniče! U vezi predloga zakona T/17995. O poreznom procesnom pravu a u kontekstu odredbi koje se odnose na prava narodnosti, uzimam reč.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az adóigazgatási rendtartásról szóló T/17995. számú törvényjavaslat kapcsán a nemzetiségi jogokat érintő rendelkezésekről kívánok szólni.

A 2018. január 1-jével hatályba lépő adóigazgatási rendtartás szabályai közül nemzetiségi szempontból a nemzetiségi nyelvhasználatra vonatkozó rendelkezések emelendők ki. Hazánk már 1999-ben ratifikálta a regionális vagy kisebbségi nyelvek európai chartáját, amely egy egyedülálló megállapodás azok között az államok között, amelyek elkötelezték magukat a nyelvi sokszínűsége épülő jövő mellett. A nemzetiségi nyelvek hanyatlása megállítható, sőt vissza is fordítható ott, ahol a fiatal generációk azoknak a nyelveknek a használatát tanulják, amelyeket hagyományosan beszélnek a családban, illetve a régióban. A nemzetiségi anyanyelvhasználat, a nyelvi jogok gyakorlati alkalmazása kétségtelenül a nyelvvesztés folyamatának lassítását eredményezi.

A charta egyik alapelve, hogy a nemzetiségi nyelvet nem szabad kizárólag a magánszférára korlá-

tozni, hanem a közéleti nyelvhasználatot is ösztönözni szükséges. Ennek az alapelvnek a jegyében már számos jogszabályi rendelkezés született hazánkban. Az Alaptörvény és a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény biztosítja, hogy a nemzetiséghez tartozók anyanyelvüket használhassák hivatalos ügyeik intézése során. Az Alaptörvény XXIX. cikke rögzíti, hogy a Magyarországon élő nemzetiségeknek joguk van az anyanyelvhasználatához, a saját nyelven való egyéni és közösségi nyelvhasználatához, saját kultúrájuk ápolásához és az anyanyelvű oktatáshoz. A nemzetiségek jogairól szóló törvény a nemzetiséghez tartozók nyelvhasználatának feltételeit külön törvényben meghatározott esetekben az állam biztosítani köteles.

A polgári és büntetőeljárások során, valamint a közigazgatási eljárásokban az anyanyelv használatát a vonatkozó eljárásjogi törvények biztosítják. Az eljárásjogi jogszabályok közül az Országgyűlés által nemrégiben elfogadott és 2018. január 1-jén hatályba lépő új polgári perrendtartás, az általános közigazgatási rendtartás, továbbá a 2018. július 1-jén hatályba lépő büntető eljárásjogi törvény is biztosítja a hatósági, illetve polgári és büntetőbíróóságok által lefolytatásra kerülő eljárásokban a nemzetiségi anyanyelv használatát.

Az adóigazgatási rendtartás ezt a jogalkotási folyamatot fenntartva egy speciális jogterületen, az adóigazgatási eljárásokban is biztosítja, hogy az egyes nemzetiséghez tartozók nemzetiségi anyanyelvükön intézzék adóigazgatási ügyeiket. A tervezet 30. § (2) bekezdése szerint a nemzetiségi civil szervezet nevében eljáró személy, valamint az a természetes személy, aki a nemzetiségek jogairól szóló törvény hatálya alá tartozik, a hatóságnál használhatja nemzetiségi nyelvét. A nemzetiségi nyelven benyújtott kérelem tárgyában hozott magyar nyelvű döntést a hatóság az adózó kérésére a kérelemben használt nyelvre lefordítja.

A törvényjavaslatban foglalt fenti rendelkezés a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 5. § (1) bekezdésének anyanyelvhasználatra vonatkozó előírásaival összhangban van. A nemzetiségekhez tartozók számára az anyanyelvhasználat a hatályos jogszabályok által és a napirendi pont tárgyát képező törvényjavaslat által is biztosított, ennek ellenére a mindennapi ügyintézés során a nemzetiséghez tartozók a szükséges feltételek hiányában nem vagy csak igen csekély mértékben tudnak élni a számukra biztosított nyelvi jogokkal. A tapasztalat azt mutatja, hogy az állami szervek a nemzetiségi nyelvű kommunikációra kevésbé felkészültek, adott esetben tolmács igénybevételére lehet szükség.

A nemzetiségi nyelvhasználati jogok tényleges érvényesülését elősegítené, ha az adóigazgatási rendtartásban egyértelműen szabályozásra kerülne az is, hogy az adóigazgatási eljárásokban, ha az adózó vagy az eljárás egyéb résztvevője által használt nemzetiségi nyelvet az ügyintéző nem beszéli, tolmácsot kell

alkalmazni. A törvénytervezet a tolmács igénybevételére vonatkozó kötelezettséget az adózó vagy az eljárás egyéb résztvevője által használt idegen nyelv esetében írja elő a hatóság számára. A gyakorlatban vitára adhat okot, hogy az adott nemzetiségi nyelv az idegen nyelvek körébe tartozik-e, amely esetekben tolmács alkalmazása kötelező. További előrelépést jelenthetne, ha az adóigazgatási rendtartásra vonatkozó törvényjavaslat - az új polgári perrendtartáshoz és az új büntető eljárásjogi törvényhez hasonlóan - egyértelműen és kifejezetten lehetővé tenné tolmács igénybevételét, amennyiben a nemzetiségi nyelvhasználati jogok érvényesülése érdekében ez szükséges.

Ezzel az észrevétellel összességében a Magyarországi nemzetiségek bizottsága támogatja a T/17995. számú törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. Hvala na pažnji!

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük, szószóló úr. Most kétperces felszólalások következnek, elsőként Józsa István képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sajnálom, hogy Hollik István, a KDNP szószólója már nem tartózkodik a teremben, ugyanis az, amit neki leírtak, és ő itt méltóztatott elmondani, köszönőviszonyban sincs a valósággal. Ő még abban a hitben él, hogy az elmúlt közel 8 év kormányzása eredményeként az adóigazgatás és az adóeljárás egyszerűbb lett. Szeretném elmondani neki, hogy bizonytalanabbnak bizonytalanabb lett, sokszor változott, és ahogy Mesterházy Attila képviselőtársam kifejtette, az általánosforgalmiadó-jellegű adók, a mérhetetlenül magas 27 százalékos áfakulcson felül is, különböző ágazati adók formájában, rendkívüli módon sújtják a magyar embereket, és azt kell hogy mondjam, a kis jövedelműeket még fokozottabban, mert nekik, mondjuk, egy picinek szánt tranzakciós adó azért igen sok pénzt jelent, ha egy-két ezer forintot elvesznek a százezer forintnyi pénzükből.

Úgyhogy ami itt az előterjesztés kritikáját illeti, önök gyorsan módosítható kormányrendeletekre akarják bízni az ellenőrzésre vonatkozó részletszabályok meghatározását, amely a kormány által kitűzött áttekinthetőségi és egyszerűsítési célokat is semmibe veszi. Tehát nem lehet a törvényes rendet, a kiszámíthatóságot áttolni a kormányrendeletek irányába, mert akkor ez éppen hogy kiszámíthatatlanná, megbízhatatlanná válik, a befektetők számára egy ingoványos talaj érzetét keltő helyzetet teremtenek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ami véleményünk szerint nem szolgálja sem a magyarok érdekét, sem a befektetők érdekét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik, két percben.

(11.30)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kifejtettük már, hogy a várhatóan több mint félezer paragrafus nem biztos, hogy segíti az egyszerű eligazodást adózási ügyekben, ugyanakkor még egy kérdéskör szóba került, és itt egy indoklást szeretnék államtitkár úrtól majd kérni, mert láthatóan a frakciója nem vesz részt a vitában.

Az adóhiány után kivethető szankciós, 200 százalékos adóbírság mértékének a 100 százalékra való csökkentéséről van szó. Itt opcionálisan bevezetnék az adóbírság feltételes kedvezményét is, amely abban az esetben járna a vállalkozások részére, ha lényegében fellebbezési jogukról lemondanának. De itt nagyon nehéz eldönteni, hogy az ember egyik szeme sírjon, a másik nevéssen, vagy egyértelműen örüljön vagy legyen szomorú, hiszen abszolút kiszámíthatatlan, hogy milyen gazdasági hatásokkal járhat mindez. Adott esetben egy szankció mértékének csökkentése bizony, a nem éppen jogkövető magatartásra sarkallja az érintettet, más esetekben ennek fordítottja tapasztalható.

Engem államtitkár úr személyes véleménye érdekel arról, hogy az adóhiány után kivethető szankciós, 200 százalékos adóbírság mértékének csökkentését mi indokolja, illetve milyen gazdasági hatásokat vár attól, hogy aki esetleg nem a legtisztább úton jár, a jövőben elképzelhető, hogy alacsonyabb mértékű szankcióval kell hogy számoljon, ez számomra ugyanis ebben a formában érthetetlen. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalók felszólalásához, illetve nem is vissza, hanem így megyünk előbbre. Elsőként Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője mondhatja el a véleményét.

Addig tájékoztatom Mesterházy képviselő urat, hogy ő normál szót kérő felszólalóként szerepel a monitoron, és az előre bejelentettek azért vannak előbb, mert előre bejelentették, így az „előre” szó sokat mond el ennek a titoknak a megfejtéséhez. Ezt a mondatot azért fogalmaztam ilyen hosszsan, hogy Gúr képviselő úr elő tudja venni korábban elkészített jegyzeteit. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az adózás rendjéről és az adóigazgatás kérdésköréről szóló napirendi pont tárgyalásánál a következő, általam legfontosabbnak ítélt tételeket szeretném megfogalmazni.

Nem tudok máshonnan indulni és nem is akarok máshonnan elindulni, mint a taoforrások felhasználásának a kérdéskörétől. Azért teszem ezt, elnök úr, mert a közpénzek felhasználása vonatkozásában a taót érintően annak idején Orbántól Gulyáson át, Ballától Répássyig mindenki arról szólt, mindenki arról beszélt, hogy elvesztette a közpénzjellegét a tao, valójában a nyilvánosságnak semmi keres-

nivalója nincs ezen pénzek keretei között. Ahogy én látom, az elmúlt időszakban a bíróságok ezeket a kérdéseket másképp látják, másképp igazolják vissza. A Kúriának a végleges ítélete is egy hat évre visszanyúló folyamatot követően... - tehát hat év után mondta ennek az ellentettjét.

A Fidesz, olybá tűnik, hogy ez alapján bukna vagy bukhatja adott esetben a pereket, ezért az adókedvezménnyel kapcsolatos adatokat olyan adótitoknak minősítette volna - mondom: volna -, amely sem közérdekű, sem közérdekből nyilvános adatnak nem minősült volna. Azt hiszem, hogy ez jogi nonszensz. Azt hiszem, hogy ez magával az Alaptörvény rendelkezéseivel is ellentétes.

A javaslat már ugyan nem tartalmazza a titkosító rendelkezést, de azt viszont tartalmazza, hogy a kért adatok részletes formája minősül adótitoknak. Szóval, nekem az a bajom ezzel a történettel, hogy az látszik, hogy valamit mindig el akarnak titkolni az emberek elől, és ez így nagyon nincs rendjén. Az látszik, hogy még ha a legfelső fórumokon is döntések születnek, például Kúria, akkor a Kúria döntését is meg akarják kerülni, és ehhez illesztetten az adóigazgatás rendjéről szóló felület tekintetében pedig azt látjuk, hogy a jelenlegi törvényi szinten szabályozott jogintézményeket a jogalkotó vagy inkább azt mondom, hogy a parlament kormányzati képviselői köre alacsonyabb szintű jogszabályok keretei közé kívánja kiszervezni. Ez így nem jó, ez így nincs rendjén. Mondok rá példát, mondjuk, az ellenőrzéssel kapcsolatos részletszabályozásoknak a köre, amelyek tekintetében az a helyzet fog kialakulni, hogy átláthatatlanná válnak a folyamatok.

Egy összegző mondattal, mert nem akarom túlbő lére engedni a történetet, úgy tudnám megfogalmazni mindezt, hogy el akarták egyrészt titkolni a korábbi taopénzek nyilvánosságát, annak a felhasználásának a mikéntjét, és áttekinthetlenné kívánják tenni a rendszer működését. Szerintem ez nem jó, és államtitkár urat is arra kérem, hogy ne ebbe az irányba haladjanak, hanem a nyilvánosság minél szélesebb körű igényeinek a kielégítése irányába és az áttekinthetőség megerősítése irányába. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A következő előre bejelentett felszólalónk Józsa István képviselő úr, MSZP.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nagy dérrrel-dúrral bejelentette, hogy átrendezi az adóigazgatás egész rendszerét, és közben olyan elemi kérdéseket nem tisztáz, amiben világosan meg lehetne határozni, hogy mi a közpénz, mi tartozik a nyilvánosságra kötelező jelleggel, és mi az a valóban adótitok, ami a magán üzleti tevékenység, tehát a piaci mozgások természetes intimitásába tartozik. Tehát az, hogy a korábbi hét adóellenőrzési rend

helyett most azt mondják, hogy csak kettő van, és a kettő úgy néz ki, hogy 1/a, b, c és 2/a, b, c, ez nem jelent forradalmi egyszerűsítést, ugyanis nem növeli a jogbiztonságot.

Tehát amikor az adózási rendszert, ami a gazdaság működésének egy sarkalatos kérdése, a jogbiztonságnak egy sarkalatos kérdése, ilyen gyökerestül felforgatják, akkor legalább ezeket a jogbiztonság szempontjából nagyon kényes kérdéseket időben nyugvópontra kellene helyezni. Tehát az a megközelítés, amire az előbb a kétperces hozzászólásomban már utaltam, hogy kormányrendeletekkel akarja pontosítani majd az Orbán-kormány, hogy hogyan is történik majd az adóellenőrzés, mi, hogyan bonyolódik, azt kell mondanom, hogy ez elképesztő.

Tehát amikor mindenki tudja, hogy egy-egy adóhatósági döntés egy-egy céget, különösen a kis- és középvállalkozásokat akár évekre taccsra tud tenni, mert hoznak egy olyan döntést, amiről majd a bíróság három év múlva kimondja, hogy tévedés volt, közben sajnos a cég tevékenysége teljesen ellehetlenedik. Különösen olyan politikai környezetben, amire most láthattunk példát Czeglédy Csaba ügyvéd úr példáját tekintve, hogy egy kétes adóhatósági döntés formájában zárolták a számlájukat, ugyanakkor a kormánypárti sajtó rájuk megy, hogy nem fizették ki a diákmunkásokat. Hozzáteszem, a pontos vizsgálat kiderítette, hogy 12 főről van szó, akit nem sikerült kifizetni, és 880 ezer forint ki nem fizetett munkabérről van szó. De önök ezt is lehetlenné tették, egy politikai célból megrendelt adóhatósági döntéssel.

Tehát amikor ilyen esetek fordulnak elő, akkor önök a törvényi garanciák helyett még tovább akarják erősíteni a kormánynak a felhatalmazását, hogy rendeleteket hozzon, ez kifejezetten gazdaságellenes, kifejezetten népellenes, kifejezetten jogbiztonságellenes. Tehát ennek pont az ellenkezőjét kellene csinálni. Ha nekünk, ellenzéki képviselőknek nem akarják elhinni, akkor forduljanak a komoly, nagy adótanácsadó cégekhez, itt van például az Ernst & Young, akik annyira alapvetőnek tartják ezt a kérdést, hogy ingyen elmondták a véleményüket.

(11.40)

Ez azért egy ilyen nagy szakértő cégnél nem olyan szokásos dolog, hogy kardinális kérdésben, amihez komoly elemző tevékenység szükséges, térítés nélkül elmondja a kormánynak a véleményét, de e tekintetben olyan fontosnak tartották, hogy önként nyilatkoztak, mert látják a veszélyt abban, amit az önök jogalkotási gyakorlata hordoz magában.

Én tehát nagyon örülök, hogy az államtitkár úr személyesen van jelen. Kérem, hogy olvassa el még egyszer az előterjesztését, mert amikor először olvasta el, akkor úgy tűnt, hogy csak először olvassa el; és ezt követően a dolog lényegét tekintve, ami a kiszámíthatóságot, a jogbiztonságot és a kormányzati

munka hektikusságának a kiszűrését jelenti, azt kérjük, hogy a magyar gazdaság jól felfogott érdekében egy garanciális elemeket tartalmazó, kiszámítható, megnyugtató adóigazgatási rendtartást hozzanak ide. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most normál szót kérő képviselők következnek. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, én is egy korábbi megszólalásra szerettem volna reagálni, és így majdnem egy órával később már talán kicsit furának hangzik, főleg úgy, hogy Hollik képviselő úr már el is hagyta a termet, de mégiscsak volt két olyan megjegyzése, amit a jegyzőkönyv miatt szeretnék megemlíteni. Az egyik úgy hangzott, hogy a jó állam minőségi szolgáltatásokat nyújt, a másik pedig úgy, hogy ne az embereknek kelljen igazodniuk az államhoz, hanem az állam igazodjon a szolgáltatásaival a választópolgárokhoz, az emberekhez.

Úgy általánosságban mind a két megjegyzésével egyetértenék, de azt, hogy ő egyenlőségjelet tett ezen állítások és a Fidesz-kormány tevékenysége közé, azt már erősen vitatnám, hiszen látható és egyértelmű, hogy ez a kormány éppen a közszolgáltatások területén nem lépett előre, magyarul az adóbevételekért cserébe a magyar választópolgárok, a magyar családok nem kapnak minőségi szolgáltatást sem az oktatás, sem az egészségügy területén, hogy a két legégetőbbet hadd hozzam ide példaként. És talán még egy adattal lehet ezt jól igazolni: hogy a következő évi költségvetésben a jóléti kiadások csökkennek a GDP-hez mérten, miközben az állam saját magára költött forrásai pedig a GDP-hez mérten nőnek; ez jól mutatja azt, hogy semmilyen közszolgáltatási minőség-növelést nem tervez ez a kormányzat.

A harmadik megjegyzése pedig arról szólt, hogy ez az egyablakos rendszer milyen fantasztikus. Én úgy mondanám, hogy van egyablakos rendszer, és most ott nem lehet elintézni semmit sem rendesen, tehát erre azért annyira nem lennék büszke. Hol a szoftverek nem működnek, hol egyéb más problémák vannak. Tehát miközben nagyon jól hangzik az egyablakos ügyintézés, eközben tulajdonképpen a korábbi, valóban többablakos rendszerhez képest csak ez a különbség: a szám; a probléma ugyanúgy megmaradt az ablak mögött. Az államnak tehát még egészen biztosan lenne dolga ezen a területen. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselő! Kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e valaki élni még a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* A kérdésre gyorsan érkezett válasz, kétperces időkeretben Gúr Nándor képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Még a két percet sem fogom kimeríteni. Az államtitkár úr felé fordulva azt szeretném csak kérni, hogy az áttekinthetőség legyen a fókuszban, ne az áttekinthetetlenség. Az legyen a fókuszban, hogy az emberek minél inkább hozzáférhessenek az információkhoz, ne pedig az, hogy hogyan és miképpen lehet eltagadni előlük mindezt. Az legyen a középpontban, amiről képviselőtársaim szölk, hogy a különféle adóbefizetésekkel szemben azért olyan ellenszolgáltatások sokaságára kerüljön sor, ami gyakorlatilag a közjót szolgálja, és nem egyes emberek javát. Mindössze ennyit szeretnék kérni, és ebben szeretném az államtitkár úr megerősítését is élvezni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Bárki más? *(Senki nem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy más nem kíván élni a felszólalás lehetőségével, így az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr, kíván-e reflektálni? *(Tállai András: Igen.)* Tállai államtitkár úré a szó, tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, néhány elhangzott kérdésre, felvetett problémára szeretnék reagálni.

Az első mindenképpen Józsa István felszólalása. Józsa István képviselő úr nem mondott igazat akkor, amikor azt mondta, hogy a Czeglédy-ügyben az adóhatóság politikai megrendelésre járt el. Nem igaz, ez hazugság. Öntől ott az MSZP-frakcióban ez már teljesen elfogadható és megszokott, hogy hazudik, hiszen volt, hogy a miniszterelnöke is bevallotta, hogy hazudtak. Ugyanis el kell fogadni, hogy ha valaki elcsalja az adót, nem fizeti be az államnak a közterhet, az adóhatóság, a hatóság előbb-utóbb utoléri, és számon fogja kérni - ez történik a Czeglédy-ügyben is, és semmi más.

Most pedig néhány elhangzott szakmai felvetésre, kérdésre szeretnék reagálni, először is ami az előterjesztés hosszát illeti, az átláthatóságát illeti, a jogbiztonságot illeti. Úgy gondolom, bár önöknek ez bizonyára elfogadhatatlan, hogy ez a törvényjavaslat, ez a két törvényjavaslat és még az ezen felüli szabályozás pontosan ezt fogja biztosítani, ugyanis innentől kezdve kikerül a közigazgatási eljárási rendből az adóügyi eljárás teljes egészében, hiszen gondoljuk el, hogy csak például a jogorvoslatnál, a fellebbezéseknél nincs másik olyan szervezet, ugyanannál a szervezetnél kell fellebbezni, sőt a harmadfokú fellebbezés, a felügyeleti intézkedés is ugyanannál a hatóságnál történik, annak a vezetőjéhez kerül a benyújtás.

Ami a hosszát illeti, a paragrafusszám csalóka, ugyanis a paragrafusszám valóban több, viszont könnyen átlátható és értelmezhető, rövid paragrafusok vannak, ellentétben az előző Art.-tal, közérthetőek, és hogyha megnézzük a terjedelmét, igaz, hogy több, de azért több, mert - ma már többször elhang-

zott - az adóeljárás egy teljesen külön utat fog ezután bejárni, nem kell másik törvényt nézni, nem kell a közigazgatás rendjéről szóló törvényt nézegetni mindig, hogy jaj, mi is van abban, mert önmagában ez a két törvény szabályozza majd az eljárást. Ezért tűnik hosszabbnak, de valójában nem hosszabb, és ezért mondják önök, hogy ez átláthatatlanabb, holott ez nem igaz. Pontosán hogy most ezzel a két törvénnyel megeremtjük azt, hogy teljesen átláthatóvá válik az adózási eljárási rend.

Kritikát kapott a jogorvoslat, a jogorvoslati eljárás, márpedig az igenis helyes, hogy az adózó az elsőfokú eljárásban minden bizonyítékot mutasson be az adóhatóságnak. Ugyanis több esetben előfordult az, hogy az adózó arra játszott, hogy a későbbi jogorvoslati eljárások során tárt fel valós bizonyítékokat, aminek az volt a célja, hogy elhúzza az eljárást, az elévülésre játszott, hogy az adóhatóság aztán a jogorvoslat során a bírósági vagy más hatósági döntésből eredően visszaadta az adóhatóságnak az eljárást első fokra, és innentől kezdve az elévülés miatt nem tudta megállapítani adott esetben az adóhiányt. Ez igenis az állam javát szolgálja, az állami költségvetés javát szolgálja; igen, az adózónak pedig azt jelenti, hogy nem húzhatja el a bizonyítékok feltárását, hanem az elsőfokú adóhatósági eljárásban azokat rendelkezésre kell bocsátania.

A harmadik a felügyeleti intézkedés, hogy ezen túl csak egyet lehet beadni, és a jogerős végzést követően egy évben belül. Gondoljuk el, hol van, milyen eljárásban lehet még olyat tenni, hogy egyébként míg az adóbefizetés el nem évül, lényegében naponta lehetne felügyeleti intézkedést kérni az adóhatóságtól! Ilyen sehol nincs.

(11.50)

Igenis felhívja az adózó figyelmét a jövőben arra, hogy csak egyszer teheti ezt meg, adóhatóság vezetőjéhez, illetve a nemzetgazdasági miniszterhez, ha törvénysértést lát, és annak is időbeli korlátja kell hogy legyen. Hiszen előfordult az, hogy az adózók egy felügyeleti intézkedés elbírálása után azonnal adtak be egy újabbat, és lényegében éveig ezt tették, holott semmilyen új tény, semmilyen új bizonyítékot nem tudtak feltárni az eljárás során, egyszerűen csak hobbivá vált az, hogy a felügyeleti intézkedési eljárást kérték.

Feltételes adómegállapításra is érkezett kritika. Ez egy OECD-gyakorlat, nemzetközi gyakorlat, Magyarországon ez egy jól működő gyakorlat. Ez a feltételes adómegállapítási határozat nem állapíthat meg többletadót, lényegében csak a jogszabályt értelmezi, ami segítséget ad egy-egy adózónak arra, hogy adott ügyben hogyan járjon el. Ezt az intézményt egyébként Magyarországon elfogadják, mi több, el is ismerik, és a jövőben is ezt alkalmazandónak tartjuk.

Miért feleződik az adóbírság mértéke akkor, ha az elsőfokú eljárás során lemond a fellebbezési jogá-

ról? A törvényjavaslat szerint marad a 200 százalékos adóbírság. Ez az egyik fontos dolog, és ez lecsökken 100 százalékra, ha vállalja, hogy befizeti az elsőfokú eljárás során. Voltam egy konferencián, ahol adószakértők többen elmondták, hogy a 200 százalékos adóbírság, ezen felül még van a megállapított adó és annak a 200 százaléka, ez egy üres halmaz, az üres halmaz azt jelenti, hogy ezt meg lehet állapítani, de ha megnézzük azt, hogy az adóhatósághoz az államkasszába hány esetben folyt be maga a megállapított adóhiány és annak még a 200 százaléka, akkor azt látjuk, hogy ez töredék. Ez 1-2 százalékban mérhető. Ez egy jelképes bírság, ami adóbevételt az államnak nem jelent, ezért sokkal jobb és észszerűbb az, ha az adózót arra vesszük rá, hogy alacsonyabb bírságmértékkel egy elkövetett hiba után azt elismerve, azt az állami költségvetésnek szankcióként megtérítve, de egyrészt nincs másodfokú eljárás, nem húzódik az ügy, másrészt pedig a költségvetés is gyarapszik.

Az LMP-től több kritikát is kaptunk. Hogy a minősítési eljárások politikai alapon történnek - hát, ez képtelenség. A törvény mindenkire vonatkozik. Amikor az adóhatóság negyedévente minősít, nem politikai jelzések alapján teszi ezt, hanem a törvényi előírások alapján teszi meg az adott igazgatóság. Hogy ez egy látszatjogszabály, látszat az, hogy csökkennek az ellenőrzési határidők, ezt kimondottan megcáfolom.

Azt gondolom, pontosan az a lényeg, hogy csökkenni fognak, és ezt fogják tapasztalni az adózók. Fontos az is, hogy mi hangzik most el a parlamentben, de a legfontosabb mégis az, hogy az adózók mit fognak majd tapasztalni ebből a törvényjavaslatból, abból, hogy igenis le fog zárulni 365 napon belül, és igenis az adóhatóság a rövidített eljárási határidőket tartani tudja, és ezáltal az adózóknak egyféle biztonságot, kiszámíthatóságot fog tudni biztosítani az adóhatóság az új törvények által.

A képviselő asszonynak mondom, Demeter Mártának, hogy én szalaggyűjtő vagyok. Szeretném elmondani, hogy én egyéni országgyűlési képviselő vagyok már az ötödik ciklusban, 20 éve. Nem tudom, ön nyert-e már egyéni körzetet. Még nem. *(Szilágyi György: Ez hogy jön ide? - Demeter Márta: Mandátumegyenlőség van!)* Akkor nem tudhatja, milyen az, hogy százezer embert képviselni vagy százezer ember között lenni 54 településen. Én ezt a munkát elvégzem. A szalagok mögött, amit átvágok, mindig egy fejlesztés és egy beruházás van, és mindig egy település öröme van, emberek öröme is. Ha megengedi, ha időm engedi, majd szombaton vagy pénteken délután, amikor hazamegyek, akkor továbbra is folytatni fogom, de amellet persze ezt a munkámat is elvégzem. Ezt nem veszem kritikának. Ez egy pikírt megjegyzés. Gondolkodjon el rajta, hogy valójában nem engem kritizál, hanem azokat az embereket, akikhez odamegyek és együtt ülünk egy út-, egy óvodafejlesztésnél vagy egy iskolaátadásnál.

Visszatérve, sok-sok politikai vélemény hangzott el, aminek semmi köze a törvényjavaslatához. Ha megengedik, ezekre nem reagálnék. Viszont ami a törvényjavaslatához kapcsolódik, öt olyan dolgot szeretnék elmondani, amit nem hiszem, hogy lehet vitatni, de egyrészt már megtörtént a változás a bevezetésre, másrészt pedig folyamatban van, illetve ez a törvényjavaslat biztosítja majd ezt. Például az e-szja rendszere, kritikát kapott az ellenzéktől, jönnek a soralátéttel. Nincs már soralátét! Ha hiszik, ha nem, tisztelt ellenzéki képviselők, az e-szja rendszere azt jelentette, hogy Magyarországon 1 millió 400 ezer ember semmit nem csinált. Nem kellett soralátét, nem kellett tollat elővenni, hanem csak otthon ült, és május 22-én éjszaka nulla órától érvényes adóbevallása volt. Ettől jobb, könnyebb vagy valóságosabb bürokráciacsökkentést nem nagyon lehet elképzelni; 1 millió 400 ezer ember semmit nem csinált. Ezt kritizálni? - önök szerintem le vannak egy kicsit ebben a kérdésben maradva.

Az e-szja rendszerét tovább fogjuk fejleszteni. Ez azt fogja jelenteni, hogy átvesszük... - nem lesz munkáltatói adóbevallás. A munkáltatótól - ez több mint 30 ezer munkáltatót jelent és 660 ezer adózót - azt fogja venni az adóhatóság és ő fogja elvégezni a következő évben már. 2018-ban a 2017. évről beadott adóbevallásokat szintén az adóhatóság fogja elvégezni. Ugyanígy lesz az őstermelőkkel és azokkal a magánszemélyekkel is, akik adószámot váltottak ki, mert ők ebben az évben nem kerültek bele még ebbe a rendszerbe. Tehát továbbfejlesztjük az e-szja rendszerét, és kiterjesztjük egyre több emberre.

A másik: az ügyfélbarát adóhatóság. Hadd mondjak egy példát, bár ez is kapott kritikát, hogy a kormányablakokban való adóhatósági megjelenés már megtörtént. Erre van egy program, amely alapján az összes járási hivatalban az adóhatóság meg fog jelenni a kormányablakokban. Mi ez, ha nem ügyfélbarát adóhatóság? Igenis közelebb kerülünk, még közelebb kerülünk az emberekhez. Egyébként, ha önök nem is, ismerőseiket, választópolgárait kérdezzék meg, hogy változott-e a hangnem az adóhatóság és az adózó között. Azt fogják majd hallani az ismerőseiktől, az adózó ismerőseiktől, hogy igen, változott. Emberibb lett a hangnem az adóhatóság részéről. Igenis, ezen a téren is tud felmutatni eredményt az adóhatóság.

És itt következik a támogató eljárás bevezetése. Ezt eddig nem ismerte az adóhatóság. Az adóhatóság nem így állt az adózóhoz. Az adózót mindig számon kellett kérni, mindig szankcionálni, fegyelmezni kellett. A támogató eljárás, amit törvényben már korábban bevezettünk, nem erről szól. Pontosán arról szól, ami egyébként Európában teljesen elfogadott ügyintézési mód, hogy az adózót is embernek nézi az adóhatóság, és ha elkövetett hibát, lehetőséget ad neki arra, hogy korrigáljon. Ez az eljárás elindult ebben az évben, hihetetlen sikere van. Van olyan, hogy az adóhatóság a támogató eljárás kere-

tén belül felhívja telefonon az adott adózót, és felhívja a figyelmét, hogy itt és itt a bevallásában ellentmondás van, és kérjük, hogy ezt rendezze. Milliárdokat fizettek be már így önkéntesen az adózók a saját hibájuk miatt. Semmilyen szankció nem volt, egyszerűen csak együttműködik az adóhatóság és az adózó, és ennek ilyen eredményei vannak.

A következő, a negyedik, amit szeretnék felhozni, az elektronikus ügyintézés. A törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy 2018-tól az összes, minden ügyben, amit az adóhatóságnál intéz az adott személy, nem kell személyesen bemenni az adóhatósághoz, hanem akár otthon, a lakásán az interneten keresztül bármilyen adóüggyel el tud intézni. Nyilván erre fel kell készülni az adóhatóságnak is, de ez a törvényjavaslat lehetővé teszi, és meg is fogja az adóhatóság ennek a lehetőségét teremteni.

(12.00)

Az ötödik, ami elhangzott pozitívan is az ellenzék részéről, ez a bizonyos mentorálási tevékenység, ami a kezdő vállalkozásoknál azt jelenti, hogy fél évig mindenféle tanácsot az adóhatóság megad személyesen, ha úgy kéri, vagy telefonon - ennek is ki kell alakítani az adóhatóságnál a rendszerét -, és segítséget ad arra vonatkozóan, hogy tisztességesen, a jogszabályok ismeretével és az adóhatósági kapcsolatuk kialakításával végezze az adózását a vállalkozását tekintve. Úgy gondolom, ez is egy komoly előrelépés.

Kedves Képviselőtársaim! Sorolhatnám a változások sorát, ami kedvező, de ha megengedik, itt én lassan befejezem. Bízom benne, hogy szakmai aggályait az ellenzéki képviselőknek sikerült eloszlattani, illetve meggyőzni az Országgyűlést arról, hogy ez a törvényjavaslat támogatható, és ez előrevizsi az adóztatás rendszerét, és erősíti a gazdaságot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Tiba István képviselő úr, Fidesz, által benyújtott előterjesztés T/18007. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom tehát a szót Tiba István képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Köszönöm szépen.

DR. TIBA ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm. Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A sport és a sportolás, a rendszeres sporttevékenység kiemelt jelentőséggel bír az

egészségmegőrzésben. A sporttevékenység és az utánpótláscsoport szervezésében ugyanakkor nemcsak a különféle állami szervek, hanem a sportvállalkozások is részt vesznek, amellett, hogy gazdasági tevékenységet végezve a különféle anyagi adójogi normák alanyai is egyben.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A sportvállalkozások sporttevékenységgel összefüggő feladataira tekintettel, működésük segítése érdekében indokolt számukra kedvezmények biztosítása az egyes adónemek tekintetében. Ezért a sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat különféle kedvezményeket tartalmazó rendelkezéseket iktat be a helyi adókról, a társasági és osztalékadóról, az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról, valamint az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló törvényekbe.

A javaslat a sportvállalkozások számára iparűzésiadó-könnyítést fogalmaz meg. Így a helyiadó-törvény, az 1990. évi C. törvény 52. § 22. pontja egy i) alponttal egészülne ki. Ennek lényege, hogy a sportvállalkozásnak a sporttevékenységgel összefüggésben szerzett bevétele - úgymint a sportrendezvényre szóló belépőjegy, bérlet értékesítéséből, a reklámközzétételre irányuló szolgáltatás nyújtásából, játékjog használati jogának ideiglenes vagy végleges átadásából, a sportról szóló törvény szerinti szponzorálási szerződés alapján nyújtott szolgáltatásból, sportrendezvény televíziós, rádiós, valamint egyéb elektronikus, digitális módon való közvetítéséből, a sportról szóló törvény szerinti sportlétesítmény hasznosításából származó árbevétel - nem keletkeztet iparűzésiadó-alapot.

Ezen adókönnyítés értelmezéséhez szükséges a sportvállalkozás fogalmának definiálása. E szerint a sportvállalkozás az a sportról szóló törvény szerinti sportvállalkozás, amelynek főtevékenysége sporttevékenység. További feltétel, hogy a sportvállalkozásnak versenyeztetnie kell játékosait, azaz indulnia kell abban a sportágban szervezett versenyrendszerben - bajnokságban -, amely sportágban versenyző játékos játékjogának használati jogát birtokolja.

A javaslat a sportvállalkozások adóelőnye kapcsán rendelkezik arról is, hogy a helyiadó-törvény 52. § 22. pont i) alpontjában említett, a nettó árbevétel csökkentő tételek miatti adócsökkenés, azaz az egyébként adóköteles nettó árbevétel csökkentésének adóhatása állami támogatás, amelyet az adóalany - választása szerint - a csekély összegű támogatásokról szóló rendelet vagy a csoportmentességi rendelet szabályaival összhangban sportlétesítmények üzemeltetéséhez nyújtott működési támogatásként vehet igénybe.

A helyiadó-törvény 53. §-a helyébe a következő rendelkezés lépne. A 39/F. § szerinti mentesség az

Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1407/2013/EU bizottsági rendelet szabályaival összhangban vehető igénybe. Az 52. § 22. pont i) alpontja szerinti nettóárbevétel-csökkentés miatti adócsökkentés az adóalany választása szerint a csekély összegű támogatásokról szóló rendelet szerinti csekély összegű, de minimis támogatásnak, vagy a szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló, 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet és az azt módosító 651/2014/EU rendeletnek a kikötői és repülőtéri infrastruktúrákra irányuló támogatás, a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatásra és a sportlétesítményekre és multifunkcionális szabadidős létesítményekre nyújtott támogatásra vonatkozó bejelentési határértékek, továbbá a legkülső régiókban biztosított regionális működési támogatási programok tekintetében, valamint a 702/2014/EU rendeletnek a támogatható költségek összegének meghatározása tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. június 14-i 2017/1084/EU bizottsági rendelet szerinti, sportlétesítményekre nyújtott működési támogatásnak minősül.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 24/A. §-a a következő (13a) és (13b) bekezdéssel egészül ki. Amennyiben az állami adó- és vámhatóság az átutalást kizárólag azért tagadta meg, mert az adózó a társaságiadó-előleg-kiegészítési kötelezettségről szóló bevallásában, illetve társaságiadó-bevallásában fizetendő adóelőlegként, adóként megjelölt összeget nem fizette meg határidőben, az adózónak az átutalás megtagadásáról szóló határozat átvételét követő 15 napon belül előterjesztett külön kérelmére az állami adó- és vámhatóság az átutalást akkor is teljesíti, ha a kérelem nem haladja meg az esedékességtől számított 15 naptári napot, és az adóelőleg, adó összegének megfizetése maradéktalanul megtörtént.

A (13a) bekezdés szerinti kérelem előterjesztésére előírt határidő elmulasztása esetén igazolási kérelemnek nincs helye.

Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény, az ekhotörvény 4. §-a a következő (6) bekezdéssel egészülne ki. A (3) bekezdés rendelkezésétől eltérően a kifizető nem fizet ekhót a hivatásos sportoló részére az e foglalkozása ellenértékéért juttatott bevétel után. És itt az ekhotörvény záró rendelkezések alcíme egy 14/F. §-sal egészül ki: e törvénynek a sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról szóló törvénnyel megállapított 4. § (6) bekezdése a 2017. szeptember 1-jét követően kifizetett jövedelmekre is alkalmazható.

Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény 4/A. §

(16) bekezdés d) pontjában a „nem foglalkoztató közhasznú alapítvány” szövegrész helyébe a „nem foglalkoztató, a látvány-csapatsport fejlesztése érdekében létrejött alapítvány” szöveg, 15. §-ában a „szeptember 10-éig pótlékmentesen önellenőrzi” szövegrész helyébe a „december 10-éig önellenőrzi” szöveg lép.

Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az alábbi törvénymódosító javaslatokat. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(12.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen Tiba István képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, jegyző úrnak. Megkérdem, hogy a kormány nevében kíván-e most felszólalni államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Rövid állásfoglalást szeretnék tenni a kormány nevében. A T/18007. számú, sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról szóló, Tiba István képviselő úr által benyújtott önálló képviselői indítványt a kormány támogatja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal kell hogy kezdjem a hozzászólásomat, hogy vagy nem kellően átgondolt ez a mostani javaslat, amit előterjesztettek, vagy valami nagyon speciális érdeket szolgál ez a mostani előterjesztés, hiszen hemzseg az olyan nem egyértelmű szabályozásoktól vagy lehetőségektől - az előterjesztést is elolvasva vagy a szóbeli kiegészítést is meghallgatva -, ami nagyon sok kiskaput ad.

Én értem, hogy az egészségmegőrzésben komoly szerepe van a sportnak - és ez így igaz -, azt kevésbé tartom talán igazolhatónak, hogy ahogy fogalmaz az előterjesztés, a sport és a sportolás, a rendszeres sporttevékenység kiemelt jelentőséggel bír az egészségmegőrzésben, tehát a milliós fizetések legyenek adómentesek, mert nagyjából az egyik része erről szól ennek a javaslatnak. Talán ilyen kapcsolat nem kell hogy legyen az egészségmegőrzésben betöltött sportszerep és a fizetések között.

Tehát egyik részről azt látom, hogy ez sok olyan kiskaput nyit meg, ahogy ön is fogalmazott az előterjesztésében, hogy versenyeztetni kell a sportolókat, de erre ráépülhet sok minden más: gazdasági tevé-

kenység, akár wellness-szolgáltatások, akár bármi más olyan, ami tulajdonképpen egyfajta paravánként maga előtt tartja azt a szabályozási kötelezettséget vagy kritériumrendszert, amiről ön beszélt, majd utána e mögé olyan profitábilis gazdasági vállalkozást tesz, ami így előnyhöz juthat.

Tehát én azt gondolom, hogy nagyon sok különbséget tesz, különbséget tesz különböző cégek között, mert vannak még olyan vállalkozások, amelyek nemcsak gazdasági szempontból, hanem egyéb más szempontból is külön társadalmi értékkel bírnak. Lehetne a kultúra területéről számos ilyen vállalkozást említeni, de egészen biztos lehet oktatási, egészségügyi vagy éppen idősekkel kapcsolatos szolgáltatásokat is idesorolni. Ezért nehezen értelmezhető, hogy csak és kizárólag pont a sport területén nyúl ehhez a lehetőséghez a kormány, hiszen mondjuk, a jegybevétel kapcsán azt lehet mondani, hogy egy koncertre ugyanúgy jegyet vesznek az emberek, mint ahogy egy sportmérkőzésre, akkor az miért kell hogy különböző járulékkerhet vagy adóalapot teremtsen.

Ezért mondom azt, hogy egy picit talán ezt jobban át kéne gondolni. A célrendszer érti az ember. Én nem vagyok jogász, ezért biztos az előterjesztő és a kormány pontosabban meg tudja határozni, hogy mennyire alkotmányos, hogy különbséget teszünk különböző vállalkozások között.

Az sem szerencsés talán, hogy a profi és az amatőr sport között még nagyobb olló fog kinyílni, hiszen azért vannak egyesületi formában működő, hasonlóan az egészségmegőrzésben nagyon sokat tevő úgymond vállalkozások abban az értelemben, hogy arra vállalkoznak, hogy szabadidős sporttevékenység formájában adott esetben segítsék.

A másik lehetőség, hogy ha ezt jól átgondolták, akkor viszont teljesen egyértelmű, hogy ez nem szól másról, mint a futballról, hiszen látható, hogy egészen elképesztően magas költségeket, fizetéseket kapnak a magyar aranylábúak.

Ha jól tudom, a képviselő úr is egy futballklubot képvisel társadalmi funkcióban - vagy képviselt legalábbis korábban -, tehát ebből kifolyólag azt gondolom, hogy valószínűleg itt sokkal inkább arról szól, hogy a több tízmilliós havi fizetéseket minél könnyebb legyen kifizetni a focistáknak, hiszen így nagyjából a gyors fejszámolás alapján akár 21 millió forintot is kereshet nálunk ekhóval legalisan egy focista. Ez havi majdnem 70 ezer eurónak felel meg. És valóban, ez talán Törökország után a legjobb lehetőséget jelenti a magyar focistáknak, hogy ilyen lehetőséghez jussanak.

Tehát azt gondolnám, hogy lehet, hogy érdemes lenne erről egy komolyan egyeztetést tartani, hogy még milyen olyan ágazatok lehetnek, amelyek remélem, alkotmányos módon, az alkotmány szellemének megfelelően ilyenfajta kedvezményre jogosultak lehetnek, hiszen nemcsak kizárólag a sport vagy a foci bír - az meg különösen nem - ilyen nemzeti értékkel, ami ahhoz kell, hogy egy ilyen kedvezményt

kaphassanak, hanem sok más olyan szektorból is lehet ilyen lehetőséget még vagy ilyen teljesítményt említeni.

Ebből kifolyólag mi így, ebben a formájában egészen biztosan nem fogjuk tudni támogatni ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy Attila képviselő úr. Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Itt ha sportról van szó, akkor elhangzik mindig, és most is utalt már rá az előterjesztő, és egyébként is majd biztos hallhatjuk még többször, hogy az egészség megóvásával foglalkozunk, a jobb sporteredményeket segítjük elő, a fiatalok támogatása, hogy sportoljanak, sportolhassanak. Ezek mind-mind elhangzanak a sporttal kapcsolatban, csak éppen ez a törvényjavaslat is nem erről szól: ugye, itt a sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról tárgyalunk jelen pillanatban.

Az adózás rendje, az adórendszer átláthatósága és egyértelműsége közvetlen összefüggésben van az adók beszédhetőségével, illetve az adózók adózási hajlandóságával. Mindezekre tekintettel, úgy gondolom, hogy felelős állami vezetőként vagy országgyűlési képviselőként különös gondot kell fordítanunk erre a területre.

A jelenlegi adórendszerünk szerteágazó és összetett, hiszen az adórendszerünkben számos egyéb szempont érvényesül, ami különadók és kedvezmények szövevényét eredményezi a szabályozásban. Ezen rendszerrel kapcsolatosan egyesek úgy fogalmaznak, hogy bonyolult, a gyakori változások miatt követhetetlen és összességében betarthatatlan. Az előző vitában is elég komoly vita volt az adórendszerrel kapcsolatban.

Ez utóbbi szélsőséges álláspontot egyébként jómagam nem teljesen osztom. Kicsit túlzónak tartom, de azt mindannyian leszögezhetjük, hogy a jelenlegi adórendszerben a kötelező adóbevallások mérete sokszorososan felülmúlja egy söralátét méretét, ha már Tállai András államtitkár úr az előbb a söralátéttel kapcsolatosan elmondta a véleményét. Tállai András államtitkár úr, aki e pozíciója mellett még a NAV vezetője is, és hogy a sporthoz is kapcsolódjon, a mezőkövesdi sportklubért is dolgozik elég sokat, ha jól tudom. Tehát nagyon nagy munkabírású, úgy is mondhatnám volt képviselőtársam szavaival, hogy egy szupermenként működik jelen pillanatban Magyarország.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat újabb szabályokat, újabb kivételeket kíván bevezetni az amúgy sem egyszerű adórendszerünkben. Az adófizetési könnyítés tervezett kedvezményei pedig a sportvál-

lalkozások, akiknek az adójogi definícióját szintén a törvényjavaslat igyekszik meghatározni.

Ha adóról és kedvezményezettekről beszélünk, akkor szükségszerűen kárvallottakról is kell beszélünk, hiszen az adófizetési kötelezettség az adózók oldalán teher, az adóztatók oldalán viszont előny. A törvényjavaslat a helyi adófizetési kötelezettségen kíván jelentős mértékben enyhíteni, ami azt jelenti, hogy a sportvállalkozásnak helyt adó település nem jut hozzá a sportvállalkozás eredménye alapján öt megillető helyiadó-bevételhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önkormányzataink többsége igen kevés forrásból kénytelen gazdálkodni, ezért minden adóforint, ami bármilyen okból, de nem folyik be hozzájuk, különösen fájó pont számukra. A sportvállalkozások olyan vállalkozások, amelyek a versenysportban tevékenykednek alapvetően, a haszonszerzés alapvetően a céljuk, a profit elérése a céljuk.

(12.20)

Ezek a vállalkozások ugyanolyan vállalkozások, mint bármely más profitorientált vállalkozás, függetlenül attól, hogy tevékenységük a sporttal, ezen belül elsősorban a versenysporttal kapcsolatos. A sport jelentőségével a Jobbik Magyarországért Mozgalom is és jómagam is tisztában vagyunk. Mi azt valljuk, hogy támogatni kell a sportot, támogatni is fogjuk a sportot, amikor kormányra kerülünk, csak nem egy ilyen rendszerben, mint ahogy ezt önök csinálják jelen pillanatban. A sporttámogatás egy fontos kérdés, de a sporttámogatásokat nagyon komolyan kellene ellenőrizni, hogy azok az adóforintok, amiket a sportra kívánunk fordítani, valóban a sporthoz jutnak-e el, és nagyon komolyan kellene meghatározni azokat a célokat, amelyekre mindannyiunk adóforintjait, a közpénzt elköltjük, még akkor is, ha önök nagyon sokszor próbálják tagadni, hogy ez közpénz lenne, mint ahogy mondjuk, a felcsúti stadion építésénél is Orbán Viktor miniszterelnök tagadta, hogy ez közpénz lenne. Azóta már több helyen megállapították, hogy akkor nem mondott igazat.

Annak ellenére, hogy mi támogatni szeretnénk a sportot, az előttünk fekvő törvényjavaslat ezen pontja számunkra vállalhatatlan, mivel azt a rossz tendenciát erősíti, amely a magyar sportban az elmúlt években jól megfigyelhető. Az amatőr sport, a szabadidősport gyakorlatilag szabad szemmel alig látható forrásokhoz jut, csupán a központi költségvetésből ahhoz képest, amilyen összegekkel a központi kormányzat támogatni igyekszik a számára kedves versenysportokat, illetve az ebben részt vevő különböző szereplőket.

A magyar sportéletben megfigyelhető ellentmondásos jelenségek csak tovább erősödnének a javaslat elfogadásával, a profi sport és azok, akik ebből üzletet remélnek, tovább erősödnek, ezzel

szemben az amatőr sport, amelynek a társadalmi és egészségügyi hatásai messze túlmutatnak a profi sporton, továbbra is versenyhátrányban marad, sőt ez a hátránya fokozódik.

A szabadidősportnál és az amatőr sportnál sokkal nagyobb lenne az az egészségmegővésre irányuló törekvés, amit önök annyiszor emlegetnek, az a prevenció, az a preventív jelleg, amivel mindenképpen foglalkoznunk kell, és amely az egészségügynek egy nagy segítség lenne, de önök az amatőr sportot, a szabadidősportot kevésbé támogatják, sokkal-sokkal kevésbé támogatják, mint a profi sportot. A helyi adó szempontjából tehát a javaslat támogatása szakmai szempontból nem elfogadható, különös tekintettel arra, hogy a helyi adó mértéke az egyes vállalkozások esetében messze eltölpül az egyéb adóterhek mellett. A helyi adókedvezmény biztosítása mérhető és kimutatható forráskiesés az érintett önkormányzatok számára.

A javaslat további, adózást könnyítő részei ugyanabban a szellemiségben íródtak, mint a helyiadó-kedvezménnyel kapcsolatos ötlet. Hasonlóan a korábbiakhoz, ezen részek sem elfogadhatók számunkra a fenti okok miatt. A profi sport olyan mértékű állami támogatása és kedvezményekben részesítése, mint ahogyan az most Magyarországon megfigyelhető, mindenkiben felébreszti az elvárás a megfelelő eredmények iránt. Sajnos, az eredményeink, amik ugyan önmagukban elvitathatatlanok, messze alulmúlják azt a mennyiségű erőforrást, amit a kormányzat anyagiakban, kedvezményekben és emberi erőforrásokban a különféle sportágakba irányít. Alapvetően a modellel van probléma. Hét év kormányzása és pénzköltése után mérleget kéne készíteni, és szembe kellene nézni a valósággal. A sport jelenlegi formában történő támogatása, finanszírozása nem hozza meg a kívánt és joggal elvárható eredményeket.

Gondoljanak csak bele, hiszen most is a labdarúgás kiemelten kapna ebből a kedvezményből, nézzük már meg a labdarúgással kapcsolatos elmúlt évi eredményeket. Persze, lehet itt most jönni a szerencsés és egyébként mindenkiben nagy reményeket ébresztő Európa-bajnoki szereplésünkkel, de azt nézzük meg, hogy a sportklubjaink meddig jutottak a nemzetközi kupákban, ha azt nézzük meg, hogy az Európa-bajnokság után milyen eredményeket értünk el a vb-selejtezők során, ha azt nézzük meg, hogy hol tart ma a magyar labdarúgás az európai összevetésben vagy akár csak a kelet-európai összevetésben, akkor már úgy gondolom, hogy nem igazán lehetünk büszkék.

Felmerül a kérdés, hogy vajon miért nem történik meg ez a számvetés, vajon mi okozza azt, hogy a kormányzat struccpolitikát követve nem néz szembe saját hibáival. Vajon kinek használ ez a helyzet? A kérdések ugyan költőinek tűnnek, de különösen az utolsóira sokan tudjuk és még többen sejtik a választ, hiszen önöknek elsődlegesen nem a sport és a sport-

eredmények, az egészség megóvása, a fiatalok sporthoz jutásának a segítése számít, a sportot a jelenlegi kormányzat egyszerű pénzmosodának használja, és politikai kifizetőhellyé silányítja. A politika benyomulása a legkülönbébb sportágakba és szervezetekbe már nemcsak egyszerűen káros, hanem egyenesen romboló hatású.

Ha a társadalomban a sportoló vagy a sportszakember jelző olyan szinten összeforr a mutyizó és korrump jelzőkkel, úgy, ahogyan ezen jelzők mára egybeforrtak a fideszes jelzővel, akkor a sporttól való elfordulás és a sport társadalmi elutasítása lesz a reakció. Ez a következmény senki számára nem lehet kívánatos, hiszen azt kell mondanunk, hogy az elmúlt hét évben az a sportpolitika, amit önök folytattak, az a sporttámogatási rendszer, amit önök folytattak, azoknak a visszáságai, az, hogy az emberek azt látják, hogy önök különböző luxusberuházásokra költik az adófizetők forintjait és ezeket a luxusberuházásokat utána kihasználatlanul hagyják, olyan rendelkezéseket hoznak, hogy 20 ezres stadionokat építenek, meg kis faluban építenek stadionokat, arra viszont nem fordítanak semmilyen figyelmet, sőt inkább gátolják, hogy a nézők és a szurkolók megtöltsék ezeket a stadionokat, és ragaszkodnak hozzá azért, mert a pártigazgatójuk így gondolja, az, hogy ezek a stadionok, ezek a sportlétesítmények az üzemeltetés szempontjából nem átgondoltan lettek megépítve, nem gondoltak arra, hogy egy beruházás során az üzemeltetést ki fogja végezni adott esetben...

Lehet ezen nevetni, Tállai államtitkár úr, csak tudja, az a probléma, hogy önök egy sikeres úszóvilágbajnokság... *(Tállai András közbeszól.)* Nyomjon gombot, én nagyon szívesen vitatkozom önökkel, sőt azt is szeretném kérni akár az előterjesztőtől, akár öntől, hogy nyomjanak gombot, és ne csak a végsőben, amikor már nem lehet válaszolni, válaszoljanak ezekre a kérdésekre, hanem kezdjünk el vitatkozni, és akkor magyarázza meg nekem adott esetben, hogy egy sikeres úszó-világbajnokságnál, ahol fölépítettek egy egyébként nagyon szép arénát, ennél az arénánál miért nem vették figyelembe, hogy ki lesz az üzemeltető. A mai napig nincs megoldva az üzemeltetés kérdése! Mindenki tudja, aki foglalkozott már sportberuházásokkal, hogy egy sportberuházásnál úgy kell kalkulálni, hogy általában egy beruházásnak a 30 százalékát maga a kivitelezés, a 70 százalékát pedig az üzemeltetés fogja kitenni.

Önök csak a 70 százalékkal nem foglalkoztak! Becsapták sorban az embereket ezeknél a sportberuházásoknál, még azokat is, akik támogatták, folyamatosan túlszámláztak, még a mai napig is megjelennek különféle számlák és hasonlók, nem hiszem, hogy a magyar adófizetőknek ez tetszene. Nem hiszem, hogy az lenne a jó ma Magyarországon, hogy túlárzott sportlétesítményeket kívánnak építeni, és folyamatosan építenek ilyen sportlétesítményeket, olyan helyzetben, amikor akár az egészségügy, akár

az oktatás olyan helyzetben van, amilyen helyzetben van.

Nem hiszem, hogy az lenne a megfelelő a magyar adófizetőknek, hogy az ő forintjaikat ezekre a luxusberuházásokra költsék akkor, amikor mondjuk, a devizahitelek problémáját önök nem tudták megoldani, és folyamatosan lakoltatnak ki ma Magyarországon családokat.

Államtitkár úr, ezek komoly problémák, ezekkel kellene foglalkozni. S még egyszer mondom, a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom támogatja és támogatni is fogja kormányon is a sportot, csak sokkal észszerűbben, és mi nem pénzkifizető helyként fogunk a sportra tekinteni, nem azt kívánjuk erősíteni, hogy különböző sportegyesületek és sportági szövetségek élére politikusok kerüljenek azért, hogy oda pénzt hozzanak, hanem ezt meg kívánjuk majd szüntetni, mert az véleményünk szerint összeférhetetlen, hogy egy politikus sportvezetőként tevékenykedjen, mert ez is egy korrupciós tevékenységre ad lehetőséget, és mi a korrupciót meg fogjuk szüntetni Magyarországon, el fogjuk számoltatni a bűnösöket, azokat is egyébként, akik a sporttal kapcsolatosan adófizetői pénzeket tulajdonítottak el. Meglátjuk majd akkor, hogy milyen esetek fognak kiderülni.

Még egyszer arra kérem önöket, hogy nyomjanak gombot, és válaszoljanak most a feltett kérdésekre, védjék meg az álláspontjukat, hogy tudjunk vitatkozni, mert az véleményem szerint nem vita, hogy mi elmondjuk a véleményünket, önök pedig majd a zárszóban, amikor már nem lesz lehetőségünk válaszolni, felállnak és elmondják, hogy önök ezt mennyire jól csinálják. Egyébként még valószínűleg hozzá fogok szólni a vitához, amennyiben ehhez önök is partnerek lesznek.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. A következő hozzászóló Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka.

(12.30)

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tiba István fideszes képviselő indítványa, amelelt, hogy meghökkenítő, arcátlan és igazságtalan, több szempontból is hüén tükrözi a Fidesz-kormány prioritásait. Béremelés a focistáknak - ez az Orbán-terv most pőrén megmutatkozik. A törvényjavaslat adócsökkentést adna az úgynevezett profi focistáknak és futballkluboknak, mintha ez lenne a legégetőbb feladat ma Magyarországon. Úgy gondolkozik, hogy ha Orbán Viktor hobbijára már eddig is elköltött a kormány több mint 1000 milliárd forintot stadionépítésekkel, a sporttáóval és más támogatásokkal, akkor még pár milliárd biztosan lesz rá. Ahol a

vezető felelőtlenül szórja a pénzt, ott az alárendelt is próbálja a mintát követni.

Másrészt jellemző, ahogy a Fidesz működik. Egyéni lobbik szagattják szét és ejtik foglyul az államt, valós teljesítmény nélküli járadékvadászok hordják haza adóforintjainkat. Elpazarolják erőforrásainkat, miközben nyilvánvalóan Balmazújvárosban sem az a legnagyobb probléma, hogy szegény focisták roskadoznak az adóterhek alatt.

Harmadrészt jellemző, hogy a Fidesz nemhogy kivetné magából a korrump elemeket, képviselőket, hanem még táplálja is őket. Farkas Flórián és Mengyi Roland mellett a törvényjavaslat szerzője, Tiba István is érintett abban a korrupciós ügyben, ahol pár hete elítélték két év felfüggesztett börtönre Balmazújváros fideszes polgármesterét. Tiba Istvánt csak tanúként hallgatták meg az ügyben, mert a 2014-es parlamentbe kerülése óta védi a mentelmi joga. Pedig bebizonyosodott, hogy Veres Margit, akkor még közjegyző 5 millió forint kenőpénzt vett át borítékban egy vállalkozótól, aki éppen Tiba István előterjesztése nyomán egy 180 millió forintos támogatást kapott a várostól. Ezt a pénzt pedig Tiba Istvánnak adta át személyesen, csak 400 ezer forintot tartott meg, azt is Tiba István engedélyével, aki azt nyilatkozta, hogy nem saját célra használta az összeget, hanem az átmeneti pénzzavarba kerülő Balmazújváros Sport Kft.-t segítette meg. Hogy mit keres egy feketén szerzett 5 millió forint az önkormányzat kft.-jében, és azt miért a polgármester szállítja oda zacskóban, arra nem adtak választ. Nyilván azért, mert nem tudtak, merthogy annak ott semmi keresnivalója nem volt. Legalább egy nokiás dobozba beletehetnék volna.

A javaslat további hátterét is érdemes felvillantani, hogy képet kapjunk a mai magyar Fidesz valóságáról. A nyár előtt nagy harcot vívott a két taopénzzel kitömött sportklub a másodosztályból való feljutásért, a Seszták Miklós érdekeltségébe tartozó Kisvárdai és a Tiba István által fémjelzett Balmazújváros. Végül utóbbi jött ki győztesen. Így csatlakozhatott az I. osztályban Orbán Viktor Felcsútja és Tállai András Mezőkövesdje mellé. Az I. osztályba kerülés többletköltséggel jár, ezért képviselőtársunk javaslatot nyújtott be, hogy a pluszkidatást kompenzálja valahogy.

Ezért javaslatában a belépőjegy-, bérleteladásból, a reklámközzételti tevékenységből, szponzori szerződésből eredő bevétel után nem kell iparűzési adót fizetni. Magyarul: a köz fizesse a szórakozását adóforintokból. Pedig ezek a bevételek Balmazújváros esetében is évről évre egyre nagyobb összeget jelentettek. 2014-ben a klub saját bevétele 70 millió forint volt, ez 2016-ra már 210 millió forintra ugrott. Az állami hirdetésekkel és az állami támogatásokkal kitömött fideszes oligarchák hirdetései ezt a számot az idén még tovább emelik.

Amit ezenkívül ez a javaslat még tartalmaz, hogy úgy is lehetőség legyen a sportvállalkozásokat tao-

pénzzel, azaz adókedvezménnyel támogatni, hogy közben a cég az esedékes adókötelezettségét sem fizette be. Tiba István javaslata szerint a kormány-pártok azt fogják elfogadni, hogy az adófizetési kötelezettség nem is olyan fontos, első, hogy a taopénzek megérkezzenek a sportklubokhoz. Ez a felelőtlenység a közpénzek kezelésében eléggé elkészerítő.

A javaslat harmadik eleme pedig, ami elképesztő, hogy csak gondolati szinten is egyáltalán felmerül: adjunk béremelést a focistáknak, szegények úgy roskadoznak a terhek alatt. Hát, ez igazán megdöbbenő! Azzal nem foglalkozunk, hogy a kispénzesekkel mi van, de a szegény focistáknak adjunk még. Konkrétan a javaslat a hivatásos sportolók bére után megszüntetné az ekho-fizetési kötelezettséget. Az ekho önmagában is kedvezményes adóforma, ami kiváltja a szociális hozzájárulási adót, a szakképzési hozzájárulást, a személyi jövedelemadót, a nyugdíjjárulékot, az egészségbiztosítási járulékot és a munkaerőpiaci járulékot is azon jövedelmek esetében, amelyek az ekho alatt adózthatók, és a jövedelmet szerző személy ezt választja. Tehát egy egyébként is kivételezett rétegnek ad további előjogokat, felmentést a közteherviselés alól. Ez egyszerűen elfogadhatatlan!

Tisztelt Képviselőtársaim! Javasolnám, hogy inkább erről tartsanak egy nemzeti konzultációt. Például tegyenek fel egy ilyen kérdést: egyesek úgy gondolják, hogy teljesítményük elismeréseképpen jelentős adócsökkentést kell adni a hivatásos focistáknak, mások szerint pedig a közpénzek felelőtlen és bűnös elpazarlása történik ezzel - ön mit gondol? Nagyon kíváncsiak lennénk az eredményre, de nyilván egy ilyen kérdésben nem fognak nemzeti konzultációt tartani.

Összefoglalva, a javaslat mind tartalmában, mind körülményeiben számunkra teljesen elfogadhatatlan. Az LMP semmiképpen sem fogja támogatni a javaslatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek; először az előre bejelentett felszólalók közül Gúr Nándor képviselő úr, Magyar Szocialista Párt. Öné a szó, jegyző úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Legelső mondatom nem szólhat másról, nem szól másról, mint hogy a sport támogatása fontos dolog. Nemcsak az egészség megőrzése és egyéb más dolgok miatt, hanem nyilván azért is, mert a sporton keresztül is rengeteg dicsőség érheti ezt az országot. Tehát a sport támogatása fontos. De a sport támogatása és az, ami most ebben a törvénytervezetben Tiba képviselőtársam által jegyzett módon megjelenik, nem egyenértékű dolog, és nagyon nehezen illeszthető, vagy mondható az, hogy összeférhető.

Nem kell iparűzési adót fizetni a sportvállalkozásoknak a különféle bevételek után, mondjuk, a

belépőjegyek után, vagy épp a bérletértékesítéseket követően, vagy a reklámot érintő bevételeket érintően, szponzori szerződéseknél? És sorolhatnám még a sort. Azt gondolom, ez abszolút nincs rendjén. Abszolút nincs rendjén, de az sincs rendjén, hogy nem kell megfizetni a hivatásos sportolók foglalkoztatása után felmerülő költségeket, az ellenértékként juttatott bevétel utáni 20 százalékot, az ekho mértékét. Nonszensz!

No de miről is szól ez a történet? Ráadásul, még mielőtt belekezdenék, hogy miről is szól: visszamenőlegesen szeptember 1-jével. Ez van benne a törvényjavaslatban. Nem tudom, hogy a visszamenőlegesség mennyire jó, bár ha az emberek érdekét szolgálja, akkor még ezt is el tudom fogadni. De nem akkor, ha az egyesek érdekét szolgálja, a kiváltságosok érdekét szolgálja, ahogy ma már itt, a Parlament falai között szó esett róla, az aranylábúak érdekét szolgálja; és az aranylábúakat vastag idézőjelek közé teszem. Az is ellentmondásos, ha már a taóról beszéltünk itt az előző napirendi pont kapcsán, akkor most is megemlítem, hogy a taós pénzek akkor is utalhatók, ha a felajánló nem fizeti meg időben a társasági adóját. Ez is nonszensz!

No de egy kérdéskörre akarok valójában fókuszálni. Mi is ez a kérdéskör? Valójában az, hogy kik a nyertesei és mily sok vesztese van, nem ennek a törvénytervezetnek, hanem annak, hogy rájuk nem terjesztik ki mindazt, amit most ebben a törvénytervezetben érvényre akarnak juttatni. Hát, a nyertesei, nem úgy fogalmaznám, hogy a sportolók, hanem úgy, hogy valójában a focisták, az aranylábúak - idézőjelben megint csak, huszadszorra. A vesztesei meg az agyonadóztatott dolgozó emberek. Korábban úgy nézett ki a dolog, az sem volt nagyon sarokba szorított, hogy 125 millió forint/év jövedelemig használhatták ki az ekhót. Most ez 250 millió forint/év.

(12.40)

Mesterházy képviselőtársam, vezérszónokunk már elmondta, hogy ez valójában 21 millió forintos nagyságrendű havi fizetéssel kapcsolatos ekhóval legálisan kereshető forrásnagyságot jelent. Havi 21 millió forintos. Tudják, hogy mennyi ma Magyarországon az átlagbér? Bruttóban durván 300, nettóban durván 200 ezer forint. Havi 21 millió forint, tudják, hogy hányszorosa ennek az összegnek? Ha nem számolták ki, akkor most mondom nagyon egyszerűen, több mint százszorosa. Rendszerűen van ez? Normális ez így? Szerintem abszolút nem.

Abszolút nem, hiszen olyan mértékű különbségek vannak az egyesek, a kiváltságosok megszereshető javai között és a magyar átlag viszonylatában, ami meggyőződésem szerint elfogadhatatlan. Az is elfogadhatatlan, hogy a világon, ha számításba vesszük az összes országot, akkor ma Magyarország a máso-

dik a tekintetben, ahol a legkisebb mértékű adóval lehet sportolókat vagy edzőket foglalkoztatni az adott országban. Erre büszkék lehetünk, főleg úgy, hogy nem a sport ellenében és a sportolók ellenében beszélve, főleg úgy, hogy ott a focisták viszonylatában a több tízmillió forintos megszereshető javadalmakhoz hozzáillesztetten kívánják ezt a fajta 20 százalékos mértékű ekhonélküliséget megteremteni.

De csak azért, hogy tiszta és világos legyen, egy viszonyulási pontot felrajzolok még ebben a kérdéskörben. Magyarország 2017. Hogy is néz ki a havi többmilliós focistafizetések adómentessége, és hogyan néz ki, mondjuk, a minimálbéren meggarantált bérminimumon dolgozóknak az adóterhelése? Ja, merthogy nekik van adóterhelésük. Nekik van adóterhelésük. Nem úgy, mint a több millió forintos havi fizetésű focistáknak.

No, minimálbéresek. A minimálbéresek esetében ez a helyzet úgy néz ki - és itt még két viszonyítást teszek megint csak, hátha egyszer eljut önökhöz -, hogy 2010-ben, amikor 60 200 forint volt a minimálbér, akkor a munkaadókat és a munkavállalókat együttesen, ez után a havi 60 200 forintos minimálbér után 32 ezer forint járulékos, adóteher terhelte. Most, hogy 84 ezer forintos ebben az évben a minimálbér nettója, azzal nézünk szembe, hogy ez az adó-, járulékteher 73 ezer forintos mértékű. A 84 ezer forintos nettó bérhez illetően 73 ezer forint az, amit a munkaadók és a munkavállalók együttesen teherként megfizetnek. Majdnem ugyanannyi. Miközben, és akkor feltehető a kérdés, hogy néz ki ez a 21 millió forintos kereset eléréséhez illetően, az ekhóval párosítottan? Normális dolog ez?

De ugyanezt a példát lehetne mondani a garantált bérminimumhoz, ahol nettóban 107 ezer forintot keresnek az emberek, és közben a ráakódó adó-, járulékteher havonta 92 ezer forint. Majdnem ugyanaz a mérték.

És akkor hogyan néz ki a több tízmillió forintos nagyságrendet, a 21 millió forintot érintő keresethez illeszthető ekhóval való párosítás kérdésköre? Képviselő Úr! Csak azt akarom kérdezni, hogy normális-e ez a dolog. Normális az a dolog, hogy a miniszterelnök hobbijához illesztett kiváltságosoknak akár több tízmillió forintos adó nélküli juttatásokra kerülhesen sor, annak a megítélésére, odaadására kerülhesen sor, miközben Magyarországon milliók vannak olyanok, akik a Nemzeti Adó- és Vámhivatalhoz benyújtott adóbevallásaik alapján azt a tükörképet jelenítik meg, hogy a dolgozó embereknek több mint a fele a megélhetési minimum összegét éves viszonylatban nem keresi meg?

Persze még ezek az összegek is, mint ahogy említettem, a minimálbérhez vagy a garantált bérminimumhoz illetően mértékadó adóteherrel párosulnak. Normális ez a dolog? Azt gondolom, hogy ezeken el kellene gondolkodni, és ezt a törvényjavaslatot gyakorlatilag sebtében, gyorsan érdemes lenne visszavonni. No, nincs kétségem afelől, hogy képviselő

selőtársam ezt nem fogja megtenni, de szeretném, ha legalább a társadalom tagjai látnák és éreznék ezeket a különbségeket, ellentmondásosságokat.

A vége felé azért még feltennék két-három apró kérdést. Valójában jó lenne azt tudni, hogy ezeknek az ezen törvény keretei között megjelenő gondolatoknak mi áll a középpontjában, mi a speciális érdek, ami ezeket életre hívja, vagy kik azok, akiknek az érdekében ezek életre hívódnak. És a másik dolog az, hogy ha bármit hozzátehetek ehhez a történethez, hogy sokkal inkább azon kellene elgondolkodni, hogy a profi és az amatőr felület között hogyan és miképpen lehetne egyfajta kiegyensúlyozottabb viszonyrendszert kialakítani.

Mert ha sport, akkor az nem csak a csúcsa, nem csak a profizmus. Persze itt a profizmus esetében, mondjuk, a futball tekintetében nem tudnék dicsőhimnuszokat zengeni. Vannak más sportágak, ahol igen, ott viszont látható módon jelentősen kisebb jövedelmekhez jutnak hozzá az élsportolók és azok, akik olyan teljesítményt nyújtanak, amire ténylegesen büszke lehet ez az ország.

Úgyhogy a zárómondatom az, Tiba képviselőtársam: vonja vissza a Parlament falai között nyilvánosan ezt a javaslatát, és akkor talán még nem szégyenül meg ezzel a törvényjavaslatával! Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Megadom a szót Horváth Imre képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szilágyi képviselő úr itt szólt az eredményekről, kudarcokról, Andorra, s a többi. Én, készülve a mai napra, az utánpótlás dolgában egy kicsit szétnéztem, és olyan dologgal találkoztam, hogy a Budapesti Honvéd Eb-utánpótlás csapata 8:0-ra kapott ki Krasznodartól. *(Tállai András: Ennek örülsz? - Mesterházy Attila: Ténymegállapítás! - Gúr Nándor: Helyzetleírás! Ez a tényszerűség! - Az elnök csenget.)* Megnéztem, államtitkár úr, az U21-es válogatott 26 fős keretét. A távol agyontámogatott Puskás Akadémiából egyetlen ember szerepel ott, de az sem biztos, hogy a Puskás Akadémián nevelkedett, ennek még nem néztem utána. Tehát így állunk, és fáj a szívem, amikor az utánpótlásról kell beszélni, és a sok betömött taopénznek ez az eredménye.

Rátérve a törvényjavaslatra. Ez egy újabb gyöngyszeme az önök kormányzásának, a világunkról alkotott felettébb torz, igazságtalan, irracionális és megmosolyogtató képének. Idő hiányában rögtön a tárgyra térek. A jelen törvényjavaslat értelmében 2018. január 1-jétől nem kell iparüzési adót fizetniük a sportvállalkozásoknak a belépőjegy-, bérleteladásból, reklámközzételési tevékenységből, valamint szponzori szerződésből eredő bevételük után. To-

vábbá nem kell fizetni a hivatásos sportolóknak a foglalkozás ellenértékéért juttatott bevétel után a 20 százalékos ekhót, az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulást sem, ráadásul az adókedvezmény visszamenőleges hatállyal szeptember 1-jétől élne. A Fidesz jogalkotása miatt a dolgozókat egyébként agyonadóztató magyar adórendszer egyértelműen legnagyobb nyertesei tagadhatatlanul a sportolók lettek. Nem vagyok sem sport-, sem sportolóellenes.

Az idén nyáron a Törvényalkotási bizottság olyan módosítót csempészett az egyes adótörvényekről szóló törvényjavaslatához - ez a T/15428-as -, amelynek köszönhetően a sportolók az eddigi 120 millió helyett évi 250 millió forintos jövedelemig használhatják ki az ekhót, ami egy fajsúlyos adókedvezmény. Természetesen nem az egy adott sportoló által megkereshető pénzösszeget vitatom, hanem az állami kivételezést, amely módfelett diszkriminatív felfogást testesít meg az állam és elsősorban a kormánytöbbség részéről, akiknek kutya kötelessége lenne egy igazságos, fenntartható adórendszer kialakítása is.

(12.50)

De hát, ez itt most nem az egyenlők időszaka, hanem az egyenlőbbeké. Jelen javaslat gyakorlatilag a sportolóknak és az edzőknek járó szinte teljes jövedelmet adómentessé teszi. Kérdezem: Magyarország olyan erős és büszke európai ország lesz, ahol a havi többmilliós focista fizetések adómentesek lesznek, míg a minimálbéren foglalkoztatottak adóterhelése a legmagasabb a fejlett országok között?

Összefoglalva, ha megszavazzák a törvényt, akkor a jövőben sem helyi iparüzési adót, sem pedig a sportolók után ekhót nem kell fizetni a sportvállalkozásoknak. Emellett már az idén augusztustól visszaigényelhetnék a befizetett terheket. Az nem derül ki egyértelműen, mi a motiváció a lépés mögött. A javaslat általános indoklása arra hivatkozik, hogy a sport és a sportolás, a rendszeres sporttevékenység kiemelt jelentőséggel bír az egészség megőrzésében. Ez, azt gondolom, a profi sportolók esetében meglehetősen sánta érvelés.

A sportvállalkozások sporttevékenységével összefüggő feladataira és működésére tekintettel a helyi iparüzési adó alóli mentesség azt jelenti, hogy a sportvállalkozásoknak még ezt a maximálisan az árbevétel 2 százalékát kitevő terhet sem kell megfizetniük. Vagyis a spórolás mértéke egyrészt függ az árbevételtől, másrészt attól, hogy az adott településen a maximális kulcsot alkalmazzák-e. A profi futballklubok közül például a legtehetősebb Ferencváros közel 4,4 milliárd forintos bevétele mellett 87,5 millió forintot spórolhat meg. Az ekhóra vonatkozó javaslat pedig azt jelenti, hogy a jövőben a sportolók után még a 20 százalékos közterhet sem kell megfizetni. Ez természetesen nemcsak a futballistákra

vonatkozna, de náluk a legmagasabbak a bérek, így őket érintené leginkább.

Az NB I-es fizetésekről senki sem szeret beszélni, de sportberkekben arról hallani, hogy topjátékosok akár havi 20 ezer eurót, azaz több mint 6 millió forintot is megkereshetnek. Így esetükben a 20 százalékos könnyítés is milliós tétel lehet, ami a kluboknál marad. Hát, így állunk itt.

Képviselőtársaim többen javasolták, hogy vonja vissza az előterjesztő ezt a törvényjavaslatot. Én is azt tudnám javasolni, államtitkár úr, hogy a gazdálkodás kérdésével kellene elsősorban foglalkozni. Az államnak, aki a pénzt adja, ki kellene tűzni reális célokat a sport vonatkozásában, és azokat vaskézzel meg kellene követelni, számon kellene kérni. Hogy? Vagy a szakszövetségen keresztül, vagy az államtitkárságon keresztül. Az államnak, amíg a pénzt ő adja, úgy kell irányítani a profi sportot, mint egy tulajdonos teszi a gazdasági vállalkozásával. Teljesítményt kell értékelni, reális alapokra és nem légváratokat építő sport- és fejlesztési programot kellene kidolgozni. Ezzel kellene foglalkozni. Magam sem és a Szocialista Párt sem támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Horváth Imre képviselő úr. Most megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mind a vezérszónokunk, mind frakciótársaim már, mondhatjuk úgy, hogy eléggé alaposan, eléggé mélyen kivesézték ezt a törvényjavaslatot, mármint a szakmai oldalát. Természetesen arról is szeretnék majd néhány szót ejteni, azonban én ismételtén azt a nemtelen és igaztalan eljárásmodot szeretném itt a hozzászólásomban megemlíteni, amellyel kapcsolatosan ezzel a törvényjavaslattal is ismét élt a Fidesz.

Jelesül mi történik? Egy képviselőre, ez most Tiba István képviselő úr, mondjuk úgy, hogy ráírják a törvényjavaslatot, és azt mondják, hogy a benyújtója ennek a törvényjavaslatnak egy egyéni képviselői indítvány formájában egy országgyűlési képviselő, és nem a kormány az, aki benyújtja egyébként ezt a törvényjavaslatot, holott valószínűsítem, hogy ez a törvényjavaslat valahol a kormány valamelyik nagyon mély sötét bugyrában készült el.

Lehet, hogy éppen Tállai államtitkár úr talán többet tudna erről beszélni, de nem ez történik, hogy a kormány hozná be ezt a törvényjavaslatot, hanem ismételtén a jól bevált, jól megszokott fideszes módszer szerint: egyéni képviselői indítvány formájában hozzuk a Ház elé, mert így egyébként nagyon-nagyon sok egyeztetési eljárástól és nagyon sok úgynevezett társadalmi egyeztetési eljárástól meg tudjuk menteni a törvényjavaslatot. Így sokkal hamarabb be lehet hozni, így nem kell végigmenni azokon az egyeztetési folyamatokon, és nem kell

azokkal a társadalmi szervezetekkel, civil szervezetekkel lefolytatni azt az egyeztetést, amely egyébként előírt lenne.

Szóval, ismételtén ennek látjuk, mondhatnánk, hogy az egyik iskolapéldáját, de sajnos ez nem meglepő, mert a Fidesz elmúlt 7 éves kormányzásában jobbra a törvényjavaslatokból, amelyek egy picit is, mondjuk úgy, hogy neccesek lettek volna, azokat mindig így nyújtották be. De azt gondolom, hogy Tiba képviselő úrnak minden elismerésünk, hiszen ő a nevét adta ehhez a törvényjavaslatához, de egyébként azért itt azt megjegyezném, hogy az is egy viszonylagosan furcsaság, és ez többször is előjött már több szakmainak álcázott törvényjavaslatnál is; példának okáért, ha azt mondom, hogy a Magyar Agrárkamara elnöke országgyűlési képviselő a Fidesz színeiben, és ő nyújt be olyan törvényjavaslatokat, amelyek saját magukra vonatkoznak, ez azért minimum, hogy törvényalkotási, jogalkotási, erkölcsi aggályokat és kérdéseket vet fel.

De most is itt az a helyzet, hogy Tiba képviselő úr egyébként egy sportegyesületnek a vezetője, ez jelesül a Balmazújváros, amelynek én örülök egyébként, hogy az NB I-ben szerepel, mert Kelet-Magyarországon, ha egy csapat ilyen magasra jut, az számomra mindig öröm, hiszen a focit én is nagyon szeretem, azonban azt gondolom, hogy ez nem egy erkölcsileg elfogadható dolog, amikor is egy sportegyesület vezetője - természetesen a sportegyesületet meg a sportolókat helyzetbe hozni kívánván - a saját egyesületének kedvező törvényjavaslatokat nyújt be. Szóval, azt gondolom, hogy ettől mindenképpen tartózkodni kellene.

Természetesen nem vagyok naiv, és nem gondolom azt, hogy most magába szállna a fideszes gépezet, és azt gondolná, hogy a jövőben nem fog így törvényjavaslatokat benyújtani, de egyébként azt gondolom, hogy ha Tállai államtitkár úr Mezőkövesdjét hozzuk fel példának, akkor szintén egy olyan sportklubot tudunk megemlíteni, amelynek a vezetője egyébként egy politikai vezető is. Azt gondolom, mindenképpen méltatlan, hogy ez így történjen meg. *(Tállai András: Harminc éve vagyok a vezetője. Ez kerüljön be a jegyzőkönyvbe! Kérem, írják be a jegyzőkönyvbe.)* Értem, államtitkár úr, a harminc évet tisztelem, önnek is tisztelem a szakmai munkáját. *(Tállai András: Még egypártrendszer volt, amikor a vezetője lettem, azt sem tudtam, hogy Fidesz van.)* Csak tudja, egy gond van, hogy ez gyakorlatilag az önök szervezeteit hozza helyzetbe, és ez, azt gondolom, hogy kifejezetten méltatlan, és azt gondolom, hogy a törvényalkotás megcsúfolása, amit önök művelnek. Így, ilyen módszerekkel hozni helyzetbe különböző klubokat, szerintem kifejezetten álságos, és azt gondolom, hogy a törvényalkotás megcsúfolása, még egyszer szeretném kihangsúlyozni.

Azt egyébként pedig természetesen szeretném hozzátenni, de nem fogom megismételni a képviselő-

társaim által elmondott kritikákat, hogy gyakorlatilag itt most egy olyan adókedvezményt kívánnak nyújtani a sportegyesületeknek és a sportolóknak, amely bizony a mai magyar közállapotokat tekintve szerintem felháborodást fog kiváltani nagyon sok emberben.

Természetesen a focit mindenki szereti, mondjuk, Horváth képviselőtársam említette, hogy sajnos a napokban a kispesti utánpótláscsapat milyen, sajnos csúfos vereséget szenvedett. De elég lenne, ha megemlítenénk - például Szilágyi képviselőtársam említette -, mondjuk úgy, hogy a dicsőséges Eb-szereplést, aminek szerintem az egész ország örült, és mindenki azt gondolta, hogy talán elindul valami a magyar futballban.

Sajnos nem ez történt, mert azt láttuk, hogy az történt, hogy egyébként a magyar csapatok a nemzetközi kupákban bizony úgy szerepelnek, hogy általában augusztusban, szeptember elején nekik már nem jut szerep. Ugyanez, hozzáteszem, egyébként igaz Real Madrid, meg Bayern München meg hasonló csapatokra is, csak azért, mert ők még nem szerepelnek a kupákban, a magyar csapatok meg már nem szerepelnek a kupákban, mert addigra kiesnek a selejtezőkben.

Azt én elfogadom, hogy a sportot támogatni kell, a focit ezen belül természetesen ismételtén támogatni kell, azonban azt gondolom, hogy valami eredményességi mutató is kellene hogy legyen. Ha Andorrához mérjük az eredményességünket, akkor sajnos ott is azt tudjuk megállapítani, hogy Andorra is megverte inkább a magyar válogatottat.

(13.00)

Tehát azt gondolom, hogy rendszerszerű és rendszerszerű a probléma, azt gondolom, hogy ezzel a törvényjavaslattal semmi jót nem fognak tenni, csupán megint néhány egyesületet és néhány sportolót helyzetbe hoznak, de ez a rendszerszerű problémát nem fogja megoldani. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Legény Zsolt képviselő úr. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Az előbbi hozzászólásomnál három dolgot kifejtettem, és ezt szeretném még hozzátenni, egy kicsit ahhoz is kötődően, amiről Szilágyi képviselő úr beszélt a hozzászólásában. Nevezetesen, hogy a sporttámogatás az jó, tehát az helyes, hogyha az állam nem vonul ki a sport támogatásából, hiszen vannak olyan sportágak, amelyekben egyszerűen lehetetlen világszínvonalon, adott esetben különösebb állami támogatás nélkül eredményeket elérni.

De a második ugyanilyen fontos dolog, amiről szintén volt már szó, ez az átláthatóság, hogy amikor

ezek a támogatások megérkeznek valahová, hiszen közpénzekről van szó, akkor ezek átlátható módon kerüljenek felhasználásra, legyen szó taóról vagy bármilyen más olyan támogatásról, amit az állam átenged vagy ad bármilyen szervezetnek.

A harmadik pedig, hogy legyen teljesítményalapú, azaz eredményesség vagy éppen társadalmilag hasznosság szempontjából is mérlegelt, és ebben bizony a foci maximum az utánpótlás-nevelés tekintetében említhető, minden más szempontból egészen biztosan ez a nagyarányú forrásbevonás vagy forrásátírányítás a futballba nehezen értelmezhető. És az is egyértelmű, hogy amikor itt azért beszélünk a fociról, mert viszonylag kevés olyan sportág van, ahol még ilyen magas fizetéseket kaphatnak a magyar sportolók, bárcsak minden más sportágban az eredményes sportolók vagy bárki, aki a nemzetnek büszkeséget szerez, az ilyen magas fizetésekért dolgozhatna. De a piac nem honorálja ennyire ezeknek a kiváló sportolóknak a tevékenységét, amde adott esetben olyan focistákét, akik még csak a kispadra sem kerülnek, hanem maximum kerettagok, ők viszont adott esetben több milliós fizetésért várakozhatnak arra, hogy a kispadra odaülhessenek, akár például egy Videotonnál. Tehát ezért fontosnak tartjuk mi is azt hangsúlyozni, talán Gúr Nándor is beszélt már erről, hogy talán a szándék tételezzük fel, hogy lehet jó is, csak a megvalósítás egészen biztosan nem így, ebben a formában. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy Attila képviselő úr. Két percre megadom a szót Gúr Nándor MSZP-s képviselő úrnak, jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én mindössze egy általam elfogadhatatlan ellentmondásosságra szeretném felhívni a figyelmet, és megerősíteni az előbb elmondott dolgokat is. Ez pedig az, hogy ha és amennyiben igaz - márpedig sajnálatos módon igaz -, hogy a világon a másodikok vagyunk a legkevesebb adóval való foglalkoztatás tekintetében azok sorában, akik sportolókat vagy edzőket foglalkoztathatnak ilyen mértékű pénzekért, több millió forintot, akár 8-10 millió forintot nagyságrendű pénzekért, azzal szemben a másik oldalon pedig az OECD-országok viszonylatában, tehát a fejlett országok rendszerében Magyarország a sor végén kullog a tekintetben, utolsó a vonatkozásban, hogy milyen adóterheket zúdítunk az alacsony jövedelmi sávban kereső emberekre.

Tehát hogy érthető és világos legyen, míg a minimálbéresnek meg a garantált bérminimummal bíró embernek ahhoz a jövedelmi szinthez arányában a legtöbb adó- és járulékkerhet kell megfizetnie az országban, addig a legkevesebb adót vagy adómentességet biztosít a több tízmillió forintos jövedelemszerzési lehetőséghez az aranylábú focistáknak, akik mondjuk, a kispadon ülnek.

Semmi bajom nem lenne azzal, hogyha milliós nagyságrendű pénzeket keresnének olyan sportolók, akik dicsőséget hoznak a hazának, akik eredményt produkálnak, akár több millió forintot is. De az, hogy valakinek a hóbortját kiszolgáló módon azok, akik nem dicsőséget nem hoznak, hanem néha szégyent szülnek, azok ekhomentesen, adómentesen több tízmillió forinthez juthassanak hozzá havonta, ez megítélésem szerint szégyen. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. Igen, megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért vártam, mert vártam, hogy esetleg a Fidesz-KDNP részéről válaszolnak a kérdéseimre, és majd nem - még egyszer mondom - a zárszóban fognak válaszolni, mert akkor lehetne vitatkozni, de úgy néz ki, hogy ez nem lesz meg.

Csak a jegyzőkönyv kedvéért mondom egyébként, hogy Tállai András az előbb, amikor itt elment, akkor intette Tiba Istvánnak, hogy nyugi, nyugi, ne válaszolj, azt mondanak, amit akarnak. Benne volt ebben a mozdulatban, azt mondanak, amit akarnak, mi úgyis megszavazzuk, mert mi vagyunk az urak, mi vagyunk azok, akik ezt megtehetik, és ugyanaz az arrogáns, pökhendi és nagyképű viselkedés jellemzi a Fideszt, ami az elmúlt hét évben is jellemezte.

Pedig ez egy nagyon fontos kérdés, és azért próbálunk meg, és én is most megpróbálok majd arra válaszolni, amit valószínűleg a fejünkhöz fognak majd vágni a zárszóban, hogy mi mennyire nem szeretjük a sportot, mennyire nem ismerjük el a sporteredményeket. Dehogynem! Elmondtuk, én is, minden egyes sporteredménynek nagyon-nagyon örülök, minden egyes sportolót, aki küzd ezért az országért, nagyon-nagyon tisztelik. Sőt, a volt eredményeket is tisztelem, ezért szoktam mindig elmondani, hogy én mérhetetlenül tisztellem például Hegedűs Csabát, a Birkózó Szövetség volt elnökét, világ-, Európa-bajnok és olimpiai bajnok sportolónkat, aki annyit tett a birkózásért, és akit puccsal önök, Németh Szilárd leváltott a Birkózó Szövetség éléről, mert maguk ennyire tisztelték az ő kvalitását. Németh Szilárd, akinek annyi köze volt a birkózáshoz, hogy amikor felszólal, akkor valóban nagyon sokszor birkózik a szavakkal, hogy el tudja mondani azt, amit szeretne. De nem ő a megfelelő egy sportági szakszövetség élén!

És még egyszer mondom: a különböző sportágakat is nagyon tiszteljük, és meg is értjük azokat a problémákat, amik náluk vannak, de például ez a javaslat is elsődlegesen a labdarúgásról szól. Arról a labdarúgásról, amelynek az eredményei, leszámítva ezt az Európa-bajnoki szereplést, de ami után már jött rögtön Andorra - de most ebbe ne menjünk be-

le -, nem mutatják azokat az eredményeket, amennyi pénzt ebbe beleölnék. Az utánpótlás-nevelés, amire hivatkoznak, az sem mutatja, hiszen az az utánpótlás-akadémia, amelyik a legtöbb pénzt kapta, messze a legtöbb pénzt kapta a taóból, a Felcsút, nézzék már meg annak az összeállítását, hogy hány utánpótláskorú játékos van benne, akár csak a keretben! Egyszerűen nevetséges! Ők azok, akik nem tartják be még a fiatalokra vonatkozó szabályokat sem, mert nem kell nekik a pénz, mert azzal próbálja ösztönözni a Magyar Labdarúgó Szövetség, hogy minél több fiatal szerepeltetnek, annál több pénzt kapnak, nekik nem kell a pénz. Persze, hogy nem kell, mert felveti őket a pénz, hiszen annak a jól működő gazdasági vállalkozásnak a részei ők is, amit úgy hívunk, hogy Fidesz Zrt. ebben az országban, amely a közpénzeket a sajátjaként kezelve rabolja ki ezt az országot folyamatosan.

Tehát nem a sporttal van problémánk, hanem az ilyen törvényekkel, amelyek olyan, én azt mondom, hogy káros rendelkezéseket próbálnak bevezetni, amely szembefordítja az embereket a magyar sporttal.

Tehát akkor nézzük, a módosítás alapvetően két területet érint, és akkor beszéljünk erről részletebben.

Az egyik a hivatásos sportolók ekhós adózása. Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulást, az ekhót a meghatározott foglalkozást végzők választhatják, mértéke esetünkben a kifizető, tehát a sportvállalkozás részéről 20 százalék, a munkavállaló hivatásos sportoló részéről pedig 15 százalék. A módosítás a kifizető 20 százalékos fizetési kötelezettségét érinti, vagyis törli el. Ez az adózás amúgy csak a minimálbér feletti jövedelemre alkalmazható, tehát úgy néz ki, hogy a sportklub a játékos fizetésének minimálbényi része után hagyományosan fizeti meg a járulékot, fölötte lényegében adómentessé és járulégmentessé teszik ezt a kifizetést, tennék ezt a kifizetést, ha elfogadják, de ahogy Tállai András intéséből láttuk, hogy nyugi, nyugi, majd biztosan el fogják fogadni, hiszen önök ezt most még megtehetik.

Az így elszállt fizetések ezzel nyilván tovább fognak nőni. A magyar focisták bére persze sehol nem nyilvános, de vannak becslések, láthattunk erről különböző becsléseket és különböző kimutatásokat, hogy mennyi lehet egy-egy jól kereső klubnál egy-egy jól kereső labdarúgónak a bére, és ez alapján a hazai NB I-es bérszínvonal eléri, meghaladja például a lengyel élvonal szintjét is, miközben azért szakmailag érezhető a különbség, valljuk be, sajnos, én pedig jobban szeretném, hogyha szakmailag mi lennénk előrébb, mint a lengyelek, de hát a mai világban ez nem így van.

(13.10)

Ezzel a magyar focisták gyakorlatilag a leginkább kedvezményezett helyzetbe kerülnek adózás szempontjából az országban, tehát kiemelik a ma-

gyar labdarúgókat. Önök folyamatosan verik a melüket, amikor 1-2 százalékos járulécsökkentéseket jelentenek be, miközben itt simán 20 százalékot engednek el, 20 százalékot, olyan labdarúgóknak, akik több millió forintot keresnek egy-egy hónapban, nem egy évben, egy-egy hónapban több millió forintot!

A másik a sportvállalkozások által fizetett iparűzési adó, az ipa kérdése. A helyi iparűzési adót az adott önkormányzat veti ki, maximális mértéke 2 százalék, kevesebb lehet, ez az önkormányzattól függ. Az alapja, tehát amilyen összeg után befizetik, lényegében a nettó árbevétel, csökkentve bizonyos tételekkel: eladott áruk beszerzési értéke, közvetített szolgáltatások értéke, alvállalkozói kifizetések s a többi, sorolhatnánk; ezt Tiba István biztos jól tudja, hiszen polgármester is volt, tisztában van ezekkel a kérdésekkel.

A javaslat szerint szintén le kéne vonni az adóalapból, tehát lényegében az iparűzési adótól mentesíteni a sportvállalkozások saját bevételeit a jegybevétel, a reklámmal, a szponzorációval, a tévéközvetítés, a sportlétesítmény-üzemeltetés bevételeivel. Az így nyert plusz, tehát adóként ki nem fizetett összeg kétféle módon használható fel: az egyik, hogy de minimis, csekély összegű támogatásként, vagy meghatározott EU-s rendeletek alapján.

Nézzük az elsőt! A de minimis lényege, hogy a vállalkozás az ebbe a kategóriába sorolható támogatásokból az elmúlt három évet tekintve maximum 200 ezer euró összeget vezet igénybe, ez kb. 62 millió forint mai árfolyamon. Mivel a tao egy része, a személyi bérek is idesorolandó, ezért ezt valószínűleg kevésbé fogják használni, mivel nem fognak beleférni a keretösszegbe a sportvállalkozások. A másik lehetőség, hogy az EU-rendeletekben meghatározott célra veszik igénybe - ami esetünkben mi lesz majd megint? Sportlétesítmények működési költségei, illetve azokra vonatkozó beruházások, kiemeli az egyik rendelet az 55. cikket, amely a fenntarthatóságra és a környezetminőség javítására hívja fel a figyelmet. Szóval, gondolom, itt majd mindenféle újabb beruházások fognak megvalósulni, amiről az előbb már beszéltünk, hogy szép-szép támogatni a sportot. De amikor ilyen helyzetben van az ország, akkor kellene még stadionok, kell még csinosítani, kell még befedni, úgy, hogy van kint ötszáz ember egy mérkőzésen, 1500-2000? Egszerűen nevetséges!

Valójában egyébként, úgy gondoljuk, akiknél lehetne, mi is ezt az álláspontot képviselnénk, tehát akiknél és amely sportágaknál erre lehetőség van, valóban egyre inkább át kellene strukturálni az állami finanszírozást, és arra kellene ösztönözni, mondjuk, a klubokat, hogy a saját bevételeiket növeljék, tehát inkább piaci alapú működésre kellene őket sarkallni, ami jó lenne, mert ugye, általában egy-egy klub költségvetésének jelenleg a körülbelül 70 százaléka állami támogatás közvetve vagy közvetlenül. Ugyanakkor, mivel a szponzoráció és a tévéközvetítés is benne van, és mint tudjuk, ezek nagyrészt ál-

lamilag irányítottak, például a közvetítési díjakat a piaci árnál jóval magasabban, fentről előírtan értékesítik a Magyar Televízióknak, tehát ezáltal simán lehet megint központilag növelni a bevételeket, és azokat várhatóan további sportlétesítmény-beruházásokra, -üzemeltetésre fogják fordítani, igaz, mondjuk, arra lehet hivatkozni, hogy ha már felépítették, akkor legalább nem amortizálódik le, hogyha nem figyeltek arra, hogy majd milyen lesz az üzemeltetés vagy milyen lesz az állagmegóvás.

És akkor kikerülhetetlen, és tényleg kérem képviselőtársamat, Tiba Istvánt, hogy higgye el, hogy nem személyes, amit most mondok, énnekem Tiba Istvánnal személyében semmi problémám nincs, azzal a pozícióval van problémám, amit betölt, tehát azzal a pozícióval van problémám, hogy ön országgyűlési képviselő, Tállai András államtitkár, a NAV-nak a vezetője, és mind a ketten fontos pozíciókat töltenek be egy sportklubnál.

Én láttam, az előbb rázta a fejét, hogy ön Balmazújvárosnál van. Most megnéztem direkt, mondom, hátha tévedek, megnéztem a hivatalos honlapot; dehogynem, ön a balmazújvárosi sportklubnak a hivatalos képviselője a honlap szerint is, így van megjelenítve. Tállai András a Mezőkövesd Zsóry FC-nél fontos pozíciót tölt be, megjegyzem, NAV-elnökként, egy olyan egyesületnél, ahol, persze tudom, elfelejtették frissíteni az oldalt, ezért fordulhatt elő, hogy két olyan cég is szponzorálja a Mezőkövesdet, amely egyébként felszámolás alatt van - ez egy elég pikáns történet, de teljesen mindegy. *(Gúr Nándor közbeszól.)*

Az hogy önök sportkluboknál fontos pozíciókat töltenek be, az az én véleményem szerint visszás. Ezért kívánja majd a Jobbik megszüntetni ezt a helyzetet, amint kormányra kerül, és összeférhetetlen lesz a politikai szerepvállalás azzal, hogy valaki akár egyesületeknél, akár sportági szakszövetségeknél pozíciót vállaljon, mert szerintünk ez korrupcióra, ez visszaélésekre adhat lehetőséget, korrupciós tevékenységre adhat lehetőséget.

Ami miatt ez most nagyon súlyos kérdés egyébként, az az, hogy emlékezzünk csak vissza, mi volt itt két héttel ezelőtt! Felállt Hadházy Ákos képviselőtársam, és megkérdezte a kormánytól, hogy amikor lélegeztetőgépeket kívánnak beszerezni, akkor miért van az, hogy az a cég, amely majdnem feleannyiért szerezne be a lélegeztetőgépeket, azt önök nem preferálják, kizárták ebből a közbeszerzési eljárásból, és miért azokat preferálják és azoknak segítenek, amelyek drágábban adják ezeket a lélegeztetőgépeket. Erre felállt a miniszterelnök, és azt mondta, hogy ez egy súlyos dolog, ilyen még nem volt itt az Országgyűlésben, hogy valaki egy cég nevében így lobbizzon. Mondom még egyszer: arról volt szó, hogy ne vásároljon az állam olyan drágán lélegeztetőgépeket, Orbán Viktor megvizsgálatot helyezett kilátásba.

Könyörgöm, ez a törvény miről szól?! Arról szól, hogy Tiba István egyik klubja ugyanúgy jól jár, vagy

nem jár jól. Ön lobbizik jelen pillanatban a saját klubjának az érdekében is. *(Dr. Tiba István közbeszól.)* Hát, ez nem felháborító? Hát, dehogynem! Dehogynem! Ön jelen pillanatban egy NB I-es klub, egy működő sportvállalkozás képviselője, és ez elég visszás, mivel lényegében a saját zsebébe rak vele pénzt, ezzel a törvénnyel, hogyha ezt elfogadják. *(Mesterházy Attila: Így van!)* Hát, ez is felháborító! Hát, akkor ezen is fel kellene a miniszterelnöknek háborodnia, ki kellene magának kérnie ezt az egész helyzetet. *(Mesterházy Attila: Így van!)*

Egyszerűen én úgy gondolom, hogy önök egy kicsit már nem is a valóságban élnek. *(Mesterházy Attila: Szégyen! - Gúr Nándor: Gyalázat!)* Úgy gondolják, hogy ebben az országban mindent megtehetnek. Úgy gondolják, hogy ebben az országban az a közpénz, ami közpénz nemcsak úgy a fán terem, hanem az emberek valóban megdolgoznak érte, az adójukból teremtik meg azt a lehetőséget, hogy lehessen költeni bizonyos célokra, azt a közpénzt önök teljes mértékben a sajátjukként kezelik, és amikor másokról van szó, akkor felháborodnak, mint ahogy azt tette a miniszterelnök úr, felháborodnak, korrupciót meglobbitevékenységet kiáltanak, és itt meg, amikor behoznak ilyen törvényeket az Országgyűlés elé, akkor ebben semmi probléma nincs, és még csak vitatkozni sem hajlandóak rajta.

Még csak vitatkozni sem hajlandóak rajta, ugyanaz történik, mint jó pár más törvénynél, amely itt volt a Ház előtt, ilyen volt pár nappal ezelőtt a kéményseprőipari szolgáltatásra vonatkozó törvény is, amikor önökön kívül a szakma, a köztársasági elnök, az alapvető jogok biztosának helyettese, az ombudsmanhelyettes, Tarlós István, a teljes ellenzék, mindenki azt mondta, hogy ilyen törvényt behozni életveszélyes, önök ugyanúgy nagyképűen, arrogánsan azt mondták, hogy nem baj, mondjanak, amit akarnak, majd megszavazzuk.

Most ugyanezt látom: mondjanak, amit akarnak ezzel kapcsolatban, ezzel a törvénnyel kapcsolatban, felemelheti az ellenzék a szavát, elmondhatja normálisan azokat az érveket, amelyek akár meg is győzhetnék önöket arról, hogy ezt a törvényjavaslatot vissza kellene vonni, de önök ugyanúgy nem választanak a kérdésekre, nem hajlandóak vitázni; mondja csak nyugodtan az ellenzék, majd jön a szavazás ideje, és akkor önök szavazógépként megszavazzák ugyanezt a törvényt, és majd ismételtén saját maguknak kedveznek.

Még egyszer kijelentem, és még egyszer mondom: a Jobbik Magyarországért Mozgalom nagyon fontosnak tartja a sport támogatását, kormányra kerülve támogatni fogjuk a sportot, de sokkal átláthatóbb, sokkal észszerűbb felhasználást fogunk előírni a sporttámogatások révén, átlátható sporttámogatások lesznek, mindenki leellenőrizhet minden egyes forintot, és le is kell ellenőrizni, az államnak az lenne a feladata, hogy a sportra szánt pénzt a sportra

is fordítsák, és ne ellopják, és a Fidesz Zrt. gazdasági társaságban eltűnjön szőrén-szálán. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tiba képviselőtársam, jegyző úr, én úgy érzem, már ideje lenne megszólalnia, nem a végén, ott már nem érdekes, hanem most, amikor képviselőtársam mondott néhány olyan dolgot, azt megelőzően meg mások, amire válaszolni kellene.

(13.20)

Tudja, akkor, amikor éves szinten 250 millió forint jövedelemig gyakorlatilag az ekho kihasználási lehetőségét kínálják havi szinten 21 millió forintos nagyságrendben egyes, főleg a kegyelt focisták számára, akkor azt gondolom, önöknek van miért megszólalniuk. Van miért megszólalniuk főleg akkor, ha belegondolok abba, hogy az elmúlt hetekben, hónapokban hogyan zajlik a törvénykezés a Ház falai között. Úgy, hogy egyéni képviselőkre írottan, mint ahogy Legény Zsolt képviselőtársam is mondta, jönnek be a törvények, hogy kikerüljenek mindenfajta társadalmi egyeztetést. Majd ezt megcsinálják, kikerülnek tényleg mindenfajta társadalmi egyeztetést, és amikor idekerülnek a Ház falai közé, itt felvetődnek észrevételek, kérdések, javaslatok a törvényjavaslathoz illetően, akkor nem hajlandók még arra sem államtitkár úrral együtt közösen, hogy válaszoljanak, hogy vitassák, hogy megbeszéljék a parlament falai között mindezeket a kérdéseket.

Nem érzi úgy, hogy ez a parlament megcsúfolása? Nem érzi úgy, hogy ez a parlament megcsúfolásán túl azoknak a semmibevétele, azoknak a sokaknak, annak a sok milliúnak a semmibevétele, akik a támogató szavazataikat adták önökön kívül más politikai pártokra? Nem gondolják azt, hogy ez így nem normális törvénykezési metódus, ahogy ezt önök folytatják, hogy ezen változtatniuk kellene, ha már csak arra néhány hónapra is, ami még önök előtt van, de változtatni kellene? Pontosan azért, hogy a közjót szolgáló törvények elfogadására kerüljön sor, olyanra, amely akár a sportot is támogatja, de nem így, és nem azokat, akiknek önök ezt teszik. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért is szólalok még fel, hátha eset-

leg hagyok időt arra, hogy felkészüljenek a kormánypárti képviselők, hogy válaszoljanak még a vita során a kérdésekre. Egyébként egy nagyon fontos kérdés még felmerül Tiba István részéről. Ön, képviselő úr, gondolom, majd egyéniben el fog indulni az országgyűlési választásokon.

Közel vagyunk az országgyűlési választásokhoz. Ne felejtjük el azt, hogy ön Balmazújváros polgármestere is volt. Mind a kettő egyébként nagyon felelősségteljes pozíció az én véleményem szerint. Úgy gondolom, egy-egy ilyen törvénynél a balmazújvárosi emberek komolyan érdeklődhetnek az iránt, és erről várnánk adatokat, mert gondolom, önök is kiszámolták, hogy ez mit jelent, mondjuk, Balmazújvárosnak, ha ezt a törvényt elfogadják. Mennyi pénztől fog elesni Balmazújváros? Mennyi az a bevételkiesés, amit ez eredményezni fog a város költségvetésében? És akkor abból az emberek ki tudják számolni, hogy mondjuk, adott esetben mire költettek volna abból a pénzből, amit most a labdarúgásnak kívánnak kedvezményeztettként odaadni.

Ez egy fontos kérdés, mert az emberek el tudják dönteni, hogy ők is a labdarúgást szeretnék-e támogatni. Tudom, hogy egyébként nagy támogatottsága van, és örülök is, hogy legalább a nézőszám tekintetében Balmazújvárosban a méretéhez képest és a csapat szerepléséhez képest elég szép számú nézősegreg van kint a mérkőzéseken, tehát a városnak fontos lehet valóban, hogy a labdarúgás jól működjön a városban. De szerintem az embereknek joguk van tudni és eldönteni majd a választások során, hogy ők azt szeretnék, hogy mondjuk, azok a milliók, amelyek most a labdarúgásba mennek e törvény hatására, azt ők a labdarúgásra kívánják költeni, vagy valami másra, egészségügyi fejlesztésekre, oktatásfejlesztésre vagy bármi egyéb másra. Akkor szerintem ez így lenne korrekt, ha erről nyilatkoznának, hogy a balmazújvárosi emberek megtudják, hogy ez a törvényjavaslat az ő életükre és az ő lehetőségükre milyen hatással lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Jelzi az előterjesztő, Tiba István képviselő úr, jegyző úr, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó.

DR. TIBA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. Először is a jegyzőkönyvnek szeretném rögzíteni, hogy Szilágyi képviselő úr nem mondott igazat. Ha az ő stílusában mondanám, akkor hazudott, amikor azt mondta, hogy Tállai államtitkár úr mit mondott nekem. Semmi ilyen el nem hangzott. Mindösszesen Szilágyi képviselő úr hatásvadásznak úgy tartotta, hogy milyen jó, ha ezt előadja. Semmi ilyen nem történt. Annyit mondott, hogy a személyeskedésekre ne reagáljak. Ennyi volt. Ennek

ellenére úgy gondolom, ez így tisztességes, ha ezt elmondjuk.

A másik dolog, amiben hazudott, az én tisztességem a balmazújvárosi sporttal kapcsolatosan. Van ebben a teremben egy-két ember, aki ért az önkormányzatokhoz, és ők tudják, hogy ha van egy százszázalékos önkormányzati tulajdonú kft., annak van egy önkormányzat által delegált képviselője, akít a képviselő-testület jelöl ki, na, ez vagyok én. Tehát semmilyen tisztségviselő nem vagyok a Balmazújvárosi Sport Kft.-nél. Ha megnézték volna... *(Szilágyi György a telefonját felemelve mutatja: Itt van a honlapon!)* Az nem hivatalos okirat! Nézze meg nyugodtan, van céginfós adat, képviselő úr. Én végighallgattam önt türelemmel, akármilyen hülyeségeket beszélt *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, szerintem ön is hallgasson végig engem! *(Szilágyi György a telefonját felemelve mutatja: Itt van, hogy Balmazújvárosi Sport Kft.!)* Tehát én javasolom képviselő úrnak, hogy ha akarja, akkor nézze meg a cégbíróságon a kft. tulajdonosi szerkezetét... *(Szilágyi György: Balmazújvárosi Sport Kft.!)* Az a cégbírósági adat? Nézze meg a cégbíróságon a Balmazújvárosi Kft. tulajdonosi szerkezetét, az ügyvezetőjét, és hogy kik a tisztségviselők!

Én nem szerepelek benne, úgyhogy lyukra futott, de ez nem probléma. Én a Balmazújvárosi FC-nek vagyok az elnöke, ami egy utánpótlás-nevelő klub, tehát semmi köze a hivatásos labdarúgókhöz és a profi vállalkozásokhoz, tehát sajnos ez a helyzet. *(Szilágyi György a telefonját felemelve mutatja: Ez a Balmazújvárosi Kft. hivatalos oldala!)* Képviselő Úr! Képviselő úr *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, úgy látom, hogy megakadt a tű önnél, tehát képtelen megnézni. Menjen rá a cégbírósági adatokra, és nézze meg! Ezt jelzem Legény Zsoltnak is. *(Dr. Legény Zolt: Megértettem, semmi köze nincs a labdarúgáshoz!)* Hogy a sajtóban így jelenik meg, az egy dolog, de a sajtó sem veszi a fáradságot, nyilván pont azért, amiért önök nem nézték meg ezt a törvényt, hogy igazából miről szól.

A sportról szól ez a törvény. Kérdezte Szilágyi képviselő úr... *(Dr. Legény Zolt: Ez a vitában miért nem volt elmondható? - Mesterházy Attila: Miért nem szóltál hozzá? Legalább tudtunk volna reagálni! - Dr. Legény Zolt: Ha kapok választ és tévedek, én beismertem volna a tévedésemet! - Zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Tiba képviselő úr, jegyző úr, folytassa tovább nyugodtan a felszólalását!

DR. TIBA ISTVÁN (Fidesz): Én nyugodtan folytatom. Kérdezte Szilágyi képviselő úr, hogy a sportot miért nem fogadja el a közvélemény. Önök, az ellenzék dolgozik azon, hogy a sportról szóló törvényt - amely nem a futballról szól, hanem a sportról szól, ebben benne van a sakkozástól kezdve a lovaglás, az íjászat, a kézilabdán, a röplabdán, a jég-

korongon keresztül minden az ég adta világon -, az egész törvény vitáját, általános vitáját nyilván arra próbálják felhasználni, hogy a futballon keresztül további ellenállást, ellenérzéseket generáljanak ezzel a törvénnyel kapcsolatban, holott ez minden hivatásos sportolónak segít. El kell hogy keserítsem önöket, mert hála a Jóistennek, más sportágakban, amelyek valóban sikeresebbek, mint a futball - reméljük, egyszer majd a futball is az lesz -, szintén vannak sportolók, akik ilyen nagyságú összegeket keresnek, mint a futballban.

Nem tartom helyesnek, amikor kiragad egy példát Horváth képviselő úr, most a Honvéd-utánpótlásnak a Krasznodar elleni példáját, de azt nem mondja el, hogy a magyar U17-es válogatott, mondjuk, megverte Hollandiát, és csoportelsőként jutott ki. Tehát egyértelműen azt akarják sugallni, hogy itt minden a futballról szól, más építő dolguk nincsen. Nyilván ez az önök szíve joga, nekünk meg az a dolgunk, hogy ne foglalkozzunk ezzel, hanem segítsük a magyar sportot.

Ez a törvény a magyar sport segítségét szolgálja. Azt sugallják, hogy nem fizetnek a sportolók ekhót. De, a sportolók fizetnek ekhót. *(Dr. Legény Zsolt: Csak kevesebbet!)* A sportvállalkozások nem fizetnek ekhót. Tehát erről van szó.

Kérdezte képviselő úr, hogy válaszoljak önnek Balmazújvárosról. Gondolom, azzal, amit az előbb elmondtam, hogy a Sport Kft. a város százszázalékos tulajdona, választ kapott a kérdésére, merthogy miután tulajdonos, ő támogatja a futballklubot, tehát kevesebb támogatást kell adni, ha a futballklubnál egyéb bevételekből több marad. *(Szilágyi György: Mennyit? Szám! Szám!)*

Remélem, hogy ezt meg tudta... *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Képviselő úr, meg fogom nézni, hogy mennyi a szám. Jóval kevesebbet, mint amennyit most kell adni. Úgyhogy ez egy nagyon pozitív dolog a balmazújvárosi sportszerető emberek életében, mint ahogy nemcsak a futballról van szó, hanem a kézilabdáról is. Legközelebb, úgy gondolom, szerencsés lenne, ha előtte a törvényre koncentrálnának, azt néznék meg.

Az LMP hozzászólására nem is akarok reagálni, mert annyi valótlan-ságot tartalmazott, és annyira egyértelmű volt, hogy semmi másról nem szól, mint be kell mutatni, hogy a werberi kampány hogy fog működni. Sikerült, ismerjük már egyébként, tehát ez erről szól.

(13.30)

Az, hogy képviselő asszony azt se tudja, hogy mi az, hogy közjegyző, tehát egy önkormányzatnál nincs közjegyző, ott jegyző van, ez nem probléma, tehát ez nem érdekes. Nyilván nem ez volt a cél, hogy hitelesen és hozzáértően mondjuk el a véleményünket, hanem gyűlöletet keltsünk, próbáljuk hergelni az

embereket. Ön ezt megtette, valószínűleg egy piros pontot fog kapni ezért majd azoktól, akik ezt a szöveget írták önnek.

Én arra kérem képviselőtársaimat, hogy legyenek szívesek, gondolják végig reálisan, olvassák el a törvényt, nézzék meg, hogy az a magyar sportról szól, nem a futballról, minden magyar sportvállalkozásról szól. Ha nekem nem hisznek, kérdezzék meg a sportvállalkozások üzemeltetőit meg a tulajdonosait, menjenek el a békéscsabai női röplabdához, menjenek el a Veszprémhez, menjenek el a Szegedhez, Horváth képviselő úr ott szokott lenni az Újpest-stadionban, kérdezze meg a Vasast, Jámbor urat, hogy vajon számára ez jó vagy nem jó, és majd elmondják ezek a tulajdonosok, ezek a sportvállalkozás-üzemeltetők, hogy számukra ez a törvény hasznos vagy nem hasznos.

Aztán, hogyha ezt megtették, akkor majd ennek az ismeretében döntsének. Bízom benne, hogy akkor meg fog változni a véleményük. Ehhez kívánok sok sikert mindannyiuknak. *(Gúr Nándor: A foci mindenekfelett!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tiba István képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. *(Szilágyi György dr. Tiba Istvánnal beszélget.)* Kérem tisztelettel Szilágyi képviselő urat, hogy folytassa kint a folyosón a beszélgetést. A Gulyás Gergely, Répássy Róbert és Bartos Mónika fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés *(Az elnök csenget.)* T/18008. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bartos Mónika képviselőnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Sokszor elhangzott beszélgetéseink során, hogy mennyire fontos lenne a kisvállalkozásokat helyzetbe hozni, az ő adóterheiket csökkenteni és azt elérni, hogy javulhasson versenyképességük. Ezzel én is teljes mértékben egyetértek önökkel, és bízom abban, hogy ez a javaslat is ezeket a célokat fogja szolgálni. Természetesen ennek meg kell hogy teremtdjenek a feltételei, lépésről lépésre haladunk ezen az úton. Ahogy önök is érzékelhették, a 2013-as gazdasági fordulat óta minden évben annak lehetünk tanúi, hogy hazánk gazdasági teljesítménye javul, az erősödés stabil és folyamatos.

2013 óta olyan gazdaságpolitikai intézkedések sora következett, amelyek hazánk versenyképességé-

nek javulását, a magyar emberek, a családok, az ifjúság boldogulását, életminőségének javulását, a jövedelmek emelkedését, a vállalkozások erősödését, a gazdasági növekedés további dinamizálását szolgálták. Azt is tapasztalhatták, hogy az adórendszer átalakítására is sor került. Az elmúlt évek adóváltozásai is abba az irányba mutatnak, hogy az állampolgárok és a vállalkozások adóterheit csökkentjük, lehetőségeiket pedig javítsuk.

A vállalati szektort érintő 2017-es adóváltozásokból szeretnék csak néhányat kiemelni, hiszen az előttünk fekvő javaslat egy lépés az úton. Tehát 2017-ben csökkent a vállalkozói szja, a korábbi 10, illetve 19 százalékról egységesen 9 százalékra; ezenkívül a társasági adó ehhez hasonló módon, ami 400 ezer vállalkozás számára mintegy 145 milliárd forint tehercsökkenést jelentett ebben az évben. Ugyanígy csökkent a szociális hozzájárulási adó is, az egészségügyi hozzájárulás mértéke. Korábban 27 százalék volt, ehelyett 22 százalékra mérséklődött, és 2018-ban pedig 20 százalékra fog redukálódni.

A kisvállalkozások körében igen népszerű a kisadózók tételes adója, a kata és a kisvállalati adó szerinti adózás. 2017 első felében közel 40 ezer vállalkozás választotta a katát, és ezzel a katások száma 210 ezerre nőtt. Ami a kivát illeti, annak népszerűsége is tovább nőtt. A kivások száma 2016-ban 7 ezer körül volt, és ez 2017 közepére megduplázódott, vagyis 14 ezres a számuk.

A kedvező adóváltozások 2017-ben a kata és kiva szerinti adózókat is érintették. Csak néhány gondolat ehhez fűződően. A katásoknak főszabály szerint havonta 50 ezer forintot kell befizetniük. Az összeg lerovásával az érintettek megszabadulnak a társasági és a személyi jövedelemadótól, ugyanúgy, mint a járulékoktól és a szociális hozzájárulási adótól. A kata annyiban változott 2017-ben, hogy a korábbi 6 milliós bevételi határ 12 millió forintra emelkedett. Ez azt jelenti, hogy éves szinten 12 millió forintig élvezzi a kataadózás előnyeit az, aki ezt választja.

Ami a kivát illeti, a kiva a 2016-ig érvényes kondíciókhoz képest mind a létszámkövetelményekben, mind pedig az adóalapot tekintve jelentősen változott. A kivát akkor választhatja egy adóalany, ha az alkalmazotti létszáma nem haladja meg az 50 főt. Ez 2016-ban még nem így volt, akkor 25 fő volt ez a határ. A másik szempont pedig, hogy az előző évi várható bevétele és mérlegfőösszege várhatóan nem haladja meg az 500 millió forintot. A már kivaadóalanyok esetében további változás volt 2017-ben, hogy nem szűnik meg a kiva-adóalanyiségük akkor, ha az 50 főt vagy az 500 millió forint bevételt túllépi. A kivából történő automatikus kizárás csak akkor következik be, ha a létszám meghaladja a 100 főt, illetve a bevétel az 1 milliárd forintot. Megváltozott a kiva adóalapja.

A kiva alapja 2017 óta nem a korábban jellemző pénzeszközök változásának a vállalatból ki- és be-

vont pénzeszközökkel kiigazított értéke, hanem a tárgyidőszakban jóváhagyott osztalék és a tőkeműveletek eredménye, valamint egyes további módosító tételek egyenlege, növelve a személyi jellegű kifizetésekkel, de legalább a személyi jellegű kifizetések összege. A kiva kulcsa 16 százalékról 2017-től 14 százalékra csökkent, 2018-tól 13 százalékra fog mérséklődni.

A változások eredményeként az adókötelezettség meghatározása egyszerűbbé és kiszámíthatóbbá vált, és 2017-ben kedvezőbb lett a veszteségelhatárolás is.

Ami a jelen javaslatot illeti, a kisadózók tételes adóját és a kisvállalati adó szerinti adózást is érinti. Ahogy képviselőtársaim is olvashatták, a javaslat az ügyvédi irodákra is kiterjeszti a kisadózók tételes adója szerinti adózási mód választásának lehetőségét. Szeretném megjegyezni, hogy a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény szabályai szerint az egyéni ügyvédek jelenleg is választhatják a kisadózók tételes adója szerinti adózást. Tehát jelen javaslat az egyéni ügyvédek mellett az ügyvédi irodák számára is lehetővé teszi a kata szerinti adózást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Láthatták, hogy a javaslat a kivát is érinti, hiszen a kisvállalati adó szerinti adózók számára könnyítést tartalmaz a veszteségelhatárolás és -leírás területén. Lehetővé teszi a 2017-es adóévet megelőzően keletkezett és adóalap csökkentéseként még figyelembe nem vett negatív pénzforgalmi szemléletű eredményt, tehát a kisvállalati adóalanyiség alatt keletkezett korábbi veszteség elhatárolt veszteségként történő érvényesítését.

A javaslat ezenkívül lehetőséget ad a 2017. évi adóévet megelőzően megvalósított új beruházásokra tekintettel a veszteségleírásra. A javaslat emellett a fentiekkel összefüggésben szükséges pontosításokat, jogtechnikai pontosításokat tartalmazza, amely lehetővé teszi a korábban keletkezett elhatárolt veszteség felhasználását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom benne, hogy tanulmányozva a törvényjavaslatot azt támogathatónak tartják, és meg is teszik azt, hogy támogatják. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen Bartos Mónikának. Megkérdem, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény módosításáról szóló T/18008. számú önálló képviselői indítványt, amit dr. Gulyás Gergely, dr. Répássy Róbert és Bartos

Mónika képviselőtársaink nyújtottak be, a kormány nevében támogatom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánytól egy kicsit többet várnánk, mint hogy egy mondatban indokolj dolgokat. Ez rávilágít arra, hogy nem a kormányzat hoz be ilyen előterjesztéseket, és nem az első alkalom, amikor egyéni képviselői indítványként kerülnek ide olyan kérdések, amelyek rendszerszerű változtatást jelentenek akár az adórendszerben, akár bármely más területen. Ennek semmilyen oka és indoka nincsen. Az lenne a normális, hogy ha egy adórendszerben akar a kormány valamilyen változtatást eszközölni, akkor azt a kormánynak kell előterjesztenie, hiszen akkor a kormány különböző szervei között kötelesek egyeztetéseket folytatni, egyébként ezzel sok problémát is, a jogalkalmazás szempontjából több problémát is ki lehetne küszöbölni, másrészt így normális, így tisztességes egy ilyen törvény benyújtása.

Tehát semmiféleképpen nem racionális, nem korrekt és nem ízléses az, hogy ez így történik, mint ahogy az sem ízléses, hogy egy jogászokra vonatkozó, ügyvédekre vonatkozó előterjesztést két ügyvéd terjeszt elő. Tehát óhatatlanul, már csak finoman fogalmazva, ránézésre is talán helyesebb lett volna, ha nem két jogászember adja be ezeket a módosításokat az Országgyűlésnek, mert óhatatlanul az ember fejében felsejlik az, hogy milyen lobbierdek állhat emögött, milyen képletes vagy konkrét ellenszolgáltatásban részesülhetnek azok, akik ilyen nagy kedvezményt hoznak egy adott szektor képviselői számára.

A másik, hogy azért sem helyes ez a módszer, mert biztos van még több olyan szakma, több olyan terület, ahol érdemes lenne átgondolni azt, hogy az államnak kell-e és ha igen, akkor milyen módon adni kedvezményt vagy könnyítést azon szakmák képviselőinek. Tehát én azt gondolom, hogy a jövőben mindenféleképpen ildomos volna, ha a kormány nem állandóan ezzel az egyéni képviselői módosító indítvánnyal operálna.

A másik, hogy képviselő asszony lemaradt egy vitáról, ez az adójogszabályok vitája volt ma délelőtt itt a parlamentben, és akkor viszonylag hosszan megvitattuk azokat a kérdéseket, amiket ön fölvetett a hozzászólásában mint kormányzati sikert. Nem pontosan látom az összefüggést, hogy az ország versenyképességének mi köze ahhoz, hogy az ügyvédek kárázhatnak a következő időszakban, de biztos valami nagyon elnagyolt hidat lehet építeni a kettő közé.

Viszont az, hogy ez a kormány úgy járt el, hogy az adórendszerben micsoda könnyítéseket alkalmazott, itt hallottuk korábban a vitában, hogy önök az adócsökkentés kormánya, akkor mégiscsak hadd idézzem vissza a vita korábbi szakaszából egy-két mondatomat.

2010 óta önök bevezettek rendkívül sok új adót, néhányat mondanék, merthogy vállalkozásokról is szó van: végkielégítések különadója, tranzakciós illeték, távközlési különadó, közműadó, biztosítási adó, baleseti adó, reklámadó, turizmusfejlesztési hozzájárulás, és még biztosan lehetne hosszasan sorolni ezeket. Összességében, én összeszámoltam, a 2010-es kormányváltás óta a központi adók száma majdnem megduplázódott, képviselő asszony, 34-ről 60-ra nőtt ezeknek az adóknak a száma. Ráadásul, amire ön is hivatkozott, hogy történt adócsökkentés, hogy finoman fogalmazzak, ez igazságtalanul történt, másrészt pedig a saját kommunikációjukkal ellentétes eredménnyel.

Hiszen való igaz, ahogy ön említette, azt hiszem, 40 ezer céget mondott, ha jól emlékszem, és hogy 150 milliárd forint marad ott ezeknél a cégeknél, úgy pontos a fogalmazás, hogy ennek a 150 milliárd forintnak a legnagyobb része a multinacionális cégeknél és a bankoknál marad, tehát a 40 ezerből biztosan van 200, amelyik ennek a 80 százalékát elteszi zsebre, és valóban a magyar kis- és középvállalkozók pedig nem nagyon érintettjei ennek különböző paraméterek és kritériumok miatt.

Tehát magyarul, önök mindig arról beszélnek, hogy önök a kis- és középvállalkozóknak segítenek, meg a nemzeti vállalkozásoknak, ez ebben az esetben konkrétan nem igaz, mert itt kimondottan a multinacionális cégek, nagyvállalatok és a bankok azok, amelyek élvezik ennek az adócsökkentésnek az eredményét. Tehát azt kell hogy mondjam önnek, ezért lenne jó, ha valami egységes szerkezetben és rendszerben gondolkodnánk, nem pedig egy-egy ilyen kivétellel erősítenék meg a szabályt.

Mindeközben azt tudom mondani természetesen, ha most éppen az ügyvédek, a kisebb ügyvédi irodák kerülnek olyan helyzetbe, ami arról szól, hogy könnyebb, egyszerűbb módon, esetleg kevesebb adót tudnak fizetni, az természetesen üdvözlendő és mindenféleképpen támogatandó célkitűzés, csak még egyszer mondom, sem a módszer, sem az a magyarázat nem illik ehhez a módosításhoz. Szerintem sokkal tisztességesebb és egyszerűbb lenne, a Fideszben nagyon sok jogász ül, ha akarnak tenni egy gesztust a jogásztársadalomnak, ehhez joguk van, mi azt mondjuk, hogy érdemes lenne akkor megnézni azt, hogy van-e még más ilyen szakmai csoport, akikkel érdemes lenne ilyen szempontból kivételt tenni, a jogszabályalkotás szempontjából, és akkor egészen biztosan így igazságosabb lenne ez a módosítás.

Eppen ezért jelen pillanatban még nem látjuk pontosan, hogy az MSZP-frakció tudja-e támogatni ezt a tervezetet, ez a vitában és az esetleges módosító

indítványok fényében kerül eldöntésre az MSZP-frakcióban. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy Attila képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP jogalkotásának egy újabb gyöngyszeme került elé, amivel önmagában nem biztos, hogy bármi baj lenne egyébként, tehát az, hogy ügyvédi irodákat behúzzanak a katakörbe, ezzel különösebb problémánk nem lenne, csak látom, államtitkár úr csóválja a fejét, de kérem, világosítson majd fel bennünket azt illetően, hogy miért nem veszik bele az indoklásba, hogy erre az egészre önök szerint milyen okokból, milyen motivációk mentén van szükség.

Nyilvánvaló, hogy meg tudnak fogalmazni érveket, tehát merem feltételezni, hogy nem úgy hozták be a parlament elé ezt a javaslatot, hogy egyetlen átkozott szakmai érvek sem lesz még a zárzóban sem talán. Tehát remélem, nincsenek olyan lobbierők Magyarországon, amelyek annyira lenyomják Magyarország Kormányát, hogy egy egymondatos szakmai indoklás nélkül verjenek át bármilyen adózást érintő változtatást.

Ha önök azt mondják, hogy adott esetben egy EU-s irányelvben megtalálható szűkítést kell feloldani ezzel a törvényjavaslattal, amely EU-s irányelv a szűkítés értelmében csak a korlátlan felelősségű taggal rendelkező társaságok készíthetnek bevételi nyilvántartást, és a kátázás bevételi nyilvántartást jelent, viszont Magyarország nem kérte ebbe a lehetséges listába az ügyvédi irodákat, akkor azt mondom, hogy ez egy elfogadható szakmai vitaalap lehet, ezt a vitát aztán le kéne folytatni nyilván. De az, hogy önök elének teszik ezt a csomagot bármiféle normális indoklás nélkül, ne kívánják tőlem, hogy jelzőket találjak hozzá, mert tisztelem az itt dolgozó embereket, a jegyzőkönyvvezetőket, és nem kívánom olyan helyzetbe hozni őket, hogy olyanokat kelljen leírni, amit én most gondolok, de nem fogok kimondani.

A helyzet az, hogy mindezzel megalázzák nemcsak a parlamenti képviselőket, de a mögöttük álló szavazókat is, és teszik mindezt arcátlanul, mert fel sem merül önökben, hogy normális szakmai vitákat folytassanak a magyar parlamentben, normális, megfelelő indoklással. Ami itt van, az édeskevés, pedig még egyszer szeretném hangsúlyozni, még támogatható is lenne az, amiről szó van, hiszen azt látjuk, hogy a kata összeghatárát jellemző módon a nagyobb ügyvédi irodák vagy a multinacionális összekötöttes cégek általában átlépik, tehát számukra semmiféle könnyítést nem fog az jelenteni, ami előttünk van.

(13.50)

Itt a kezdő ügyvédi irodák, kis cégek, jellemző módon magyar tulajdonban álló társaságok lehetnek a kedvezményezett körben, amivel nekem az égedta világon semmi bajom nincs. Tudnék egyébként egy-két szakmai ellenérvet felhozni, de egyáltalán nem akarok, hiszen én is örülök annak, hogyha Magyarországon valaki, főleg egy pályakezdő könnyebben tud érvényesülni. De miért nem tudják ezt megindokolni, miért nem folyhat erről egy normális, az e szakterületet érintő vita? Miért megint izomból próbálják keresztülnyomni azt, amit egy-két év múlva nem fognak tudni, hiszen az önök kormányzásának is egyszer, előbb-utóbb vége lesz, és akkor szembe-sülni fognak azzal, hogy jaj, de jó lenne, ha szakmai viták mentén tudnák az akaratukat érvényesíteni, mert nem önök lesznek erőpozícióban. S akkor majd visszasírják ezt a mostani lehetőséget, hogy lehetne olyan döntéseket hozni, ahol pártzászlókon felül-emelkedve adott esetben magyar társadalmi csoportok érdekében közösen hozunk döntéseket.

Egy ok van, amiért én ezt még így, ebben a formában is támogatni tudom, s ez az, hogy az említett szisztémába való belépés nem kötelező, tehát mindenképpen egy választható szisztémáról van szó. S mivel a nagyobb, jól menő ügyvédi irodák bevétele általában meghaladja a kataplafont, a pályakezdőké pedig alatta marad, ezért azt mondom, hogy itt érdemben lehet kedvezményezni magyar kis méretű cégeket, pályakezdőket. A nem kötelező belépési jellegnél fogva egyértelműen támogatható az, ami előttünk fekszik, de én hét év parlamenti jelenlét után is megrökönyödöm azon, amikor nem képesek egy normális indoklást csatolni egy törvényjavaslat-hoz. S persze itt udvariasan végigülik a vitát, végighallgatják azt, amit az önök által nem túlzottan szeretett ellenzéki képviselők elmondanak, de arra már nem méltatják őket, hogy érdemi reakciókat fogana-tosítsanak a vita sodrában, tehát nem a zárzó kere-tein belül, hanem a vita során.

Ezzel egyébként nem engem aláznak meg, hanem a mögöttünk álló, egyébként milliós nagyság-rendű szavazótábor; ők is megérdemelnék azt a tiszteletet, amit jelen pillanatban mi nem kapunk meg. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, a Lehet Más a Politika képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ez a törvényjavaslat az előző, a focistabéremelést célzó javaslat párja, ugyanúgy egy lobbinyomulás törvénybe öntése. A különbség csak annyi, hogy itt nem egy korrupciós ügybe került vidéki

fideszes képviselő a betervező, hanem a Fidesz alnőke és frakcióvezetője, de a módszer ugyanaz, a cél ugyanaz: arra érdemtelen szűk csoportot kezdeményezni és adóforintjainkból gazdagítani minden látható társadalmi cél vagy előny nélkül.

A kiterjesztésre javasolt kata egy kedvezményes adó, amit a mikroállalkozók megsegítésére találtak ki, akik a nagy adminisztrációs és adóterhek miatt nehéz helyzetben lennének, mert ki sem tudnak igazodni rajtuk, így nem tudnak a munkájukra koncentrálni. Az ügyvédek, az ügyvédi irodák pont nem ez a réteg, akiket féltetni kellene attól, hogy nem tudnak kiigazodni a jogszabályokon. Ezt a betervezők, Gulyás Gergely és Répássy Róbert pontosan tudják, hiszen maguk is jogászok. Ez itt egyértelműen a foglyul ejtett állam, ahol az egyéni és csoportlobbiszerű zsákmányszerzés szétzedi a közvagyonot. Most épp jó néhány milliárdot tömöködnék arra abszolút rá nem szorulók zsebébe. Nem az ügyvédek azok, akik bármilyen támogatásra rászorulnak, hanem a létminimum alatt élők, a dolgozók, de a havonta pénzükből kijönni nem tudó emberek milliói, a rogyadozó egészségügy, a hanyatló oktatás.

Furcsa vonása a javaslatnak, hogy valószínű hatása az lesz - persze ezt a betervezők nyilván tudják -, hogy a nagy ügyvédi irodák nem alkalmazottakat fognak alkalmazni ezután, hanem katás vállalkozókat megbízással, akik valójában nem is vállalkozók. Ezzel a Fidesz frakcióvezetője saját maga gerjeszti a törvénytelen gyakorlatot, a bújtatott foglalkoztatást. A katát egyébként sem kell kiterjeszteni. Az adminisztratív terheket kellene csökkenteni minden vállalkozás számára, és a munka terheit mindenki számára.

A javaslat egyenlőtlenebbé teszi a közteherviselést. Egy minimálbéres alkalmazott bérének majdnem a felét elviszi az állam, fizet eleve 33,5 százalékot a bruttó béréből, és még a munkáltatója is 20 százalékot. Eközben az ügyvédek 12 millió bevétel után éves szinten 600 ezer forintnyi teljes közterhet fognak befizetni adóként. Ez mindösszesen a bevétel 5 százaléka, ami döbbenetes és semmiképpen nem arányos. Ezenkívül még be kell fizetnie fixen 50 ezer forint helyi iparűzési adót, ami szintén a katavállalkozásokhoz kapcsolódó kedvezmény, és így a javaslat elfogadásával az ügyvédek is élvezhetik azt. Így egy ügyvéd ötöd-tized annyi adót fog fizetni arányaiban, mint egy egyszerű dolgozó.

A kisadózó vállalkozások tételes adója önmagában is sok kérdést vet fel, és rengeteg embert erőltet bele a kényszervállalkozásba. Az esetek nagy részében az ilyen típusú vállalkozások helyzete megérthető, de az ügyvédi irodáknak ezt a típusú kedvezményes adózási formát biztosítani egyszerűen igazságtalan. A kata kapcsán inkább arra lenne szükség, hogy ha valaki katás egyéni vállalkozó, az adóhivatal méltányosan kezelje, és ne büntesse olyan helyzetekért, amikor iratpótlások, nyilatkozatok miatt, nemegyszer magának a NAV-nak a hibájából kizárják az

adózási formából. Arra lenne szükség, hogy a NAV ne feleslegesen vegzálja azokat a kényszer-mikrovállalkozásokat, akik az életben maradásért küzdenek, és ne függesszenek fel adószámokat, mert a Nemzeti Adó- és Vámhivatal rendszerfrissítése miatt elveszett a már beadott bevallás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezekkel a valós problémákkal kellene foglalkozni, és nem azzal, hogy további adókedvezményt biztosítsanak a sportkluboknak, és nem az ügyvédi irodák lehetőségét kéne bővíteni a katás adózási kedvezménnyel. A bérkülönbségekre és az igazságtalan adórendszer problémáira kellene fektetni a hangsúlyt, és nem a haveri feudalizmust tovább építeni, mert az nagyon véges. Már így is recseg-ropog a gépezet, és ez az állapot teljesen fenntarthatatlan. Mindezek miatt az LMP nem támogatja a javaslatot.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. A vezér-szónoki felszólalások végére értünk.

Kettőperces felszólalásokra van most lehetőség. Meg is adom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A kata bevételi értékhatára évi 12 millió forint, a fizetendő havi teher pedig 50 ezer forintos nagyságrendet ölel fel. E tekintetben ennek a törvényjavaslatnak a beltartalma vagy ehhez illesztetten a mondandója az én részemről nem elsődlegesen az érintett ügyvédi irodákkal szemben fogalmazódik meg, hanem a tekintetben, hogy hogyan és miképpen szülnék törvényt, személyre szabott jogalkotásokat hogyan végeznek, egyéni képviselői indítványokkal hogyan akarnak generális szabályozásokat megtenni.

Pont az előbb tárgyaltuk az adómentes milliós fociatfizetések kérdéskörét érintő indítványt vagy az adómentes fideszes sportszervezeteknek nyújtható támogatási lehetőségeket. Az alapvető baj az én értékrendem szerint ott van, amiről Bartos Mónika képviselő asszony beszél, csak más megközelítésből fakadóan.

Ő azt mondja, hogy az adórendszer átalakítása az emberek javát szolgáló módon történt. Hát, fideszes módra történt, fideszes módra az emberek javát szolgálóan, mert ha ez azt jelenti, hogy egy alacsony jövedelmi sávba tartozó ember javadalmához illesztetten az adó- és járulékkerhe több mint megduplázódik, és ez kedvezőnek kerül minősítésre, akkor azt mondom, hogy én ezzel vitatkoznék, márpedig a minimálbéresek, a garantált-bérminimumosok esetében ez a helyzet áll fenn, hogy a korábbi, például 2010-hez viszonyított 32 ezer forinttal szemben 73 ezer forint az az adójárulékteher, amit visel-

niük kell egyhavi minimálbér után. Hát, ez tényleg fideszes módra mondható pozitív adóátalakításnak. Azt kívánom magunknak, hogy ebből minél kevesebb esetben legyen részünk. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Bartos Mónika képviselő asszonyt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Bartos Mónika: Igen.)* Igen, kíván. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

(14.00)

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen képviselőtársaimnak is a hozzászólást. Azért tartom gyümölcsözőnek az ilyen vitákat, mert mindannyian képviselők vagyunk, és az emberek bizalmát élvezzük. Azt, hogy az adórendszerrel kapcsolatban van véleményünk, és ezt meg tudjuk egymással osztani, mindenképpen jó dolognak tartom, és mindannyiunkban remélhetőleg az a vágy él, hogy az embereket mindinkább jólétre tudjuk segíteni, és hogy a mindennapjaikat könnyítsük.

Ahogy az előterjesztés bevezető gondolataiban is mondtam, ez csak lépésről lépésre lehetséges, hiszen egy erős, jól teljesítő gazdaságra van ahhoz szükség, hogy ezeknek az alapjait felelősségteljesen, felelősen gondolkodva meg tudjuk teremteni. Ezért is értek egyet számos hozzászólóval, hogy minél inkább azt a területet, azt a csoportot, a vállalkozóknak azt a részét növelni kell, akik ilyen könnyítést kapnak. Ezen dolgozik a kormány.

*(Hegedűs Lorántnét a jegyzői székben
Gúr Nándor váltja fel.)*

Valóban köszönöm azt, ami elhangzott Z. Kárpát Dániel képviselőtársamtól, hogy a pályakezdő ügyvédi irodákban dolgozók lehetőségeit segíti ez, és ebben közös a felelősségünk.

Képviselőtársaim egy dologra fókuszáltak hozzászólásaikban. Én úgy vettem észre, hogy főleg a katát érintették, de a javaslat fontos része, amit elmondtam önöknek talán viszonylag részletesen, hogy a kivát is érinti a változtatás, a veszteségelhatárolás és -leírás területén tartalmaz jelentős könnyítéseket. Abban bízom, hogy bár ezt nem emelték ki, de tudják támogatni, és összességében, ha vannak is kritikáik, a törvényjavaslat céljait tudják majd támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Soron következnek a **személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Balog Zoltán és Bóna Zoltán fideszes, valamint Soltész Miklós KDNP-s képviselőtársunk által benyújtott előterjesztés T/17957. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Bóna Zoltán képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az emberek valáshoz, egyházhoz való kötődése jellemzően stabil, többnyire egy életre szóló elköteleződés. Ez nemcsak a hitéletben történő részvételben, a vallásos meggyőződés megélésében nyilvánul meg, hanem az egyes felekezetek által fontosnak tartott célok anyagi támogatását is jelenti. A közvetlen adományokon túl ebbe a körbe tartozik az a lehetőség is, hogy minden adózó nyilatkozhat arról, hogy az általa befizetett személyi jövedelemadó 1 százalékát felajánlja az elismert egyházak valamelyikének.

A személyi jövedelemadó 1 százaléka jelenleg 31 bevett egyház, illetve egy kiemelt költségvetési előirányzat javára ajánlható fel. A rendelkezésre álló adatok alapján a bevett egyházaknak a tavalyi évben közel 1,5 millió adófizető ajánlott fel közel 6 milliárd forintot. Ezek a pénzek a hitéleti feladatok ellátásának biztosítása mellett több egészségügyi és szociális ellátóintézmény fenntartását és évről évre több oktatási intézmény működtetését is szolgálják.

Az elmúlt hat esztendőben óriási mértékben megnőtt az egyházi intézményekbe járó gyermekek száma. Míg 2010-ben 112 ezer gyerek járt egyházi fenntartású intézménybe a köznevelés keretein belül, addig 2015-ben már több mint 220 ezren. A 2008-9-es tanévben 318 egyházi fenntartású óvoda, általános iskola és gimnázium működött, ez a szám '14-15-re több mint a duplájára, 729-re nőtt. Ezek a számok is mutatják, hogy az egyházak fontos köznevelési feladatot látnak el, amelynek terheit jelentős részben a felajánlott 1 százalékok biztosítják.

Tisztelt Ház! A javaslat szerint az egyházaknak felajánlható 1 százalékról szóló rendelkező nyilatkozatot annak módosításáig vagy visszavonásáig veszi majd figyelembe az adóhatóság. Ez egyaránt jelent könnyítést majd az adózóknak és az egyházaknak. A nyilatkozat megtételére nyitva álló határidő végéig a magánszemély módosíthatja, vagy ha nem kíván a továbbiakban élni a felajánlás lehetőségével, visszavonhatja nyilatkozatát.

Az érvényes nyilatkozatok elősegítése érdekében az adóhatóság célzottan tájékoztatja a magánszemélyt, ha a korábban általa megjelölt kedvezményezett már nem felel meg a jogszabályi feltételeknek,

így a felajánló időben tud újabb nyilatkozatot benyújtani. A nyilatkozati rendszer módosítása, a bevallási tervezet adóhatósági elkészítéséhez hasonlóan, csökkenti a magánszemélyek adminisztrációs terhet, amelyet az évenkénti nyilatkozatok megtétele jelent. A benyújtott törvényjavaslatban foglaltak korábban már több egyház részéről is felmerültek igényként, hiszen a felajánlók adatainak megismerése a civil szervezetek számára eddig is lehetséges volt. Az előterjesztés tehát ebben a tekintetben a bevett egyházak és a civil szervezetek közötti jogkorlátozás feloldását is szolgálja.

Véleményünk szerint az egyházi kedvezményezettek esetében is biztosítani kell a magánszemélyek adataihoz való hozzáférés lehetőségét. A magánszemélyek számára pedig azt kell garantálni, hogy az egyház a vallási tevékenységéhez kapcsolódóan használja fel adataikat. A módosítás nyomán lehetőség lesz arra, hogy az egyházak is kérhessenek adatot azokról a magánszemélyekről, akik irányukban rendelkeztek és felhatalmazást adtak az adóhatóság részére adataik továbbítására a kedvezményezett felé.

Az adatszolgáltatási eljárás hatékonyabbá tétele érdekében indokolt az adatszolgáltatás elektronikus útra terelése, amely egyben a kedvezményezettek számára is előnyt jelent, mivel hamarabb jutnak hozzá az igényelt adatokhoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvényjavaslat céljai egyértelműek. Egyrészt megszüntetni a személyi jövedelemadó 1 százalékanak felajánlása tekintetében a civil szervezetek és az egyházak közötti szabályozási különbséget annak érdekében, hogy az egyházak is hozzáférjenek a számukra felajánlást tevő magánszemélyek adataihoz; másrészt csökkentse az erre vonatkozó adminisztratív terheket. Kérem ezért képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önálló indítvány benyújtásának célja, hogy a Magyarország Kormánya és a Magyarországi Református Egyház közötti megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesüljenek. A megállapodás szerint a Magyarországi Református Egyház javára rendelkező magánszemély a nyilatkozatát több évre vagy határozatlan időre megteheti, továbbá, amennyiben a javára felajánlást tett magánszemély ehhez hozzájárul, a magánszemély nevét és lakcímét is megismerheti települések szerinti bontásban. A megállapodásban vállaltakat valamennyi bevett egyház részére biztosítja a kormány.

Az önálló indítvány tartalmazza a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendel-

kezése szerinti felhasználásáról szóló törvény módosítására irányulóan, hogy az egyházi rendelkező nyilatkozatot a megtételét követő módosításig vagy visszavonásig figyelembe veszi az állami adóhatóság. Ennek eredményeként a magánszemélynek nem kell minden évben nyilatkozatot benyújtania. Ezzel pedig a magánszemélyek adminisztrációs terhei is csökkennek. A nyilatkozat megtételére nyitva álló határidő végéig a magánszemély módosíthatja, vagy ha nem kíván a továbbiakban élni a felajánlás lehetőségével, visszavonhatja nyilatkozatát.

Ehhez kapcsolódóan a jelenlegi hatályos rendelkezések pontosítását is tartalmazza az indítvány az érvénytelen nyilatkozat esetén követendő eljárásról. Az érvényes nyilatkozatok elősegítése érdekében az állami adó- és vámhatóság célzottan tájékoztatni fogja azon magánszemélyeket, akik részéről a korábban megjelölt kedvezményezett már nem felel meg a jogszabályi feltételeknek. Ezentúl szükséges az őrzési kötelezettségre vonatkozó szabályok pontosítása is annak érdekében, hogy a visszavonásig vagy módosításig szóló nyilatkozatokat a NAV megfelelő időn keresztül megőrizze.

Az önálló indítvány tartalmazza továbbá, hogy az egyházi kedvezményezettek a településenkénti rendelkezések számáról is tájékoztatást kaphatnak erre irányuló kérelem esetén. Ezentúl a jövőben, a civil kedvezményezettekhez hasonlóan, az egyházak is kérhetnek adatot azokról a magánszemélyekről, akik irányukban rendelkeztek és felhatalmazást adtak az állami adó- és vámhatóság részére adataik továbbítására a kedvezményezett felé.

(14.10)

Garanciális szabályt is tartalmaz az indítvány annak érdekében, hogy a magánszemélyek adatait az egyház kizárólag a vallási tevékenységhez kapcsolódóan használhatja fel. Kérem, hogy a képviselők a kormány által is támogatott törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, ennél a törvénytervezetnél is, azt gondolom, hogy indokolt az a kritika, hogy ha jól olvasom az előterjesztést, akkor a Magyarország Kormánya és a Magyarországi Református Egyház között született megállapodás alapján - legalábbis az indoklásban ez szerepel - került benyújtásra ez a törvény. Akkor hadd kérdezzem

meg, miért egyéni önálló képviselői indítványként kell futtatni ezt a törvényt. Ha a kormány megegyezik bárkivel, egy partnerével, akkor miért nem a kormány hozza be ezt az előterjesztést? Miért két képviselő önálló indítványaként kerül ez ide az asztalra?

Ilyenkor óhatatlanul mindig felmerül az emberben az a kétely, hogy vajon mit akar kikerülni, megkerülni, eltitkolni, áthágni a kormány azáltal, hogy az államigazgatási egyeztetést megkerülve képviselői önálló indítványként hozza a Ház elé az ilyen típusú módosításokat.

Aztán van olyan kérdés, amire lehet, hogy van egy nagyon egyszerű magyarázat, akkor államtitkár úr majd biztos kitér erre, vagy maga az előterjesztő. A településenkénti bontásban való megismerhetőség miben tesz ahhoz képest hozzá, mint hogy én tudom azt, hogy melyik egyén milyen címmel rendelkezve adott nekem 1 százalékos hozzájárulást? Tehát miért kell településekre lebontani azt, hogy valaki az 1 százalékat hogyan és hova ajánlja föl? Van-e esetleg ennek valami olyan szándéka, hogy ezzel adott esetben politikai célokat is akarnak szolgálni? Tehát mi a magyarázat arra, hogy ez a települési bontás is nagyon fontos?

Arról nem is beszélve, hogy nem volt valószínűleg véletlen az, hogy a civilektől elkülönülten más-képpen szólt a törvény, hiszen a vallás mindig egy szűken, szigorúan vett, személyes dolog, egy magánjellegű meggyőződésbeli kérdés. Éppen ezért az ilyen típusú információknak a védelme talán nagyobb gondosságot és nagyobb szigort igényel, de én elfogadom azt az állítást is természetesen, hogy ha egy magánszemély arról rendelkezik, hogy az ő adatait meg lehet ismerni, akkor ehhez természetesen joga van, és lehetősége is lehet rá. Az persze egy másik kérdés, hogy az ő adataikat milyen módon, hogyan kell nyilvántartásba venni, és ezeket az adatokat hogyan kell kezelnie.

Mint ahogy számomra az is egy nehezen definiálható megfogalmazás, amiről államtitkár úr is és képviselő úr is beszélt, hogy a magánszemélyek számára pedig azt kell garantálni, hogy az egyház a valószínű tevékenységéhez kapcsolódóan használja fel az adataikat, mert ez egy egyház esetében is nagyon szélesan értelmezhető tevékenységet von maga után. De tételezzük föl, és fogadjuk el ezt az állítást, hogy az egyházak természetesen száz százalékban valóban a legnagyobb korrektség mellett kívánják felhasználni ezeket az adatokat.

Tehát ezért - hogy őszinte legyek - kicsit értetlenkedve fogadtuk ezt a kezdeményezést így, ebben a formában. Mint ahogy azt sem értjük, hogy miért nem lehet akkor mindenkire kiterjeszteni például az 1 százaléknak a hosszabb távú felajánlását is. Tehát magyarul, mindig az a gond, amikor kivételek keletkeznek egy rendszerben, akkor az mindig nagyobb problémákat okozhat a végrehajtás oldaláról. Úgyhogy kíváncsian várjuk, hogy lesz-e valamilyen mó-

dosítás ehhez az önálló képviselői indítványhoz vagy nem.

Így a Szocialista Párt egyelőre a tartózkodás álláspontján van. Tehát így, ezek nélkül az információk nélkül támogatni biztos nem fogjuk tudni ezt a törvényt.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szászfalvi László képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország Kormánya és a Magyarországi Református Egyház között 2017. október 4-én aláírt megállapodás szerint a Magyarországi Református Egyház településenként megismerheti a javára felajánlást tett magánszemélyek számát, amennyiben a javára felajánlást tett magánszemély ehhez hozzájárul, ezen magánszemély nevét és lakcímét is megismerje, továbbá a javára rendelkező magánszemély a nyilatkozatát több évre vagy határozatlan időre tegye, tehesse meg.

A megállapodásban vállaltakat valamennyi bevett egyház részére biztosítani kell. A kormány vállalta a vonatkozó törvényjavaslat Országgyűlés elé terjesztését október 31-ig bezárólag.

Erre tekintettel az emberi erőforrások miniszterre erre vonatkozóan egyéni törvényjavaslatot nyújtott be, amelyhez csatlakozott az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár is. A benyújtott törvényjavaslat a megállapodásban foglaltak figyelembevételével azt célozza, hogy az egyházi rendelkező nyilatkozatot a megtételét követő módosításig vagy visszavonásig vegye figyelembe az adóhatóság, így a magánszemélynek nem kell minden évben nyilatkozatot benyújtania. A nyilatkozat megtételére nyitva álló határidő végéig a magánszemély módosíthatja, vagy ha nem kíván a továbbiakban élni a felajánlás lehetőségével, visszavonhatja nyilatkozatát.

Mivel a kedvezményezettek regisztrációja visszavonásig érvényes, a magánszemélyek tájékoztatásának időpontja nem kötött az évenkénti kiutalási kérelmek esetleges elutasításához, ezért rendelkezni szükséges ezen esetekben is az érvénytelennek minősülő rendelkező nyilatkozatokról.

A visszavonásig érvényes rendelkezés lehetőségének bevezetését követően, amennyiben a megjelölt egyházi szervezet nem szerepel a NAV honlapján közzétett, felajánlásra jogosult kedvezményezettek listájában, úgy a nyilatkozat a kedvezményezett érdekköréből kifolyólag érvénytelen, amely információ nem minősül adótitoknak, arról a magánszemély tájékoztatható. A tájékoztatás az érvénytelen nyilatkozatok számának csökkentését szolgálja.

(Gelencsér Attila elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Az érvényes nyilatkozatok elősegítése érdekében az adóhatóság célzottan tájékoztatja a magánszemélyt, ha a korábban megjelölt kedvezményezett már nem felel meg a jogszabályi feltételeknek, így a felajánló időben tud újabb nyilatkozatot benyújtani. A nyilatkozati szisztéma ilyen irányú módosítása a bevallástervezet adóhatósági elkészítéséhez hasonlóan csökkenti a magánszemélyek adminisztrációs terhet, amelyet az évenkénti nyilatkozat megtétele jelent.

A településenkénti rendelkezések számáról az egyházi kedvezményezettek kaphatnak tájékoztatást, az adatszolgáltatás terjedelmére tekintettel kizárólag elektronikus úton. A benyújtott nyilatkozatok feldolgozási folyamataira tekintettel az adatszolgáltatás legkorábbi időpontjának meghatározása is szükséges. Az egyházi kedvezményezettek esetében is biztosítani kell a magánszemélyek adataihoz való hozzáférést. A magánszemélyek számára pedig azt kell garantálni, hogy az egyház a vallási tevékenységéhez kapcsolódóan használhatja csak fel az adataikat.

Tisztelt Országgyűlés! Ezek az igények a korábbiakban már több egyház részéről is felmerültek. Megjegyzendő, hogy például a felajánlók adatainak a megismerése a civil szervezetek számára eddig is lehetséges volt, a bevett egyházak részére pedig nem, tehát a törvényjavaslat e tekintetben a bevett egyházak jogkorlátozásának a feloldását célozza.

Természetesen felmerülhet a kérdés, hogy a nyilatkozatok visszavonásig történő megtételének a lehetősége miért csak az egyházi felajánlókat illeti meg, a civil szervezetek vonatkozásában miért nem kívánja a jogalkotó biztosítani ezt a lehetőséget. Erre vonatkozóan az a válasz, hogy a személyi jövedelemadó 1 százaléka jelenleg 31 bevett egyház, illetve egy kiemelt költségvetési előirányzat - ez folyamatosan a „Nemzeti tehetség program” - javára ajánlható fel, míg a másik 1 százalék több tízezer civil szervezet között oszlik meg. A felajánlásra vonatkozó adatok alapján a bevett egyházakra és a kiemelt költségvetési előirányzatra mintegy 1,3 millió adófizető közel 5,5 milliárd forintot, a tízezres nagyságrendű civil szervezetekre pedig 1,8 millió adófizető közel 7,5 milliárd forintot ajánlott fel.

Mindezek alapján a KDNP természetesen támogatja az előterjesztett törvényjavaslatot, és erre kérjük a többi frakciót is, hogy támogassák ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiból.)

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon rövid leszek, mert én nem tudom megváltoztatni a kormány vitakultúráját. Ma már a harmadik olyan napirendet üljük, amikor vagy az indoklás hiányzik a javaslat elől, vagy nyíltan fals az indoklás, aztán majd a zárszóban valamit válaszolnak, de vita nem alakul ki. Tehát nyilván elmondom a lényegét, de ne is húzzuk sokáig.

Semmi baj nincs azzal, ha Magyarország Kormánya egy történelmi egyházzal megállapodást köt. Számomra is nagyon fontosak azok az egészségügyi és szociális intézmények, amelyeket az érintett egyházak fenntartanak, és nagyon sok olyan közfeladatot vesznek át egyébként, amire még az állami szisztéma is nehezebben képes megoldásokat találni, tehát ez egy vitathatatlanul fontos terület.

Ugyanakkor teljes mértékben érthetetlen az, hogy miközben a javaslat egyik fele logikus és támogatható, miért kell ezt elrontani értelmetlen dolgokkal. Maximálisan tudom támogatni azt, hogy ha valaki egyszer valamelyik egyházunkat tüntette ki azzal, hogy az 1 százalékát neki utalja, és nem kíván változtatni ezen a döntésén, akkor ezt akadály nélkül tehesse meg, tehát ne kelljen minden évben újra nyilatkoznia. Abszolút logikus, általam támogatott dolog teljes mértékben.

Ugyanakkor továbbra sem látom a szakszerű választ arra, hogy ha mindezt a helyi állatmenhellyel tenné meg vagy egy olyan civil egyesülettel, akít a másik 1 százalékból tudna és akarna támogatni, milyen technikai, jogi, gazdasági akadály merül fel azt illetően, hogy ezt ne tehesse meg ugyanígy. Tehát konkrétan az, hogy eltérés mutatkozik a felajánlások milliárdjaiban és a felajánlók számában, valamelyest a felajánlható összeg tekintetében is többféle szervezet között oszlik meg ez a néhány milliárd forint, ez az én szememben nem technikai akadály a XXI. században. Tehát érthetetlen, hogy akkor a civilek jogkorlátozottságának feloldása vagy ennek szándéka miért nem jelenik meg ebben a javaslatban, ha egyébként az egyházak állítólagos jogkorlátozottságának feloldását megcélozzák ugyanígy.

Ott pedig félelmeim vannak, hogy ha azok az adatok, amelyek az adózók adatai, kikerülnek, és nyilván nem a történelmi egyházainktól félek e tekintetben, de semmiféle garancia nincs arra, hogy ha ezek az adatok kikerülnek, felelős módon lesznek felhasználva, mégpedig azért nem lehet erre garancia, mert nem létezik szankció a tekintetben, hogy ha valaki nem helyesen jár el, akkor mégis valamifajta következménnyel szemben szembesülnie kelljen.

És itt bizony, ha helytelen adatfelhasználás történik vagy rossz adatkezelés, akkor az adósnak egyetlen megoldása marad, hogy adott esetben a megkereséseket megússza: az, hogy elköltözik a lakhelyéről. Konkrétan és életszerűen változtat a leadott adatokon, ezt pedig nyilván nem várhatjuk el senkitől. Tehát amíg az indoklás e tekintetben legalábbis hiányos marad, addig azt kell hogy mondjam, hogy az

előterjesztés bizonyos jó szándékú pontjai ellenére ez így, ebben a formában és ilyen kitérési szint mellett támogathatatlan marad. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A tárgyalt törvényjavaslat egyrészt észszerű könnyítést tartalmaz, másrészt viszont nagyon féloldalas és hiányos, és csak az egyházaknak kedvez egyoldalúan.

A személyi jövedelemadó 1 százalékanak felajánlása fontos forrás mind az egyházak, mind a civil szervezetek számára. Az adótudatosságot is növeli mindenképpen. A rendszernek azonban számos más problémája van, és a nem rendelkezésből származó veszteség csak az egyik és nem is a legsúlyosabb, és muszáj utalni az ilyen egyik legsúlyosabb problémára, ami a mai napig nem oldódott meg, és amit mielőbb rendezni kellene, mert addig hiányos minden módosítás az 1 százalék rendszerén.

Ez a legsúlyosabb mulasztás az volt, hogy Fazekas Sándor miniszteriuma lényegében eltüntetett 660 millió forintot, amit parlagra elleni védekezésre kellett volna költeniük. A felajánlók ugyanis korábban választhatták kiemelt költségvetési előirányzatként a parlagra-mentesítést is, ha nem kívánták egyik egyháznak sem adni. Ezt 177 ezren tették meg, 1,1 milliárd forint értékben. A miniszterium pedig egészen egyszerűen ebből 660 milliót átcsoportosított másra, holott ezt nem tehetné volna meg. És az ezért felelős miniszter azóta is a helyén van, sőt 2017-ben megismétlődik a történet, hiszen a végül visszacsoportosított pénzt kiszórták civil szervezeteknek, és vélhetően ennek jelentős részét valójában nem parlagra-mentesítésre használták.

Az adatokat azonban az 1 százalékot felajánlók pénzével járó miniszterium nem hajlandó kiadni, pedig elvileg a civil szervezetek ténykedése nyilvános, különösen, ha közpénzt használnak fel. Ez egy egészen elképesztő történet, hogy képesek egy olyan forrást lenyúlni, amit egy, milliók életét megkeresítő probléma kezelésére lett félretéve. Amíg ez az ügy nem rendeződik, addig, mint ahogy említettem, hiányos minden módosítás az 1 százalék rendszerén.

A jelen törvényjavaslat másik nagy hiányossága, hogy csak az 1 százalék rendszerének egyházi oldalát érinti; ez meglehetősen érthetetlen. Ha egyszer bevezetik azt, hogy a rendelkezés visszavonásig érvényes, akkor miért nem terjesztik ezt ki a civil 1 százalékra is? Miért alacsonyabb rendű a kormány szemében egy embereket mentő vagy hátrányos helyzetűek oktatását segítő alapítvány, mint egy egyház? A

diszkrimináció érthetetlen és erkölcsileg sem indokolható. Ezért javasoljuk, hogy a rendelkező nyilatkozatok a civil 1 százalék esetében is legyenek érvényesek a visszavonásig vagy újabb rendelkezésig.

A törvényjavaslat rendelkezik még arról is, hogy az egyházak megismerhetik a rendelkezők személyi adatait, ha azok ezt nem tiltják meg. Itt is felmerül, hogy miért csak az egyházak, a civil szervezetek miéért nem. Másrészt igen erős a kontraszt, hogy itt lényegében minden adományozó nyilvános, míg például a nagyságrenddel nagyobb évi 100 milliárd forint mozgását jelentő taokedvezmények esetén a kormány körömszakadtáig titkolni akarja, hogy honnan hova folyik a közpénz. Pedig ott még csak személyiségi jogokról sincs szó, hiszen egy cégnek nincsenek személyiségi jogai.

Mindent összevetve ez egy tipikus fideszes javaslat. Elvben észszerű javaslatot akar bevezetni olyan féloldalasan, hogy csak egyes csoportoknak kedvezzen, nehogy véletlenül, általánosan mindenki számára hasznos legyen. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség 2 perces felszólalásokra.

Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Valóban, én is még egyszer erre a problémára szerettem volna ráirányítani a figyelmet, hiszen amit KDNP-s képviselőtársam mondott, nem valódi érv amellel, ami mellett próbált egy indoklást adni. Tehát attól az még, hogy 50 százalékkal több ember nyilatkozik a civil szervezetek esetében erről, és mondjuk, 1 milliárd forinttal nagyobb összegről beszélünk, azt gondolom, nem elég indok arra, hogy ez egy ilyen - hogy mondjam? - féloldalas javaslat legyen.

Tehát azt kérem, hogy fontolják meg azt, hogy ez a lehetőség, amiről itt többen is beszéltünk már - mind az LMP, mind a Jobbik részéről -, és én magam is ezt említettem, hogy ez ne csak az egyházakra vonatkozzon, hanem hasonló szabályozás vonatkozzék a civil szervezetekre is. Ugyanis pont az az egyszerűbb szerintem egy hatóságnak, ha valaki egyszer ad egy nyilatkozatot, és azt mindig ugyanúgy, minden évben igaznak kell hogy vegye, vagy validnak, érvényesnek kell hogy érte egy hatóság. Azzal kevesebb adminisztráció van, mint ha minden évben kell ezzel megújítva foglalkozni.

Tehát ez az érv nem jó érv, hiszen az az egyszerűbb, ha valami sztenderdizálható. Eben az esetben sztenderdizálható, hogy én ennek a civil szervezetnek adom az 1 százalékomat most is, most is, most is, tehát nem kell utána mindig megerősítést kérni az adott adózótól. Tehát ez az adminisztrációt is egysze-

rúsi. Most azontúl, amiről itt sok érv már elhangzott, hogy bizony, érdemes lenne egységesen kezelni ezeket a szervezeteket.

Erre kérném az előterjesztőket és a kormányzatot, hogy esetleg fontolja meg ezt a lehetőséget, hogy mindenkire egyforma módon, mértékben legyen igaz ez a szabályozás.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kettőperces felszólalásra kért lehetőséget a KDNP képviselőcsoportjából Szászfalvi László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! Röviden szeretnék reagálni Mesterházy Attila felvetésére, illetve többek felvetésére ezzel a civil 1 százalékkal összefüggésben. Én azt gondolom, hogy az egyházi 1 százalék kérdése 31 bevett egyházra vonatkozik, és a több tízezer civil szervezettel összevetve ez önmagában egy óriási különbség. Másrészt azt gondolom, hogy az egyházak iránti elköteleződés, nemcsak egyénileg, személyesen, hanem esetleg családirag is sokkal stabilabb és sokkal hosszabb távú kihatással van jelen egy-egy család életében is.

(14.30)

A civil szervezetek tekintetében én a saját példámat tudom mondani, kedves képviselőtársam, én az elmúlt iksz esztendőben elég sok civil szervezetnek, olykor más és más civil szervezetnek ajánlottam fel ezeket az 1 százalékokat. Tehát azt gondolom, hogy az nem annyira elköteleződésszerű, ráadásul a civil szervezetek tekintetében sokkal több a mozgás, sokkal instabilabb esetleg egy-egy civil szervezetnek a helyzete, például egy-egy alapítványnak a helyzete évről évre radikálisan megváltozhat.

Tehát azt gondolom, hogy jelen pillanatban ez egy fontos lépés, egy előrelépés, aztán esetleg majd el lehet gondolkozni a későbbiek során, hogy ha a civil szervezetek világa is talán stabilizálódik még jobban, akkor esetleg el lehet gondolkozni azon, hogy ki lehet terjeszteni ezt még a civil szervezetekre is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is köszönetemet fejezem ki, mert a nap folyamán először valamiről vitatkozunk, úgy, hogy nem zárszóban reagálnak valamire, hanem érdemi ellenérv elhangzott, amivel egyébként nem

érték egyet, de azért ez már a vitakultúra fejlődésének jele.

Én szintén akkor hadd éljek személyes példával, a frakciónkból egyébként többen tudnának ilyen példával élni. Én minden évben megszállott módon az Alfa Szövetséget kívánom támogatni a civil 1 százalékkal, mégpedig annak érdekében, hogy minél több élve születés jöhessen létre Magyarországon, és értsük ide a magyar életek megmentésétől kezdve egyébként a különböző lombikbébiprogramokat is. Tehát tudnánk ellenpéldákat hozni azt illetően, hogy van elszántság a civil szféra irányában is.

De ha feltételezzük, hogy nincs, tehát ha elfogadom Szászfalvi képviselőtársam érvelését, akkor is a XXI. században élünk, nekünk már rég egyébként az e-közigazgatásnak a különböző finomhangolásaival kellene foglalkoznunk itt a parlament előtt. Mi a technikai akadálya annak, hogy ha mégis van civil szervezetek tekintetében hasonló elköteleződés a magyar emberekben, legyen az egy állatmenhely, esetemben az Alfa Szövetség, vagy bármi más, tehát mi az a technikai akadály, ami miatt ne tudnánk ezt a dolgot elintézni most, ebben a törvényjavaslatban vagy módosítási javaslatban? Tehát minek fussunk később még egy kört?

Tehát mi az az ellenérv, ami azt mondja, hogy a XXI. században, a mostani technikai feltételek, informatikai háttér ismeretében ne tudnánk mi beemelni akár tízezernyi civil szervezetet ebbe a körbe? Én nem látom ezt az akadályt továbbra sem, és pontosan azért szeretném feloldani ezt a látszólagos ellentmondást, mert lehet, hogy csak látszólagos, a másik forgatókönyv az, hogy a kormány nem árulja el a valódi motivációit ebben a kérdésben. Feltételezem és merem remélni, hogy nem erről van szó. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet képviselő asszony jelentkezett kétperces felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is arra szeretném kérni a kormánypárti képviselőket, hogy ne tegyenek különbséget, és a civil szervezetek 1 százalékát is ugyanolyan kalapba helyezték, mint az egyházakét. Azt gondolom, hogy egy társadalom nem bánhat így a civil társadalommal, hogyha van lehetőség ilyenre, tehát nem helyes az, hogyha különbségeket tesznek.

Abban viszont nem tudok Szászfalvi képviselőtársammal egyetérteni, hogy sok civil szervezet van, és akkor az ember a következő évben meggondolja magát. Nyilván addig érvényes egy civil szervezetnek felajánlott 1 százalék, amíg az ember nem gondolja azt, hogy másnak. Tehát hogyha ez bekerül a rendszerbe, és hogyha én három évig ugyanazt a szervezetet akarom támogatni, akkor ne kelljen minden évben, ha negyedik évben egy más civil szervezetre

gondolok, akkor nyilván másképpen fogok rendelkezni.

Tehát ez ilyen alapon nem érv, hogy sok civil szervezet van, és a civil szervezetek változnak. Tehát addig, amíg valaki arra a civil szervezetre gondol, addig bizony, legyen érvényes ez. Tehát én azt gondolom, nem helyes, hogyha van egy lehetőség, hogy különbözőképpen gondoljunk az egyik kedvezményezettre, mint a másikra, úgyhogy én is még egyszer kérem a kormánypárti többséget, hogy igen, a civil szervezetekre is legyen érvényes.

Egyébként felmerül bennem a gyanú, hogy talán azért nem akarják, mert így esetleg pénz bennragadhat a költségvetésben, tehát hogy az a pénz akkor nem megy ki. Nem helyes, szükség lenne arra, hogy a civil szférát erősítse a kormánytöbbség. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ezzel a kétperces felszólalási kör végére értünk. Most rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének adok szót. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A kormány jelen törvényjavaslata... a kormány? Hát egyéni képviselői indítvány! Egyéni képviselői indítvány, ami ma már tényleg nem először kerül így a Parlament falai közé, kedvezményezni kívánja vagy kedvezőbb feltételeket kíván teremteni az egyházak részére a számukra felajánlható 1 százalékos személyi jövedelemadónak a rendszerét érintően.

Már szó esett róla, hogy települési szintű megismerésre kerülhessen sor a felajánlásokat tett magánszemélyeknek a kilétéről, a számáról és hozzájárulásuk esetében a nevükről is és a lakcímukról is. Igazából a kettő közötti átfedést Mesterházy Attila vezérszónokunk már érintette, azt a részét viszont kiegészíteném, hogy a felajánlásnál több évre, akár határozatlan időre szóló megtételi lehetőség is rendelkezésre áll az előterjesztés alapján.

Az egyházak érdekét szolgálja ez a törvénymódosítás. Nekem nincs ezzel bajom, nekem nem ezzel van bajom. Nekem azzal van bajom, hogy mondjuk, a politika színpadán, ha egy 20-25 évre visszatekintünk, akkor olyan irányból jön ilyen típusú módosítás, ami a korábbiakban, évtizedekkel ezelőtt a Parlament falai között a szót úgy használta, hogy „térdré, csuhások”. Elég ellentmondásos ez a két tevékenység, az egyik, amelyik ekképpen fogalmazott, a másik, amelyik ekképpen cselekszik, ahogyan ma azt látjuk.

Értem és teljesen világos előttem, hogy lényeges forrásháttérrel van szó, hiszen mint említésre került, mintegy 6 milliárd forintos nagyságrendű pénzről van szó, de azért azt is jegyezzük meg, hogy ebből három egyház, a katolikus, a református és az evangélikus egyház az, aki mintegy közel 4 milliárd, ha jól emlékszem, 3,7 milliárd forintos nagyságrendben részesül.

Nekem az alapvető problémám a következő. Egy, amit már említettem: hogy van az, hogy egy ilyen típusú átalakítási folyamatot nem a kormány kezdeményez, hanem egy egyéni képviselői indítványra születik meg mindez? Ugyanaz, mint ami a taopénzek titkosításánál vagy a futballistáknak nyújtott adókedvezményeknél megmutatkozott ma már itt a Ház falai között.

Azt mondják, hogy az egyház a vallásügyi tevékenységhez kapcsolódóan használhatja, használja majd azokat az adatokat, amelyek a birtokába kerülnek. Ez rendben van, hogyha vallásügyi tevékenységről van szó, de szeretném kérdezni, hogy hol a garancia arra vonatkozóan, mert én nem olvastam ebben a törvénytervezetben a garanciát, hogy ez tényleg az egyház vallásügyi tevékenységéhez kapcsolódó adatfelhasználások tekintetében köszönhet vissza csak. Az elmúlt esztendőben sok olyan példát láttunk, nem az adatkezelés vonatkozásában feltétlen módon, de a politikával való szoros összefonódás tekintetében, hogy akár még a szószékről is politikát csináltak egyesek. Tehát ilyen értelemben a bizodalom legáltalább kérdőjeles e tekintetben az adatok felhasználását érintően, szeretnék érdeklődni: hol a garancia? Szeretném kérdezni azokat az előterjesztőket, akik egyéni indítvánnyal tették ezt a törvénytervezetet az asztalra, hogy mondják meg, hol a garancia e vonatkozásban.

A dolognak a másik része pedig: azt szeretném megerősíteni, ami elhangzott több képviselőtársam részéről, hogy a civileket érintően a hasonló szabályozási rendszert már csak az egyszerűség kedvéért is érdemes lenne megerősíteni, de ezen túl azért én szeretném a figyelmüket felkelteni abba az irányba is, hogy a felajánlható 1 százalékos szja-ból a későbbiekben szülessen olyan törvény, amely a szakszervezeteket is érinti, amely felületen a dolgozó emberek érdekeinek érvényesítésére kerülhet sor.

(14.40)

Magyarul, azt szeretném mondani, hogy érdeemesnek tartom felülgondolni, túlgondolni csakis azt, ami ma a Ház falai között e törvényjavaslat tekintetében szóba kerül.

És hogyha érdeklődni szeretnék, márpedig szeretnék, akkor megkérdezném azt is Bóna Zoltán képviselőtársamtól, az egyházak közoktatásban való részvételéről szólt a felvezető gondolatokban, egy picit szerintem elnagyoltan: érdemes lenne kibontani, mondjuk, ennek a karitatív részét, felületét is, tehát például azt, hogy a közoktatásban az egyházi intézmények berkein belül a hátrányos helyzetű gyermekek részaránya hogyan is mutatkozik meg. Hiszen az én értékítéletem szerint az egyház, ugye, alapvetően vagy legalább olyan mértékben, mint általában vetten a közoktatás rendszerén belül, figyelemmel kell hogy kísérje a hátrányos helyzetű gyermekeket.

mekek életútját, és segítő kéznyújtás tekintetében is legalább olyan dominánsan szerepet kell vállalni, mint ami jut egyébként az állami intézmények kerekei között e tekintetben.

Érdemes lenne ezt a felületét is megvilágítani a dolgoknak. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most van lehetőség ismételt kétperces felszólalásra. Megadom a szót az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először én is hadd köszönjem meg Szászfalvi képviselő úrnak, hogy részt vesz a vitában. Ez nem először fordul elő - csak itt a parlamenti jegyzőkönyv végett -, többször volt már olyan vitánk, amikor ő korábban is megtisztelt bennünket azzal, hogy reagált a hozzászólásainkra, és ez szerintem mindenféleképpen helyes, és még egyszer mondom, köszönöm.

En is azt szeretném mondani, amit Z. Kárpát Dániel mondott már, hogy a mi családjunkban is van arra példa, hogy bizonyos okok miatt elkötelezetten támogatunk civil szervezeteket, tehát azt gondolom, hogy biztos erre is, arra is van példa, inkább csak ezért szerettem volna megemlíteni.

A másik, hogy ma volt itt egy vita, amelyről a képviselő úr lemaradt, amely az szja-ról is szólt, és itt a kormány nagyon hosszasan és részletesen ecsetelte ennek az előnyeit, nevezetesen: az államtitkár úr arról beszélt, hogy ennél egyszerűbb adóbevallást már nem lehet kitalálni Magyarországon, soralátétre sincs már szükség, hiszen, azt hiszem, talán május 22-ét említette az államtitkár úr, hogy addigra mindenki megkapja o órákor az adóbevallását, és neki csak otthon, a kényelmes fotelben kell esetleg áttekintenie. Tehát magyarul, ilyen értelemben akkor valószínűleg ez elektronikus úton már nem okoz problémát, hogy ezt kezelje az adóigazgatásnak a rendszere, függetlenül attól, hogy ez nem 31 felekezetet, hanem több tízezer civil szervezetet jelent, hiszen a szoftverek ezt egész jól meg tudják oldani.

A harmadik, hogy énszerintem pont az erősítene a civil szektort, hogyha erre lehetőség lenne, hiszen sokszor az ember gvarló, és elfeledkezik dolgokról - itt most azokról beszélek, akikre ön is utalt talán, hogy nem annyira elkötelezettek egy civil szervezet mellett, és lehet, hogy csak pusztán a feledékenység okán nem rendelkeznek az 1 százalékról -, tehát emiatt is érdekes volna talán egy ilyen lehetőség, hiszen így a civil szektort, a civil társadalmat tudnánk erősíteni ezzel a kis módosítással. És valóban, talán akkor ez a módosítás azt a kritikát is vagy árnyékot is levinné erről a kezdeményezésről, hogy itt esetleg pusztán csak valamilyen adatbázis-építés vagy politikai haszonszerzés motiválja a kormányzati szereplőket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem a képviselő urat... - már törölte, úgyhogy köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen, Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, egy mondat erejéig. Államtitkár úr, azt szeretném kérni, hogy ne összefoglalót mondjon. *(Tállai András: Ötször szóltál hozzá! Nem lehet érteni, amit mondasz!)* Elhangzott megint ennek a napi-rendi pontnak a tárgyalásánál rengeteg olyan felvetődő kérdés, amit érdemes lenne megvitatni *(Tállai András: Nem lehet érteni, amit mondasz!)*, nem pedig az ön összefoglalóját meghallgatni. Úgyhogy inkább az összefoglaló helyett a vitában vegyen részt! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jegyző úr, tájékoztatni szeretném, hogy itt zárszót Bóna Zoltán képviselő úr mondhat egyedül, és az államtitkár úrnak, bármennyire sajnáljuk, nem adatik meg az a lehetőség, hogy ő mondjon zárszót, mert az előterjesztőnek kell zárszót mondania.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Bóna Zoltán képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e zárszót mondani. *(Bóna Zoltán feláll.)* Igen, parancsoljon, képviselő úr, öné a szó. *(Szászfalvi László a jegyzői helyére indul Gúr Nándornak: Miért nem hallgatod meg a választ?)*

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, csak nagyon röviden. Csatlakozni kívánok Szászfalvi László képviselőtársamhoz. Miközben magam is több civil szervezet tagja vagyok, úgy gondolom, megkérdőjelezhetetlen, és az összehasonlítás nem helytálló az egyházakhoz történő elköteleződés, illetve egy civil szervezet irányába történő elköteleződés esetében. Amennyiben a civil szervezetek, illetve az egyházak összehasonlítása felmerült, éppen az egyházakat érte eddig hátrányos megkülönböztetés, hiszen a civil szervezetek megkaphatták a felajánlók adatait, és ha abban az esetben nem történt visszaélés, akkor miért gondoljuk azt, hogy az egyházak esetében ez felvetődhet egyáltalán.

A képviselői indítványra, illetve a kormányzati előterjesztésre vonatkozóan: az előterjesztők sorában van Soltész Miklós államtitkár úr, Balog Zoltán miniszter úr, illetve jómagam, tehát ha nem is részemről, de az előbb említett két úr részéről a kormányzat képviselteti magát az előterjesztésben.

Az egyházak karitatív szolgálatának felvetése pedig számomra értelmetlen és egyaránt érthetetlen.

A KDNP támogatását pedig köszönjük szépen. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17998. számon a Ház informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat megalkotásának indoka, hogy 2018. január 1-jétől hatályba lép a parlament által elfogadott, az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény, amelynek hatálya nem terjed ki az adóigazgatási eljárásra. Az új adóigazgatási szabályozás nem tartalmazza a végrehajtási szabályokat, az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárások szabályait, a tisztelt Országgyűléshez már szintén benyújtott T/17782. számú törvényjavaslat tartalmazza azt. Az adóhatóság által a végrehajtási eljárásokról szóló törvényjavaslat szabályozása arra figyelemmel került kidolgozásra, hogy az állami adó- és vámhatóság hatásköre a végrehajtás terén 2018-tól bővülni fog. Az 2018. január 1-jén hatályba lépő általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény az állami adó- és vámhatóságot a közigazgatásban általános végrehajtó szervnek jelöli ki. További újítás, hogy az állami adó- és vámhatóság a jövőben már nem kizárólag pénzkövetelések végrehajtását foganatosítja, hanem a meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartásra, tűrésre, abbaahagyásra kötelező közigazgatási döntéseket is.

A jelen törvényjavaslattal elérni kívánt cél egyrészt, hogy az adóigazgatási rendtartásról szóló törvényjavaslat és az adózás rendjéről szóló törvényjavaslat szabályozására figyelemmel az egyes adónemekhez tartozó speciális eljárási szabályok az adott adónemet szabályozó anyagi adótörvénybe kerüljenek, egyszerűsítve ezzel a jogalkalmazást. Másrészt felül kellett vizsgálni a hatályát veszítő, az adózás rendjéről szóló törvényre vonatkozó, külön törvényekben lévő jogszabályi hivatkozásokat, és azokat a hivatkozott törvényjavaslatokhoz igazítani. Harmadrészt az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvényjavaslat és a végrehajtási szabályokat tartalmazó további törvények közötti összhang, koherencia biztosítása, amely elősegíti, hogy a végrehajtási ügyek egységes szabályrendszer alapján és eredményesen záruljanak le.

Ennek érdekében a törvényjavaslat számos, az általános közigazgatási rendtartás hatálya alá tartozó

eljárást szabályozó törvény tekintetében tartalmaz módosítási javaslatot az e törvényekben lévő, adók módjára történő behajtást kimondó rendelkezések hatályon kívül helyezése céljából.

(14.50)

A törvényjavaslat elfogadásával biztosítható az új adóeljárési szabályrendszerhez igazodó koherens törvényi szabályozás. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény módosítása több, 2018. január 1-jén hatályba lépő törvény rendelkezéseivel való összhangot teremt meg, amely során a jogszabályi hivatkozások kerülnek átvezetésre, továbbá tartalmi dereguláció okán egyes rendelkezések kerülnek hatályon kívül helyezésre.

Tisztelt Országgyűlés! 114 törvény módosul a törvényjavaslat szerint. Tisztelettel kérem, hogy a törvényi változások alkalmazhatósága érdekében az előttünk lévő törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bóna Zoltán képviselő úr. Öné a szó, képviselő úr. Parancsoljon!

BÓNA ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat elsősorban és döntően olyan módosításokat tartalmaz, amelyekre az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény 2018. január 1-jei hatálybalépése miatt van szükség. A módosítások által érintett fontosabb szabályozási tárgykörök az adóigazgatás területe, a személyi jövedelemadó, az általános forgalmi adó, valamint a munka törvénykönyvének és a szerencsejáték-szervezés egyes területeinek módosítása.

Tisztelt Ház! Az adóigazgatás területét érintő változások azért szerepelnek a javaslatban, mert az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény kiveszi hatálya alól az adó- és vámigazgatási eljárásokat. Az adózás új rendjéről szóló törvényekkel való összhang megteremtését szolgálja az illetéktörvény, a helyi adókról szóló törvény, a gépjárműadóról szóló törvény, a reklámadóról, a népegészségügyi termékadóról, a kulturális adóról és a közműadóról szóló törvények módosítása is.

Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében a népegészségügyi termékadó esetén a törvényjavaslat megteremti az adóalanyok számára azt a lehetőséget, hogy felajánlhassák az általuk fizetendő népegészségügyi termékadó maximum 10 százalékát, az egészségügyi államigazgatási szerv által szervezett egészségmegőrző programhoz való hozzájárulásként.

Az indítványnak a személyi jövedelemadóról szóló törvény módosító részével kapcsolatban hív-

nám fel a figyelmet arra, hogy egy jelentős fordulat zajlik az állampolgárok adózásának területén. Mint ismeretes, az adóhatóság most már mindenkinek adóbevallási tervet készít, amelynek kiegészítésével, javításával, illetve elfogadásával a magánszemélyek egyszerűen és gyorsan teljesíthetik adóbevallási kötelezettségüket. Ez az új szolgáltatás képes lesz átvenni a munkáltatói adómegállapítás szerepét is, ezért a törvényjavaslat kezdeményezi a munkáltatói adómegállapításra vonatkozó kivezetését. Bővül az a személyi kör is, akik számára az adóhatóság bevallási tervezetet készít. Idetartozik majd a mezőgazdasági őstermelő vagy általános forgalmi adó fizetésére kötelezett magánszemély is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-kormányok által 2010-ben elindított foglalkoztatáspolitikai fordulatnak köszönhetően mára Magyarországon nem a munkanélküliség, hanem az egyes foglalkoztatási területeken mutatkozó munkaerőhiány jelent problémát. A korábbi évtizedekkel ellentétben mára a munkaalapú társadalom jellemzi hazánkat. Az előtünk fekvő törvényjavaslat a különböző szintű törvényi rendelkezések közötti összhangot megteremtve úgy módosítja a munka törvénykönyvét, hogy a várandós munkavállalók munkahelyi kockázatnak való kitettsége kizárható legyen, ezzel biztosítva az Európai Unió jogrendjének való maradéktalan megfelelést. A törvényjavaslat továbbá megteremti az összhangot a munkavállalók üzemi képviselőinek védelméről szóló ILO-egyezménnyel is. Az előterjesztés tartalmazza a megváltozott munkaképességű munkavállaló fogalmának pontosítását is.

A szerencsejátékügyek 2018. január 1-jétől az általános közigazgatási rendtartás hatálya alá tartozó hatósági ügynek minősülnek. A szerencsejáték-szervezéssel kapcsolatos módosítások tartalmi változtatás nélkül emelik át a szerencsejáték-ágazati törvénybe az engedélyezési és egyéb eljárási szabályokat.

Tisztelt Ház! A Fidesz-frakció támogatja az előtünk fekvő javaslatot, mert az számos egyszerűsítést tartalmaz, és az abban foglalt módosítások szükségese az Országgyűlés által elfogadott általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatékony érvényesüléséhez. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tállai államtitkár úr említette, hogy 114 törvény módosítására kerül sor e törvény bevezetésével, elfogadásával; 114 törvényre való kihatás. Magyarul, ez azt jelenti, hogy igazából már nyugodtan mondhatjuk, hogy követhetlenné válnak a folyamatok, a jogkövető polgár

bizonyos értelemben csak pislog. Ha valakinek nincs jogi képesítése vagy éppen képvisellete, akkor enélkül nagyon könnyen elbukhat, gyakorlatilag boldogulni nem nagyon képes.

Azt gondolom, hogy az egyszerűsítésnek mindig van helye, de az olyan típusú változtatások sokaságát, amelyek gyakorlatilag még bonyolultabbá teszik a folyamatokat, azokat megkérdőjelezném. Ebben a törvénytervezetben, ha nem is direkt, de indirekten beismerések is megfogalmazásra kerülnek. Gondoljanak csak vissza néhány évtizeddel ezelőttre - már nem is kell évtizedekkel, csak mondjuk, egy másfél évtizeddel ezelőttre visszagondolni -, amikor az Európai Unióhoz való csatlakozásunk tekintetében olyan vállalatok fogalmazódtak meg - példa kedvéért mondok egyet -, hogy például a munkaügyi központok hálózatát működtetik, erre kötelezettséget vállaltak.

Ez a rendszer annak idején Magyarországon személyes megítésem szerint a harmadik legjobb hálózati rendszer volt. Nyilván a NAV-ot nem kell külön kiemelni, a NAV helyzetéből fakadóan is a legerősebb hálózati rendszer kell hogy legyen, vagy a bűnüldözéssel foglalkozó rendőrségek hálózati rendszere. Ez mindig is ilyen volt, de hasonlóképpen a munkaügyi központok ilyen erős hálózati rendszerre alakultak. Önök vállalták azt annak idején, hogy ezeknek a rendszerbeli megtartását, működtetését biztosítják, ezzel szemben pedig az a helyzet, hogy szétzilálták ezt a hálózati rendszert. Szétzilálták, most jelen pillanatban a járási hivatalokban fedhetők fel a csápok, amelyeken keresztül ilyen-olyan módon és minőséggel próbálják meg a rászorult emberek dolgait kezelni. Ezt mindenképpen olyannak tartom - mondhatom, hogy elítélendőnek, de mindenképpen olyannak tartom -, ami nem építő jellegű volt az elmúlt nyolc év kormányzásának időszakában, hanem sajnálatos módon romboló jellegű.

Ennek a törvénytervezetnek a tárgyalása kapcsán viszont, hogy korrekten nyúljunk a kérdéshez, azt is kell mondjam, hogy végre, közel nyolc év leforgása alatt eljutottak oda, hogy például a munka világát érintő közfoglalkoztatottak utazási költségeire vonatkozóan gyakorlatilag a különböző munkaerőpiaci szolgáltatások igénybevételét érintően a megtérítés most már realizálódni fog.

Az is jónak mondható - de nem kellett volna ehhez nyolc év -, hogy a természetes személyeknek nyújtott álláskereső támogatások visszakövetelése esetén - mert vannak adott esetben ilyenek - gyakorlatilag nem számítanak fel majd a későbbiekben késedelmi kamatokat. Sőt, azt sem tartom rossznak, hogy a magán-munkaközvetítő cégek szürkepiaci működésével kapcsolatos dolgok tekintetében fel kívánják lépni, azt fehériteni kívánják.

Viszont mondanék más típusú gondokat is, nemcsak beismerő vallomás szerinti rendszerszétrombolási problémákat, hanem olyat is, ami mondjuk, egy egyéni vállalkozót érinthet. Az egyéni vállal-

kozó tevékenység szüneteltetésénél kizárják az álláskeresési ellátás igénybevételi lehetőségét.

(15.00)

Az egyéni vállalkozások körét nagyjából úgy lehetne talán jellemezni, hogy csekély érdekérvényesítő képességgel bíró közegről, csoportról beszélhetünk. Ilyen értelemben a hátrányos megkülönböztetés az önök politikai működési mechanizmusából fakadóan szinte automatikusan jön, mert ott, ahol ütni lehet, és nincs, nem lehet nagyobb tiltakozás, akkor ezt ott önök gondok nélkül megteszik.

Nyilván az sem jó, hogy ezen keresztül megint egy statisztikai lépést eszközölnek, gyakorlatilag azt, hogy a regisztrált munkanélküliek létszáma statisztikailag csökkenthető. Igen, statisztikailag csökkenthető, de ez valójában az élethelyzetek tekintetében nem azt jelenti, hogy ezek az embereknek akkor, amikor az egyéni vállalkozási tevékenységüket kényszeredett módon szüneteltetniük kell, a megélhetési minimumok biztosítása rendelkezésére áll.

Ez a statisztikai befolyásgyakorlás gyakorlatilag hasonlítható ahhoz, mint amikor a munkaügyi ellátórendszerekből tízezzrel mentek ki, hagyták el az országot, és a határon kívül vállaltak munkatevékenységet az emberek azért, hogy megéljenek, akkor önök azt kezdték el forszírozni, hogy csökken a munkanélküliek száma. Persze, statisztikai értelemben vetten igen, csak azt nem nézték meg, hogy egyszerűen abból fakadóan, hogy a hazai elsődleges munkaerőpiac körülményei között nem nyújtottak lehetőséget ezeknek az embereknek, ők kényszeredett módon még az országot is elhagyták, határon kívül vállaltak munkatevékenységet annak érdekében, hogy meg tudjanak élni.

De ugyanígy a közmunkába menekülők körét is gyakorlatilag természetesen kivették a statisztikából, és mint foglalkoztatottat jelenítették meg. Ez az ellenpólusa a dolognak a foglalkoztatotti statisztikák torzításával kapcsolatosan.

De azt is mondhatom nyugodt lelkülettel, hogy minden beavatkozásuk az elmúlt közel nyolc esztendőben arról szólt, hogy tényleg statisztikailag feleljenek meg a politikai elvárásoknak. Ebből kifolyólag csökkentették például az álláskeresési támogatások futamidejét kilenc hónapról három hónapra. Kvázi, akiket csak lehetett, azokat kilökték az ellátórendszerekből, hogy statisztikailag azt lehessen kimutatni, hogy kevesebb a munkanélküli és mintha több lenne a foglalkoztatott.

Pedig ha az egyéni vállalkozókhöz vissza akarunk térni és vissza akarok térni, akkor mindenki látja azt ma, hogy az egyéni vállalkozók között nagyon sok kényszervállalkozó van. Kényszervállalkozó, már csak azért is, mert az őket foglalkoztatók gyakorlatilag csak vállalkozási megbízással kívánják őket foglalkoztatni, ezáltal nyilván az őket foglalkoz-

tató munkaadók a munkaköltségeiket kívánják csökkenteni, de őket szorítottabb helyzetbe vagy adott esetben kilátástalanabb helyzetbe hozzák.

De van egy dolog, amire külön fel szeretném hívni a figyelmüket képviselőtársaimnak. Nem biztos, hogy mindenki minden vonatkozásban tudja, tudta feldolgozni ezt a törvénytervezetet, hiszen mint Tállai államtitkár úr is mondta, 114 törvényhelyet érint. Egy módosításra mindenképp felhívom a figyelmüket.

Valószínűsítem, az ismert önök előtt, hogy a korábbiakban a legkisebb bér, tehát a minimálbér vonatkozásában az a helyzet adott volt és biztosított volt, hogy akár a minimálbértől is lehetett kevesebb bért fizetni munkatevékenységért Magyarországon. Így alakult ki a közfoglalkoztatotti minimálbér kategóriája. Tudják, Zsiga Marcell képviselőtársam kimondott szavai után ez a 47 ezer forintos kategória, ami ma 53-54 ezer forint nettót jelent a közfoglalkoztatottaknak a 2010-es 60 200 forinttal szemben.

Azt már nem akarom ragozni, hogy az egyhármadát valójában a vásárlóerő-értékének ennek a pénznek elvették ezektől az emberektől. De azt akarom, hogy ez a minimálbér tekintetében megvolt, tehát hogy a minimálbértől, a legkisebb bértől is lehetett kevesebbet fizetni. Ez volt a közfoglalkoztatottak esetében. Még akkor volt egy kísérlet arra vonatkozóan is, még Czomba államtitkár úr védte a dolgokat, hogy a pályakezdekésében is, példaként a hátrányos helyzetű térségekben adott esetben a pályakezdekőknek nyújtható, nyújtandó bérektől kisebb mértékű bérek is bevezetésre kerüljenek. De aztán utána ez látható módon a társadalmi visszaigazolásokból fakadóan elvetélt.

Most pedig azzal találjuk magunkat szembe, hogy most már nemcsak a minimálbérről van szó, hanem a garantált bérminimum tekintetében is ez a helyzet fennállhat. Tehát a garantált bérminimumtól is el lehet majd térni, na, nyilván nem pozitív irányba. Egyébként pozitív irányba mindig el lehet térni, tehát ez nem kérdéses, és a munkaerőpiaci igények ezt megítélésem szerint meg is kívánják, de most ezen törvénytervezet módosítása lehetőséget ad arra, hogy ettől negatív értelemben is el lehessen térni.

Kiket érinthet majd ez? Kikre vonatkoztatva gondolják úgy, hogy még azt a bruttó 161 ezer forintot, azt a nettó 107 ezer forintot sem kívánják biztosítani a megfelelő szakmai képesítéssel bíró emberek számára? Alapvetően úgy érzem, hogy azokat az embereket érintheti ez a történet, akik mondjuk, hátrányos helyzetű megyékben, régiókban élnek az életüket és végzik a munkatevékenységüket.

Nem gondolom, hogy ezt a fajta különbségtételt érdemes lenne megtenni és bevezetni, nemcsak hogy nem gondolom, erősen tiltakozom is ellene, egyszerűen azért, mert ma is olyan óriási bérkülönbségek

vannak a 93 ezer négyzetkilométeres Magyarországon, ami elfogadhatatlan. Amikor Budapesten a 250 ezer forintot közelíti az átlagbér, mondjuk, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében meg alig haladja meg a 130 ezer forintot, akkor, azt gondolom, hogy ez nincs helyén. De rögtön hozzáteszem, hogy nekem nem a budapesti átlaggal van bajom, én azt is keveslem, de az meg, ami a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei vagy a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei átlag, félelmetesen alacsony.

Ha olyan beavatkozásokkal kívánják ezt a folyamatot alakítani, hogy mondjuk, példaként a hátrányos helyzetű térségekben, ha megvannak a megfelelő szakmai képesítések a munkatevékenység végzéséhez illetően, akkor ott ne kelljen vagy ne feltétlen kelljen akár még a garantált bérminimumot sem megfizetni, akkor ezzel végképp nem lehet egyetérteni. Azaz azt szeretném a figyelmükbe ajánlani, hogy ezt a gondolkodást, ezt az útírányt a gondolkodásban el kellene zárni, ezt nem kellene folytatni.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmüket, ez pedig a kormány és a versenyszféra, a versenyszféra és a kormány közötti állandó konzultációs fórum, ez a VKF működésével kapcsolatos. Ez egy háromoldalú konzultációs fórum, a dolgozó embereket érintő vitatott kérdésekben rögzítenek álláspontokat, egyeztetnek, javaslatokat tesznek, sőt adott helyzetekben megállapodásokat is szülnék.

Itt sok mindent érinthet - érinthet, mondom - a dolog, adóktól, járulékoktól a bérekig, vagy a munkabért helyettesítő vagy kiegészítő járulékok kérdésköréig, vagy épp a vállalkozásokat érintő, a vállalkozások alapításával, működésével, megszüntetésével kapcsolatos kérdések sokaságát és még nagyon sok minden egyéb más is.

Az elmúlt esztendőben az látszódik, hogy a VKF keretei között önök nem gondolják komolyan azt, hogy azokat az egyeztetéseket, amelyeket az előbbiekben említettem, vagy épp a javaslatok számbavételét vagy a megállapodásokat meg kellene kötni. Úgy látom, hogy példaként a vállalkozásokat érintő szabályozásokat, jogszabályok tervezeteit igazából nem is akarják megtárgyalni ezeken a fórumokon. De a béreket kiegészítő kérdésekben vagy azon túli kérdésekben is, amely már nem az aktív kort érinti feltétlen, például a nyugdíjat, vagy épp az aktív kornak azt a fázisát érinti, amikor gyesre mennek a kismamák, ezeket is hanyagolják a VKF keretei közötti egyeztetések színpadára vinni.

(15.10)

Szóval azt akarom mondani, hogy ez a mai helyzet, amit persze már évek óta gyakorolnak a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs keretei között *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ez szerintem helytelen, ezen változ-

tatni kellene, és a törvénytervezeten keresztül is ennek a változtatási szándéknak a visszaigazolását kellene megtenni. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban egy nagyon hosszú javaslat, 141 törvényt módosító javaslat áll előttünk, és nyilvánvalóan mindenre nem lehet kitérni, és van nagyon sok pozitív, előremutató pontja is ennek az indítványnak. Én egy-két problémás pontra hívnám fel a figyelmet. Legfőképpen az első lesz az, amire itt önök előtt utalni szeretnék, amely pontok mindig nehezé teszik egy javaslat támogatását, tehát jobb lenne, ha a kormány ámbár ha salátatörvényt nyújt be, akkor megpróbálná valóban azokat a javaslatokat belevenni, ami előremutató, és vélhetőleg az ellenzék támogatását is bírja, ki tudja érdemelni.

Hát, nem ilyen a játékkaszinók érdekében benyújtott módosítás, így belevágva a közepébe. A szerencsejáték-törvény módosítása mindig is egy olyan terület, ami sok vitára ad alapot. Elég egyébként arra utalni, hogy a pénztárgépeket sem voltak hajlandók a kaszinókba betenni, és miután az egész piacot átalakította a kormányzat, és a vidéki nyerőgépeket, félkarú rablókat egyébként nagyon helyesen korlátok közé szorította, de a másik fele az lett a történetnek, hogy egyes köröknek, többek között Andy Vajnához köthető köröknek játszották ki azokat a lehetőségeket, amelyek alapján ők kaszinókat, illetve szerencsejátékgépeket tudnak működtetni.

És mit ad isten? Amíg egy fodrásznál vagy egy taxiba belülve vagy egyéb kis- és mikroállalkozóhoz elmenve kötelező lett a pénztárgépek használata, érezzük, hogy ez a kaszinók esetében teljes mértékben nem indokolt, legalábbis a kormányzat szerint. Persze, hogy az lenne. Hol máshol foroghatnának nagy összegek? Hol máshol merülhetne fel akár a pénzmosás vagy akár a jövedelmek egyéb módon történő legalizálásának a vádja vagy a látszata, mint a kaszinókban? Ez egyébként nem magyar találmány, a világon sok helyen így van, tehát az a minimum, hogy a pénztárgépeket be kellett volna vinni a kaszinókba is. Ráadásul a legnagyobb problémát nem oldotta volna meg, mert nyilvánvalóan kijátszható lenne így is számtalan módon a szabályozás, de legalább azt mondhatnánk, hogy egyenlő pályákon játszanak a kaszinók is, vagy legalábbis, ami a formális jogszabályokat illeti.

Aztán természetesen a nyerőgépeket sem kötötték be a NAV-hoz, ugyanúgy, ahogy mondjuk, az italautomaták esetében, és lehetne sorolni még a különböző helyszíneket, ahol ez kötelezővé vált. Úgy tűnik, hogy szintén a nyerőgépek nem tartoznak ebbe a körbe. Hallhattunk nagyon sok riportot arról,

hogy mennyi pénzt lehet ezekből úgy is kiszedni, hogy egyébként nem jelentik be a NAV-nak, illetőleg hogy lehet - és ez egy másik gyakori visszaélési lehetőség - manipulálni a gépeket, hogy egyébként olyan arányban ne is osszanak vissza nyereseményeket, mint amit mondjuk, papíron vállalnának.

Ebben a salátatörvényben olvashatjuk azt is egy fontos új szabályként, hogy a szerencsejáték-felügyeleti hatóság engedélyezheti - ki másnak, mint a játékkaszinó üzemeltetésére engedéllyel rendelkező szervezők kérelmére - naptári évenként legfeljebb öt alkalommal, maximum 30 napos időtartamra a játékkaszinó játéktervében jóváhagyott kártyajátékoknak a más helyszínen történő szervezését, ami gyakorlatilag egy kiszervezést jelent, no, nem hosszú időre, csak öt hónapra, ötször harminc napra. Arra gondolunk, hogy ez az évnek majdnem a fele, tehát azért elég tág keretet ad ez a kaszinótulajdonosoknak.

És ugye, ki lehet kaszinótulajdonos? Ezt is már sokszor elmondtuk: a kormányzat által privilegizált, a koncessziókat elnyerő egyének, és ők úgy tűnik, hogy most már a kaszinókon kívül is megszervezhetik ezeket a kártyajátékokat. Gondolom, itt pókerre kell például gondolni, de bizonyára, akik nálam jártasabbak ebben a világban, azok tudnának mondani még egy-két olyan kártyajátékot, amit a kaszinókban játszanak, és egyébként nagyon jó biznisként ki lehet szervezni külső helyszínekre. Ez tulajdonképpen egy újabb lépés, ami lehet, hogy valakinek jó, de az adófizetőknek és a magyar állampolgároknak kevésbé, és még azoknak sem feltétlenül, akik játékszenvedéllyel rendelkeznek. Bár úgy tűnik, hogy ők haszonélvezői lehetnek ennek, de amikor majd elbukják, mondjuk, az otthoni konyhapénzt, akkor lehet, hogy a családjuk vagy a gyerekeik nem így fogják gondolni, hogy milyen jó, hogy ez a szabályozás létrejöhetett.

Egy kevésbé problémás pontra hívnám fel a figyelmet, de azért a szakmától ezzel kapcsolatosan is egy-két vélemény visszajött. Ez nem más, mint az őstermelők adózása, amit a NAV fog elvégezni, elkészíti az adóbevallás tervezetét. Örülök is, hogy Győrffy képviselőtársunk közben megérkezett, mert azt láthattuk a sajtóban, hogy a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara javaslatára - így jelent meg október 31-én erről egy közlemény - jövőre már az őstermelőknek is a NAV fogja készíteni a adóbevallását. Egyébként, ha jól értem, akkor a közleményben mint egy eldöntött tényről beszélnek.

Először várjuk meg a törvényjavaslat elfogadását! Bár értem én, hogy a kormányzati többség a parlamentben közel kétharmados, és valószínűleg az elfogadása biztosított, de ha jól értelmezem a közleményt, akkor ez már úgy jelent meg, mintha ez elfogadásra került volna. Ezzel kapcsolatosan felmerült az, hogy ez egy jónak hangzó történet lehet, de ha a NAV végzi el az adóbevallások elkészítését, akkor a NAV-nak nyilvánvalóan minden adattal

rendelkezni kell ezekhez az adóbevallásokhoz, mert anélkül nem tud pontos adóbevallást készíteni.

Az őstermelők esetén, ha jól tudom, akkor a jövedelemnek egy meghatározó része nem biztos, hogy átfut a NAV-on. Amikor ő kimegy a piacra és valamit értékesít, ámbár nyugta ellenében, az nem biztos, hogy a NAV-hoz bekerül. Tehát van egy olyan félelem a gazdatársadalom részéről, hogy ez azzal fog-e járni, hogy nekik mindent be kell küldeniük a NAV-hoz, minden nyugtát, amit eddig egyébként nem kellett, és a NAV kicsit, mint amikor a macskát valaki az ágy alól kirángatja, hogy úgymegsimogatlak, ha nem akarod, ilyen jelleggel fogja elkészíteni az adóbevallást. Vagy ettől el lehet majd tekinteni, vagy első körben be kell nyújtani ezeket a mindenféle gazdasági tevékenységről az adatokat, tehát van ebben félelem. Nyilván államtitkár úr, ha erre jegyzetel és a gazdákat meg tudja nyugtatni, hogy ez pontosan hogy fog végbemenni, akkor lehet, hogy erre van egy észszerű válasz, de azon túl, hogy ez jól hangzik, azért szerettem volna jelezni, hogy a gazdatársadalom részéről azért egy-két fenntartás is van ebben az irányban.

Úgyhogy a javaslat pozitív pontjait itt nem fogom elsorolni, mert ezek már elhangzottak, és javarészt nyilván a kormánypárti képviselők részéről. Mi még meg szeretnénk várni a módosító javaslatokat is mindenképpen, hiszen egy ilyen salátajavaslatot azért módosító javaslatokkal fel lehet rendesen vizezni, és be lehet csúsztatni azért elég kellemetlen dolgokat.

De ahogy elmondtam, önmagában már ez a szerencsejáték-szabályozás egy komoly dilemma elé állít minket: ha egyébként minden más pontja támogatható lenne, akkor a kaszinók lehetőségeinek kiterjesztésével együtt, hogy ez így csomagban támogatható-e, ezt még nyilván a frakciónk el fogja dönteni, és ahogy mondtam, várjuk a módosító javaslatokat. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kettőperces felszólalás következik, az MSZP képviselőcsoportjából Gőgös Zoltán képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

GŐGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Staudt Gáborhoz kapcsolódnék az őstermelői adózás kapcsán. Engem is érdekelne, ha államtitkár úr megosztaná velünk, hogy technikailag ezt a kérdést hogyan... *(Tállai András: Adótanácsot kértek?)* Nem kérünk adótanácsot, államtitkár úr, de mi is végighallgattuk, azt gondolom, önt, és ez nem az a műfaj szerintem, hogy itt direktben beszéljünk. Én arra vagyok kíváncsi, hogy hogyan fog annak a 150 ezer őstermelőnek az adóbevallása a NAV-nál elkészülni, akik 600 ezer forint alatti árbevétellel rendelkeznek, és semmilyen bizonylatvezetési kötelezettségre nem kötelezettek.

(15.20)

Ez érdekel, semmi egyéb. Persze az is izgalmas, hogy a többi hogyan lesz, de ott már legalább van valamilyen információ a NAV-nál. Ugyanis, ha ez sokkal, de sokkal több adminisztrációjával jár, akkor az a minimum, hogy nem kötelezünk ilyenre senkit. Az pedig a másik, hogy miért van arra szükség, hogy pluszadminisztrációs terhet rójunk valakire akkor is, ha ő azt nem akarja. Minket összességében csak ennyi érdekel. Nem kérünk adótanácsokat, államtitkár úr, meg szoktuk oldani az ilyen típusú problémáinkat. Köszönöm a figyelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most rendes felszólalások következnek. Elsőnek a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is arra lennék kíváncsi, és államtitkár úrtól kérdezem, s remélem, választ is kapunk rá, hogy ennek a salátatörvénynek arra a részére, ami a szerencsejáték-törvénnyel foglalkozik, és azzal a változtatással, amelyik úgy szól, hogy „A szerencsejáték felügyeleti hatóság a játékkaszinó üzemeltetésére engedéllyel rendelkező szervező kérelmére naptári évenként legfeljebb öt alkalommal, esetenként legfeljebb harmincnapos időtartamra engedélyezheti egyes, a játékkaszinó játéktermében jóváhagyott kártyajátékok más helyszínen történő szervezését.”

Először is arra lennék kíváncsi, államtitkár úr, hogy honnan jött ez az ötlet. Vajon hogy jutott eszükbe ez most hirtelen önöknek? Ki volt az, aki ezt az ötletet bedobta? Már csak azért kérdezem, mert itt az van, hogy a játékkaszinó üzemeltetésére engedéllyel rendelkező szervező kérelmére. Ilyen ma három van az országban: Andy Vajna, Garancsi István és Szima Gábor. (*Pócs János: Meg a Simicska!*) Mind a három Fidesz-közeli oligarchának nevezhető. Kíváncsi vagyok, hogy egyáltalán hogy merült fel ez az ötlet. Önök beszéltek ezekkel az emberekkel? Vagy ők mondták, hogy adjátok már be ezt a törvényt, mert ez nekünk jobb lesz? Vagy mi történt? Miért jó ez az ország szempontjából? Én úgy gondolom, hogy törvényeket azért kell hozni, hogy az ország szempontjából jó legyen. Miért jó ez az ország szempontjából?

Már csak azért is érdekes ez, mert ez az ötlet teljes mértékben ellentétes az önök szerencsejátékkal kapcsolatos kommunikációjával, hiszen önök folyamatosan azt mondták a szerencsejáték-törvény megváltoztatásánál, hogy védeni kell a játékszenvedélybetegeket, le kell szűkíteni azt a kört, ahol ők játszani tudnak, ezért milyen jó, hogy beviszik a kaszinókba ezt a játékot, s akkor most, ezzel a kommunikációval ellentétesen, önök mégis újra helybe viszik ezt a játékot, és akár öt hónapon keresztül különböző helyszíneken tehetik meg ezt, Andy Vajna, Szima Gábor

és Garancsi István. Mi a logika benne? Én ezt szeretném tudni. Úgy gondolom, hogy a Magyar Országgyűlésben olyan törvényeket kellene hozni, amelyek az ország szempontjából jó törvények, amelyek a lakosság szempontjából jó törvények, amelyek jobbá teszik valamennyiünk életét. Ebben mi ez a szempont, amivel ezt indokolni tudják?

Ez azért lenne még érdekes, mert felmerül az a kérdés, hogy ezeken a külső helyszíneken vajon hogy fog folyni ennek a játéknak a szervezése és lebonyolítása. A kérdésem az, hogy mi lesz erre az irányadó szabályzat. Regisztrálni kell? Mert ha ma valaki bemegy egy kaszinóba játszani, azt rögtön regisztrálják az adott helyszínen. Ez nagyon fontos kérdés. Vagy pedig a külső helyszíneken ez a regisztráció nem lesz meg?

A másik ilyen fontos kérdés, hogy hogy fognak ezeken a külső helyszíneken végzett játékszervezés után a bevételekkel elszámolni, és hogy fognak adózni ezek után. Ez is egy fontos kérdés, mert mint tudjuk, a fodrásznál igen, a taxinál igen, a kisboltban igen, kell pénztárgép. Mindenhol kell pénztárgép. Hol nem kell? A kaszinóban. A kaszinóban olyan kevés pénz mozog, s még csak elképzelni is lehetetlen, hogy pénzmossás legyen egy kaszinón belül, hogy ott nem kell pénztárgép, nem kell nyomon követni a kaszinón átáramló pénz útját. De ha nem kötelező pénztárgépet alkalmazni kaszinóban, akkor a kaszinó által szervezett külső helyszínen sem lesz kötelező pénztárgépet alkalmazni? Ott sem lesz nyomon követve az a bevétel, ami után majd adózni kellene? Ismételten azt mondom, hogy ez egy nagyon-nagyon fontos kérdés.

Szeretném, ha ezekre a kérdésekre államtitkár úr válaszolna. Persze, természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy majd a zárszóban kapunk válaszokat, hogy ne lehessen egy vitát kialakítani erről a kérdésről, de én még akkor is megköszönöm majd, ha államtitkár úr válaszol, főleg úgy, hogy gondolom, azért államtitkár urat is kimondottan érdekelheti ez a kérdés, hiszen nemcsak a Fidesz államtitkáráról beszélünk Tállai András személyében, hanem a NAV vezetőjéről is, és mint NAV-vezetőnek, gondolom, az a legfőbb szempont, hogy minél nagyobb adóbevételekre tudjanak szert tenni, és azokat az adóbevételeket és azokat a járulékokat, amik járnak, minél inkább az állam javára sikerüljön behajtani.

Tehát nem lehet közömbös államtitkár úr számára, most nem államtitkári, hanem NAV-vezetői minőségében, hogy adott esetben ezeken a külső helyszíneken valóban elszámolnak-e normálisan azok a szervezők, akik még akkor is, ha tudom, nehéz velük szemben államtitkár úrnak fellépnie, mert mégiscsak Orbán Viktor szűkebb környezetéről beszélünk, Orbán Viktor oligarcha barátairól beszélünk, akik kaszinókoncessziós joggal rendelkeznek, de hát azért egy NAV-vezetőnek mégiscsak az lenne az egyik legfőbb feladata, hogy azokat a bevételeket biztosítsa az államháztartás számára, amiket neki

kell behajtani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most kettőperces felszólalás következik. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Folyamatosan kísérletet próbálunk tenni arra, hogy az előterjesztő, ha nem az államtitkár, akkor az előterjesztő, ha az államtitkár, akkor az államtitkár menet közben válaszoljon a feltett kérdésekre. Most már tényleg rengeteg kérdés feltételére került sor, az őstermelőktől kezdve Andy Vajna személyét érintően a kaszinókon át sok minden egyéb másig. Én hárommal segíteném a válaszolás lehetőségének a megadását, de nagy tisztelettel arra kérem államtitkár urat, hogy nekem ne a végén válaszoljon, mert én beszélni szeretnék önnel menet közben erről a dologról, meg szeretném vitatni ezeket a dolgokat.

Az egyik: miért, államtitkár úr miért van az, hogy az egyéni vállalkozói tevékenységet szüneteltetőket ki akarják zárnai az álláskeresési ellátás igénybevételeitől?

A másik: miért akarják úgy módosítani a rendelkezéseket, hogy a korábbi minimálbérhez képesti keresetfizetés biztosítását is meg lehetett tenni, most már a garantált bérminimumtól is el lehessen térni negatív értelemben? Miért? Mi az oka, az indoka? Mi van a dolgok háta mögött? Merthogy ez rengeteg embert érint, Magyarországon milliós nagyságrendben érinti az embereket, hiszen az alacsony jövedelmi sávban félelmetesen sokan vannak.

A harmadik: Staudt Gábor már feszegette Andy Vajna személyén keresztül azt, hogy Andy Vajna valójában felmentést kapott a tisztességes adózás kötelmei alól. Azt szeretném mondani, hogy ha az ismereteim nem csalnak meg, akkor blokkot sem kell adni a kaszinóknak, és a blokk adásán kívül az áfát sem kell megfizetni, hogy a pénztárgépek elhelyezése a NAV részéről nem történik meg, a sarki fűszeresnél vagy zöldségesnél meg igen. Hogy van ez? Miért van ez így, államtitkár úr? Nem gondolkodtak még ezen el? Szeretném, ha a vitában venne részt. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdzem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Tállai András államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Tállai András: Igen.)* Kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem sok felszólaló érintette a terjedelmes törvényjavaslat-

ban lévő változásokat, ennek nyilvánvalóan az az oka, hogy alapvetően elfogadják. A törvényjavaslat a 114 törvényével együtt alapvetően technikai módosításokat tartalmaz. Egyrészt a végrehajtási szabályok megváltozásából, másrészt pedig az adózás rendjéről szóló törvény változásából eredően az összes többi törvényben át kell vezetni a szabályozás megváltozását.

(15.30)

Azt gondolom, hogy ami fölmerült itt, politikai jellegű kérdés. Az őstermelő kérdése teljesen jogos. Azt gondolom, olyan változást ez a törvényjavaslat nem tartalmaz, amely bármely őstermelőnek is többletadminisztrációt jelentene. Azért gondoljunk bele, hogy az őstermelői tevékenységet nagyon sokan úgy végzik, hogy mellette egyéb jövedelmük is van. A módosításban arról van szó, hogy míg az őstermelőnek az adóbevallási kötelezettsége február volt, most át fog kerülni május 20-ára, amikor rendes személyi-jövedelemadó-bevallási kötelezettség van, és bekerül a NAV rendszerébe.

Ez azt jelenti, hogy az, akinek jövedelme származik az őstermelői tevékenységéből, kapni fog egy bevallástervezetet, azt kell neki majd leellenőrizni és egy Enter gombbal jóváhagyni. Akinek viszont nincs 600 ezer alatt jövedelme, annak semmit nem kell csinálnia, az nyilvánvalóan nem fog az adóhatóságtól semmilyen bevallástervezetet kapni, mert az alanyi jogszabályok nem változtak. Ezért innentől kezdve az adóhatóság csak azt a bevallástervezetet küldi el, amelyben jövedelem van, és amely esetén adót kell fizetnie.

Tehát ne riogassuk itt az őstermelőket, semmilyen többletbürokrácia nincsen, ez lényegesen kedvezőbb változás azoknak az őstermelőknek, akiknek egyébként jövedelmük származik vagy az őstermelői tevékenységéből, vagy pedig más egyéb jövedelemből, és a két tevékenységet együtt végzik.

A másik kérdést nem igazán értem, hiszen a szerencsejáték-törvény esetében annyi történik, hogy egy miniszteri rendelet kerül teljes egészében törvényi szintre, amely új elemeket nem tartalmaz. Tehát a törvényi szintre való telepítés oka, hogy az Ákr. alapján az eljárásjogi rendelkezést nem lehet miniszteri rendeleti szinten szabályozni. Ez a miniszteri rendelet a 32/2005. PM-rendelet, ez kerül át teljes egészében a szerencsejáték-törvénybe az említett okok miatt. Tehát ez a törvény új elemeket, új lehetőségeket semmilyen szerencsejáték-szervezőnek nem ad. Erre ez a válasz.

Az, hogy a pénztárgépvitát itt kinyisuk... - nyilván ennek a törvényjavaslatnak alapvetően nem az a célja, hogy azt firtassa vagy azt szabályozza, hogy a szerencsejáték területén szükséges-e pénztárgép vagy nem szükséges. Azt gondolom, hogy ha itt újraszabályozás történik, az online pénztárgéprendszerrel egy jóval szigorúbb elektronikai rend-

szert kell kialakítani a jövőben. Tehát ez a kérdés most nincs ilyen értelemben napirenden, a törvényjavaslat ezt nyilvánvalóan nem tartalmazza.

Összességében a törvényjavaslat, azt gondolom, lehetővé teszi azt, hogy mind a végrehajtási szabályok, mind pedig az új adózás rendjéről szóló szabályok 2018. január 1-jén hatályba lépjenek és azt az adóhatóság alkalmazni tudja. Ezért fontos, hogy az Országgyűlés ezt elfogadja. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gyórfy Balázs és Jakab István fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/18010. számon a parlament informatikai hálózatán mindenki számára elérhető. Elsőnek megadom a szót a naprendi pont előterjesztőjének, Gyórfy Balázs képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2016-ban módosult az illetéktörvény úgy, hogy a gazdálkodóknak nem kell a termőföld után vagyónátruházási illetéket fizetniük abban az esetben, ha öt éven belül tudják vállalni, hogy legalább öt évig mezőgazdasági termelésre használják, és nem idegenítik azt el.

Ez alól már a jelenleg hatályos szabályozás sem tekintette eltérésnek, ha a termőföld használatát, hasznosítását a Ptk. szerinti közeli hozzátartozó javára engedték át; feltéve, hogy a vagyonszerző helyett a közeli hozzátartozó földművesként, mező-, illetve erdőgazdasági tevékenység céljára hasznosítja a termőföldet és az ötéves időtartam hátralévő részében a megszabott feltételeket pedig vállalja.

Az illetéktörvényt módosító javaslat célja az, hogy az összhangban legyen a földforgalmi törvény szabályozásaival, és enyhítse a termőföldszerzés illetékmentességére vonatkozó szigorú feltételeket. A javaslat értelmében a közeli hozzátartozó mellett a földtulajdonos a legalább 25 százalékban a tulajdonában álló mezőgazdasági termelő szervezetnek is vagyónátruházási illetékfizetési kötelezettség nélkül engedheti át a föld használatát.

Hogy ne lehessen ezt kijátszani, nyilatkozni kell arról, hogy vállalja, a mezőgazdasági termelőszövetkezetben fennálló tulajdoni hányada nem csökken 25 százalék alá. Amennyiben ezt megszegi, az egyébként fizetendő illeték kétszeresét kéne neki megfizetnie. A módosítást azokban az ügyekben is alkalmazni kell, amelyekben a művelési kötelezettség időtartama nem telt el, tehát közben átengedi mégis a cégének, vagy eltelt ugyan, de az állami adóhatóság jogerősen pótilleték-fizetési kötelezettséget még nem

állapított meg; vagyis átengedte, de még nem kapta meg a kétszeres illetékről a határozatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy itt két jogszabály közötti koherenciázavart tudunk ezzel megoldani úgy, hogy a mezőgazdasági termelők, a földtulajdonosok számára egy komoly előrelépést biztosítunk, és az állam az illetékbevételek egy részéről lemondva teremt tiszta és egyértelmű viszonyokat a földpiacon. Ezért kérem önöket nagy tisztelettel, hogy támogassák a javaslatunkat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván felszólalni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány kiemelt célja a hazai termőföldet művelő földművesek gazdálkodási körülményeinek javítása.

A javaslat e célt szolgálja akkor is, amikor kibővíti a termőföld földművesek általi megszerzésének illetékmentes eseteit azzal, hogy nem minősülne a földhasznosítási kötelezettség megszegésének, ha az illetéktörvény alkalmazásával pótlék-, így illetékkötelezettség sem terhelné a földműves vagyonszerzőt, ha az ötéves művelési kötelezettség időtartama alatt legalább 25 százalékban tulajdonában álló mezőgazdasági termelő szervezet javára engedi át a termőföld hasznosítását.

Az illetékmentesség törvényjavaslat szerinti kibővítése, amellyel, hogy összhangot teremt az előterjesztő által már említett földforgalmi törvény termőföldszerzésre vonatkozó szabályaival, elősegíti a földművesek közös gazdálkodását is. Előmozdítja azt, hogy a családi gazdaságokból nagyobb gazdasági egység jöjjön létre, akár több gazdálkodó együttműködése révén. Ennek hozadéka a méretgazdaságságból fakadó nagyobb gazdasági teljesítmény és a jövedelmezőbb működés, összességében a fejlődni kész és képes kisebb termelő egység közepes méretűvé válása.

A gazdaság számára nagy fontossággal bír a kis és közepes méretű vállalkozások számának növekedése, a vállalkozások erősödése. A nagyobb méretű gazdasági egység hatékonyabban képes a termelői érdekeket képviselni a kereskedőkkel szemben, stabilabb partner lehet a hitelintézeteknek. Végső soron ez vezet a hazai termőföld-tulajdonosok, -használók versenyhelyzetének javulásához, amely egybecseng a kormányzati elképzelésekkel és törekvésekkel.

A kormány ezért egyetért az illetékmentes termőföldszerzés feltételeinek törvényjavaslat szerinti enyhítésével. Ezért kérjük az Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz

képviselőcsoportjának vezérszónoka Pócs János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztésből, Györffy Balázs elnök úrtól, államtitkár úrtól hallhattuk a javaslat előnyeit. Az eddigi illetékmentesség esete kibővül, így a saját tulajdonban álló gazdálkodó szervezet számára is az illetékfizetési kötelezettség nélkül is átadható lesz egy-egy földterület művelése.

Tisztelt Ház! A gazdálkodók jelentős része régóta várta ezt a kedvezményt. Ezek jegyében kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióval együtt támogatni szíveskedjenek az előterjesztést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

(15.40)

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. A termőföld szerzésével kapcsolatos illeték megfizetése 2016-tól gyakorlatilag illetékmentes. A jövő meg arról szól a mostani törvénytervezet szerint, hogy az illeték, ha a tulajdonosa termőföld használatát, hasznosítását legalább 25 százalékában a tulajdonában álló mezőgazdasági termelőszövetkezet részére adja át, akkor is hasonlóképpen illetékmentes legyen. Szab különféle feltételeket - nem bocsátkoznék mélyen a dologba -, amelyek ötéves időtartamra vannak kiterjesztve az el nem idegeníthetőségtől kezdve, hogy azon vagyoni értékű jogot nem lehet alapítani, csak mezőgazdasági célra lehet használni, és a termelőszervezet esetén öt év alatt nem csökkenthető a részesedés 25 százalék alá.

Ezeket értem, ezekkel különösebb bajom nincs, én igazából egy kérdéssel fogalmaznám meg az aggályainkat; itt képviselőtársam vezérszónokként elmondta, hogy sokak érdekét képviseli a történet, én úgy fogalmaznék: kiknek az érdekét képviseli ez a történet? Kiknek? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Bennünk is van még egy minimális dilemma, hogy pontosan kiknek jó ez a javaslat, hogy ez meny-

nyire a kisvállalkozók vagy a kisebb gazdák és menyire inkább a közepes vagy még inkább az annál is nagyobb gazdák érdekét szolgálja. Én felvetném azt a kérdést, hogy a földtörvény 2013-as elfogadásakor lehetett-e tudni azt, hogy van egy ilyen igény, és hogy annak idején ezt miért nem sikerült akkor belevenni, hogyha ez már akkor is fennállt. Szerintem ez egy jogos kérdés, lévén, hogy ha akkor is fennállt, akkor miért maradt ki, hogy ha nem állt fenn, akkor azóta hogyhogy rájöttek, hogy mégis kellene.

És a 25 százalék fölötti részesedés - tehát egy cég esetén három tulajdonos lehet, aki élhet ezzel a javaslattal -, én ezt se látom át, hogy ezt mi indokolta. És nem hallottunk részletesebb indokolást, hogy miért nem 30 vagy 40 vagy 50, tehát hogy ennek mi volt a háttér tanulmánya vagy mi volt a háttér megfontolás, ami miatt ezt pont 25 százalékra kellett belőni. Illetőleg az illetékfizetési szabályok és egyébként az őstermelőkre vonatkozó szabályok módosultak is azóta, 2013 óta, és akkor sem merült fel, hogy esetleg ezt a szabályt be lehetne, be kellene hozni.

Gondolom, hogy a kamarai választásokhoz természetesen semmi köze nincs annak, hogy itt ilyen kiváló javaslatokat látunk. Illetve, hogy mennyire kiválóak, arról ha meggyőznek minket, és részletesebben tudunk látni a mögöttes tanulmányok, megalapozó vizsgálatok vagy esetleg a konkrét igények tekintetében, akkor fogunk tudni mondani egy végső döntést. Így ebben a körben még azért van egy-két olyan homályos pont, ami alapján valóban nehéz megtippelni, hogy pontosan kinek fog kedvezni ez a javaslat.

Azt azért el szeretnénk kerülni, amit önök oly sokszor meg szoktak tenni, hogy hivatkoznak, mondjuk, a kis- és középgazdákra, aztán inkább a közép-, nagy-, de inkább a nagygazdák vagy az oligarchák számára adnak előnyöket.

Úgyhogy itt a vitában meggyőzhető vagyunk, várjuk a további érveket, nyilvánvalóan még módosító javaslatok is érkezhetnek ehhez, úgyhogy ebben az esetben is - mint az előző javaslatnál - a módosító javaslatokhoz, az elhangzott érvekhez fogjuk kötni, hogy tudjuk-e majd végül is a zárószavazáson ezt a javaslatot támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kérdezem képviselőtársaimat, ki óhajt felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is úgy gondolom, hogy hároméves, sőt több mint hároméves, négyéves adósság került most elénk. Hogy jól vagy rosszul, ez majd persze kiderül.

Annyit szeretnék mondani Pócs képviselőtársamnak, hogy ezt a gazdák tömegei nem várják,

ugyanis rájuk ez nem fog vonatkozni. Tehát a gazdálkodók döntő többsége abba a körbe esik, aki eleve saját használatra kötelezett földművesként, vagy magánvállalkozó, vagy őstermelő formájában. Tehát őket ez nem érinti. Akiket érint, az két nagyon-nagyon különböző kör, és a probléma igazából ebből számunkra az egyikkel van.

Az első kör, amely miatt ez valóban egy használható javaslat, azok a családi gazdaságok, amelyek termelőszerkezet formájában működnek, tehát magyarul kft. vagy betéti társaság vagy egyéb formában működnek, és ott a családtagok tulajdonában van alapvetően maga a vállalkozás. Ott, én azt gondolom, hogy ez a történet működik. Ott nyilván van egy árbevételi határ, amit ha tartalmazna ez a javaslat, akkor nyilván meg kellene nézni, hogy mi az a határ, ameddig ez a kkv-kat segíti. Igaz, hogy kkv-kategóriába soroljuk mi a lényegesen nagyobb cégeket is az általános kkv-határok miatt. Ott viszont, én azt gondolom, hogy következetesnek kellene lenni, és a földtörvény logikája kapcsán nemcsak konkrétan a tulajdonosra, hanem a közvetlen hozzátartozókra is ki kellene terjeszteni, tehát ha egy családon belül többeknek van földtulajdona, de a tulajdonos, mondjuk, egy fő, de a közvetlen hozzátartozónak is van, akkor neki se kelljen illetéket fizetni. Úgy gondolom, ez logikus megfontolás. És egyébként a földtörvény ilyen.

A 25 százalékot - ezt Staudt Gábornak mondanám - az indokolja, hogy maga a céglogika mondja azt, hogy annak van befolyásoló tulajdona, akinek legalább 25 százaléka van. Egyébként tényleg lehetne ez több is, de az általános cégjog szerintem a 25 százalékot mondja, az már befolyásoló tulajdonnak számít.

Amivel nekünk bajunk van - és óhatatlanul a kisördög a fejünkben van a holnapi kamarai választás kapcsán, bár persze szerintem most sem lesz választás, kivétel azokban a megyékben, ahol nem egy listára lehet most választani, most szándékosan mondtam, hogy „választani”, hanem többre, mert ott valóban választás van; ahol meg egy lista van, ott meg szavazás van. Hogy miért csak egy lista van, az bonyolult. Tudom, hogy nagyon kevesen vállalják fel a jelenlegi hatalommal a szembenállást, érthető okokból, mert aki ezt megteszi, annak utána sok babér nem terem ebben az országban. (*Pócs János közbeszólása.*) De világos, hogy lesz legalább kilenc olyan helyszín, ahol valós választás lehet. Én...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, de nem erről van szó ebben a törvényben.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): De, erről van szó. Tehát arról van szó...

ELNÖK: Semmiféleképpen nem a holnapi kamarai választásról. És amennyiben ezt a témát viszi tovább, akkor kénytelen vagyok a szót megvonni.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Én csak arra akartam kitérni, hogy kiknek jó ez igazán. És most kénytelen vagyok megint nevesíteni a történetet, amit az újságok is nevesítettek: Mészáros Lőrinc 80 millió forintot nyer ezen a törvényjavaslaton. Mert ő a saját földjeit saját magának, saját vállalkozásainak úgy tudja majd bérbe adni, hogy az után nem kell illetéket fizetni. És nemcsak egy ilyen van. Nem túl sok van, hozzáteszem, csak az a kérdés, hogy most kinek az érdekében született ez a javaslat. És én ezért hoztam össze a dolgot, mert nyilván ezzel a holnapi szavazás befolyásolása is érdemben lehetséges.

Tehát én azt javaslom, képviselőtársaim, hogy ha már egyszer ilyen, úgymond koherenzia zavart akarunk elhárítani a kétfajta jogszabály között, akkor húzzunk már itt is egy határt, hogy mi az a határ, ahogyan húzott a kormány határt a támogatási igénybevételnél is, mert ott is például azt mondja, hogy 1200 hektár fölött nem jár alaptámogatás, csak a kiegészítő támogatások. Akkor itt is lehetne egy olyan módosító, hogy egy bizonyos árbevételhatár fölött ne járjon illetékmentesség, mert azokat a vállalkozásokat, amelyek 5 és 10 milliárd meg efölötti árbevétellel rendelkeznek, nem biztos, hogy egy ilyen illetékmentességgel még segíteni kell, hiszen ott azért valóban elég szűk kör, amelyik ezzel élhet, és nem biztos, hogy erre rá vannak szorulva. De a kkv-k valóban jobban járnak ezek után egy ilyen törvényjavaslattal, és koherenzia zavar szűnik meg a földtörvény és az illetéktörvény között.

Úgyhogy ezeket mindenképpen én megfontolásra érdemesnek tartanám. Aztán majd a végén mi is eldöntjük, hogy hogyan fogunk ebben a kérdésben szavazni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. (*Jelzésre:*) Kettőperces felszólásra Gúr Nándor képviselő úr következik mint az Országgyűlés jegyzője. Megvárom, míg leér a saját helyéhez, és fel tudja tenni a mikrofont. Parancsoljon, ön a szó.

(15:50)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem véletlenül kérdeztem azt, amit az első hozzászólás gondolataiban megfogalmaztam, hogy kiknek kedvez. Sajnálom, hogy nem képviselőtársam ott a kormánypárti padosorokban válaszol erre a kérdésre, hanem Gógös Zoltán képviselőtársamtól kell megkapjam a választ a kérdésre, mármint hogy olyanoknak, akik eddig is kedvezményezettjei minden folyamatnak. Nem fogok kitérni a témából, elnök úr, de azt szeretném mondani, csak meg kell nézni azt, hogy az elmúlt esztendő vagyongyarapódása hogy néz ki, hogy Mészáros 100 milliárd forintos vagyongyarapodásra tesz szert, Andy Vajna

16 milliárdosra, Garancsi István 14 milliárdosra. Szóval, ezek a folyamatok nem véletlenek, ezek azt mutatják, hogy olyan jogszabályi környezetet szülnék, olyan tételes jogszabályi változásokat eszközölnék, amelyek személyre szabottak, személyre íródtak, amelyek egyesek érdekeit szolgálóak, jelesül a Gógös Zoltán által elmondottak szerint Mészáros Lőrincet 88 millió forintban kedvezményezi ez a fajta törvénykezés, amit most, jelen pillanatban önök szülnék.

A lényeg a történetben az, ebből is látszik, önök 7 éven, lassan 8 éven keresztül csak olyan intézkedéseket szülnék, amely saját maguknak, adott esetben a maguk körül lévő haverok körének, az oligarcháknak hoz kedvezményeket, és indifferens, érdektelen az önök számára azon sokaságot érintő pozitív intézkedések meghozatala, akik pedig elszenvedik a mindennapokat. Na, ezen kellene változtatni, ezt a politikát kell 2018-ban elzavarni! Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Mivel további felszólalásra senki sem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Gyórfy Balázs képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársak! Hadd mondjam el, hogy mi az alapmotiváció, ami miatt ezek a gondolatok egyáltalán megfogalmazódtak a fejünkben. Azt gondolom, szerencsére eljutott a magyar vidék oda, a magyar agrárvállalkozások egy jelentős része eljutott oda, hogy adott esetben komoly beruházásokon töri a fejét, és itt egy nagyon is okszerű és jó döntés, ha az egyéni vállalkozói forma helyett egy olyan megoldást választ, ahol mondjuk, egy komoly hitel a család teljes vagyonát nem teszi kockára, ezért mondjuk, akár egy egyszemélyes kft.-t létesít azért, hogy a későbbiekben egy anyagi biztonságot a család mögött tudva nem kockáztatja annak teljes egzisztenciáját, hanem egy vállalkozási formát váltva teszi ezt meg.

Ilyen formában gondoltuk azt, hogy ez teljesen okszerű, és egyébként a földtörvény - Staudt képviselőtársammal hadd vitatkozzak - most is úgy rendelkezik, hogy ez nem minősül átadásnak, egész egyszerűen a koherenciát teremtjük meg az illetéktörvény s a földtörvény között. Úgyhogy jelzem, a földtörvény megalkotásakor egyébként ezt mi figyelembe vettük, egész egyszerűen az illetéktörvényt nem varrtuk hozzá, ennek a pótlása történik most meg. Azt gondolom, semmilyen hátsó szándék e mögött nincsen.

A 25 százalék vonatkozásában Gógös képviselőtársam a választ megadta, köszönöm szépen.

Képviselő úr, önök egyik oldalról féltik és aggódnak a kisvállalkozásokat, másik oldalról meg szócsove a nagyvállalkozásokat képviselő MOSZ-nak, hisz

nem az én frakciótársam Magyar Zoltán, aki a MOSZ-propagandát mondta be kedden az Országgyűlés mikrofonjába, úgyhogy ez már önmagában egy elég érdekes felvetés az önök részéről.

Gógös képviselőtársamnak hadd tartsak egy rövid matematikaórát, és Gúr jegyző urat is kérem, hogy legyen kedves figyelni, mert úgy nézem, itt némi bepótolnivaló van.

Egy személynek maximum 300 hektár lehet a tulajdonában az én jelenlegi ismereteim szerint, s ha egy átlag földárral számolunk, és ha ő azt a 300 hektárt nem maga használja, hanem átadja egy olyan cégnek, amihez nincs köze, tehát illetékfizetési kötelezettsége keletkezik, akkor az az én számításaim szerint körülbelül 9-10 millió forint körüli összeget jelenthet, ha egy személy 300 hektárt 2 százalékos illeték mellett valamelyik más vállalkozásnak átad, mint amit ő használna vagy birtokolna. Kérem, nem tudom, hogy jön össze a 88 millió forint, ez egész egyszerűen egy matematikai abszurdum. Nyilván jól hangzik, és aki nem számol utána, akár még be is veheti ezt a blabla előadást, aminek egyébként a matematikai alapjai nincsenek meg.

Úgyhogy, képviselőtársaim, én azt gondolom, beszéljünk arról, amiről ez a jogszabály-módosítás valóban szól, arról, hogy néhány vállalkozás hál' istennek eljutott oda, hogy fejleszteni szeretne, adott esetben hitelt felvenni, és nem kívánja a teljes családi vagyont ez ügyben kockára tenni, és ezt tehesse meg úgy, hogy egyébként az illetékfizetési kötelezettség nem terheli őt.

Azt gondolom, hogy ez egy okszerű megoldás. Gógös képviselőtársamnak felhívnam a figyelmét arra, hogy ezt a cégek árbevételéhez viszonyítani döreség, ugyanis nem a cég kapja az illetékmentességet, hanem az a magánszemély, aki a földet tulajdonolja, tehát egész egyszerűen nem lehet a történetet összehozni.

A kamarai választásokra nem reflektálnék. Azt gondolom, az önmagában jelent valamit, hogy a MOSZ-t egyetlen szervezet sem támogatta a kamarai választásokon, az is jelent valamit, hogy 9 megyében tudtak csak jelölteket állítani, és az is jelent valamit, hogy van olyan megye, ahol úgy tudtak jelöltet állítani, hogy okirat-hamisítást követtek el nagy valószínűség szerint. Úgyhogy erről majd, azt gondolom, nem nekünk kell beszámoljanak, hanem majd a nyomozó hatóságnak; de elnök úr rám nézett, tisztában vagyok azzal, hogy nem a témához tartozik, de úgy gondolom, illet erre válaszolnom.

Képviselőtársaim, én arra kérem önöket, hogy valóban a valódi szándékot lássák e mögött, és minden olyan pozitív, tartalmában az eredeti célt nem befolyásoló módosítót szívesen veszünk, ami ezt a célt közelebb hozza a vállalkozásokhoz, a magyar vidék gazdálkodóihoz.

Úgyhogy arra kérem önöket, támogassák ezt a javaslatot, meggyőződésem, hogy méltó arra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gyórfy Balázs és Jakab István fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/18009. számon a Ház informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Gyórfy Balázs képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Augusztusban országosan közel 305 ezer fő létesített egyszerűsített foglalkoztatást, ebből mintegy 235 ezren végeztek alkalmi munkát, 60 ezren mezőgazdasági idénymunkát, több mint 7300-an végeztek turisztikai idénymunkát és 2,5 ezren filmipari statisztaként dolgoztak. A hónap folyamán átlagosan 7,5 napot dolgoztak egyszerűsített foglalkoztatásban. Ezek, azt gondolom, hogy jelentős számok, a szükséges munkaerő hiánya azonban erőteljesen hajtja felfelé az idényjellegű foglalkoztatás bérkötségeit is. Míg 2014-ben a mezőgazdasági idénymunkások átlagos napi bére nem volt több mint 5000-5500 forint, addig mára már 8000 forint alatt igazából nem nagyon lehet munkavállalót találni a kemény mezőgazdasági idénymunkára.

A hatályos szabályozás értelmében az egyszerűsített foglalkoztatásból származó bevételből a természetes személyeknek nem kell személyijövedelemadó-bevallást benyújtaniuk, kivéve, ha egy bizonyos képlet mellett az egyszerűsített foglalkoztatásban kapott díj meghaladja az 5870 forintot. Ez alapján az a helyzet állt elő, hogy a mezőgazdasági idénymunkások jelentős részének adóbevallási és adófizetési kötelezettsége keletkezett, amiről utólag, a NAV felszólítása során értesülnek. Ez adott esetben tovább csökkentheti az e foglalkoztatottak munkavállalási kedvét, ami még nehezebb helyzetbe sodorja azokat a gazdálkodókat, akik jelenleg is nagyon komoly munkaerőhiánnyal küzdenek. Ezt elkerülendő nyújtottunk be módosítást Jakab István képviselőtársammal.

A jelenlegi szabályozáshoz képest a módosítás az egyszerűsített foglalkoztatásból származó adómentes napi jövedelmet a jelenlegi 5870 forintos összegről 7631 forintra emeli az idei évre - javaslatunk szerint ezt már most is igénybe lehetne venni -, jövőre pedig 8255 forintra, majd ez egyébként a jövőben a minimálbér növekedésével arányosan emelkedne is. A fenti szabályt tehát az idei évben megszerzett jövedelmekre is alkalmazni lehet a 2018-ban időszerű adóbevallásnál.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az ágazat munkaerőhiánnyal kapcsolatos nehézségeit pró-

báljuk meg együtt orvosolni, ezért tisztelettel kérem a tisztelt Házat, támogassa ezen kezdeményezésünket. Köszönöm, elnök úr.

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem Tállai András államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni a kormány nevében. *(Tállai András bólint.)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint az közismert, az egyszerűsített foglalkoztatás a rugalmas foglalkoztatás egyik népszerű formája. A mezőgazdasági idénymunka lehetővé teszi a mezőgazdasági ágazatban foglalkoztatók számára, hogy a szezonhoz kötött munkák esetében a megnövekedett élők munkai igényüket rugalmasan és gyorsan kielégítsék.

E foglalkoztatási forma előnyét leginkább a kedvező közteherfizetés és a nagymértékben könnyített adminisztráció biztosítja. Jelentős adófizetési és adóadminisztrációs könnyítést jelent az úgynevezett mentesített keretösszeg jogintézménye. E jogintézmény szerint a természetes személynek e foglalkoztatásból származó bevételből nem kell jövedelmet megállapítania és bevallást benyújtania, ha az e jogviszonyból származó bevétele nem haladja meg az egyszerűsített foglalkoztatás naptári napjainak száma és az adóév első napján hatályos minimálbér vagy a garantált bérminimum napi bérének meghatározott összegének szorzatát.

A törvényjavaslat célja tehát az, hogy ezt az adófizetési és adóadminisztrációs könnyítést tovább növelje, ezért javaslatot tesz a mentesített keretösszeg felemelésére annak érdekében, hogy a mezőgazdasági idénymunka szezonálisan kiugróan magas munkaerő-szükséglete minél rugalmasabban kielégíthető legyen. Ennek megfelelően a javaslat jelentősen megnöveli az egyszerűsített foglalkoztatás keretében történő foglalkoztatás mentesített keretösszegét, amelynek az összege a jelenlegi 5870 forintról - mint ahogy már elhangzott az előterjesztő részéről - 8255 forintra emelkedik.

A mentesített keretösszeg mértékének növelése nagyban elősegíti a törvény szerinti közteherfizetési kötelezettség teljesítését, mivel jelentős mértékben csökkenti az adóbevallással és az adó megfizetésével összefüggő adminisztrációt. Annak érdekében, hogy ez ne csak 2018. január 1-jétől legyen alkalmazható, a javaslat egy átmeneti szabály beiktatásával lehetővé teszi, hogy már a 2017-ben megszerzett jövedelmek esetén is a megemelt keretösszeggel lehessen számolni.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány támogatja az előterjesztést, tisztelettel kérjük, hogy az Országgyűlés is tegye azt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Pócs János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Szeretném megköszönni Gyórfy Balázs képviselőtársamnak és Jakab István alelnök úrnak, hogy benyújtottuk ezt a törvényjavaslatot, ami megkönnyíti a gazdálkodóknak a helyzetét, akik mezőgazdasági idénymunkásokat kívánnak alkalmazni. Ahogy már az államtitkár úrtól elhangzott, ezzel a módosítással az idénymunkában jellemző 8 ezer forint körüli napi munkadíj beleesik az adómentes kategóriába.

Szeretném kérni ellenzéki képviselőtársaimat, hogy tegyék félre az olyan jellegű megjegyzésüket, hogy miért nem hamarabb vagy miért nem adunk több kedvezményt. Nyilván nem az az intézkedés okozza az államháztartás legnagyobb bevételkiesését, de igenis, szükség volt arra, hogy az államkassza keretei közé beférjen egy ilyen kedvezmény is, ami megítélésem szerint minden gazdálkodó számára jelentős könnyebbséget fog jelenteni.

A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a kezdeményezést, ezt kérem a tisztelt Háztól is. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, öné a szó.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Pócs János képviselőtársam, vezérszónok kérésének megfelelően nem fogom azt mondani, hogy miért nem hamarabb, nem fogom azt mondani, amit kért, hogy ne mondjak, nem teszem.

Azt viszont teszem, hogy szeretném jelezni, hogy a további gondolkodások kiterjesztését érdemes lenne megtenni más irányba is. Egyszerűen azért, mert hogyha górcső alá vesszük az egyszerűsített foglalkoztatás kérdéskörét, akkor látjuk azt is, hogy milyen különbségek vannak általában vetten az elsődleges munkaerőpiacon zajló, munkát végző embereket érintő díjazás vagy egyéb másfajta intézkedések tekintetében.

Tudjuk a 2012 januárjától hatályosult munka törvénykönyve szerint azt, hogy csökkentették 50 százalékról 30 százalékra az éjszakai pótlékok mértékét, és az egyszerűsített foglalkoztatás keretében, ha ilyen típusú munkatevékenységről van szó, akkor nem 30 százalékos, hanem 15 százalékos mértékű éjszakai pótlék az, ami megilleti az érintetteket. Nyolc óra után, mármint nyolcórás munkavégzést követő túlmunkában végzett munkaidőre szólan 50 százalékos pótlék az, ami megilleti az érintettet, ki-

véve akkor, ha többnapos bejelentéssel párosul ez a történet.

Ezt a kivételt lehet, hogy érdemes lenne felülgondolni, vagy épp a vasárnapi pótlék tekintetében 50 százalékos mértéket érhet el vagy annyiban részeseülhet az egyszerűsített foglalkoztatás keretei között foglalkoztatott, ahol nem a vasárnapi munkához köthető munkára kötődött a megállapodás. Fizetett ünnepeken százszázalékos a pótlék.

Ezek csak példák. Ezeket csak azért említettem, mert a gondolkodást nemcsak a napi munkabér tekintetében lenne érdemes kiterjeszteni, hanem az előbb említett és a nem említett példák sokaságát érintően is.

Azt is tudjuk, hogy a közterhek vonatkozásában hogyan és miképpen néz ki a történet, alkalmi munkavállalás esetében napi ezerforintos mértékű közteher az, amit meg kell fizetni. Ez így volt az 5870 forintos mérték esetében is, és ha jól olvasom, akkor így lesz a 8255 forintos mérték esetében is. Tehát itt az alkalmi munkavállaláshoz illesztett közteher mértéke nem nő. Nem akarom, hogy nőjön, nem erről szól a történet, csak megállapítom, hogy ez a tényhelyzet, az idénymunkára vonatkoztatva, ami a mezőgazdaságot érinti, ott pedig egy kedvezőbb döntés született már a korábbiakban, ami 500 forint/napi díjazást, közterhet jelent.

Ami némi gondot jelent és ezt kérdezni is szeretném, lehet, hogy elkerülte a figyelmemet. Kérdezni szeretném, hogy van kétfajta megbontási lehetőség. Az egyik a szakmai képesítést nem igénylő munkatevékenységhez kapcsolódik, ahol az adómentes jövedelmi sáv, napi jövedelmi sáv ez az 5870 forint volt, és van a másik, ahol szakképzettséget igénylő tevékenységhez illesztett munkavégzésre kerül sor. Ha jól emlékszem, akkor itt közel 8 ezer, 7,5 ezer, azt hiszem, 7410 forint volt az az összegszerűség, ami gyakorlatilag adómentes napi jövedelmi nagyságrendet jelentett. A 8255 forint együttesen a szakképesítés nélküli és a szakképzettséggel bíró munkatevékenységhez illesztetten igaz-e, vagy csakis a szakképzettség nélküli munkavégzési tevékenységgel párosuló emberhez illesztett-e, akinél 5870 forintos volt a mérték?

Ha és amennyiben csakis, akkor azt gondolom, hogy lépést kellene tenni annak érdekében is, hogy a szakképzettséget igénylő munkatevékenység kapcsán, ahol a korábbiakban 7410 forintos volt ez a jövedelmi határ, adómentes napi jövedelmi határ, akkor ott is felül kellene ezt gondolni, hiszen akkor ott beszűkül a sáv, és a 7410 és a 8255 forint között nagyjából, illetve pontosan 845 forint különbség marad csak meg a korábbiakhoz képest. Ez itt kellő motivációs háttérrel nyilván nem jelent, és a foglalkoztatónak és a foglalkoztatottnak sem hozza azt az érdemleges változást, ami megítélésem szerint szükséges lenne.

Nem minősülnek társadalombiztosítási szempontból biztosítottoknak az emberek, persze hozzá kell

tenni, hogy akár a nyugdíj- vagy a baleseti egészségügyi ellátás tekintetében biztosítottak, ugyanígy az álláskereső vonatkozásában is, nem úgy, mint a mai nap tárgyalt törvénytervezet kapcsán az egyéni vállalkozások kereteit szüneteltetők, akiket az álláskeresői támogatásból is kilöknék vagy ki kívánnak lökni.

Rövid idejű munkavégzésnek, foglalkoztatásnak azt értelmezi a mai jogszabályi környezet, hogyha évi maximum 120 napos foglalkoztatási időtartamot ölel fel, persze akkor, hogyha ez azonos felek között történik.

(16.10)

Tehát elviekben az egyszerűsített foglalkoztatás keretei között más-más munkaadóval való szerződések megkötésén alapulva ez a 120 napot is meg tudja haladni. Ugye, az alkalmi munkavállalásnál az a szituáció, az a helyzet, hogy nem lehet öt egymást követő napot meghaladó időtartamra szerződést kötni, és egy adott hónapban is ez maximum 15 napot érhet el. Az alkalmi munkavállalásnál annyival szorítottabb a feltétel, hogy nem 120, hanem csakis 90 nap lehet évente, ez megint csak az azonos féllel kötött szerződés alapján.

Mondhatjuk azt, hogy a munkavállalónak is meg a munkaadónak is van érdeke abban, hogy bizonyos helyzetekben az egyszerűsített foglalkoztatás keretei közötti foglalkoztatási forma érvényesüljön, nem véletlenszerű, hogy az átlagos, közel nyolcnapos foglalkoztatottsági időtartam megjelent a korábbi esztendőben az egyszerűsített foglalkoztatás keretei között. Nyilván rövid távon - mondom: rövid távon - a munkavállalónak is érdeke az egyszerűsített foglalkoztatás keretei között való részvétel, hiszen a zsebbe ilyen értelemben bizonyos vonatkozásban több pénz jut. A munkaadónak meg abszolút érdeke, hiszen így gyakorlatilag a munkaviszony keretei között történő foglalkoztatást tudja kikerülni vagy kiváltani, és az egyszerűsített foglalkoztatás keretei között a munkaerő költségét tudja csökkenteni.

Na most, itt az adómentes napi jövedelem tekintetében azt lenne jó tisztán látni, még egyszer hangsúlyozom, hogy az 5870 forint helyetti 8255 forint, az csakis ebben a vonatkozásban ül, vagyis a szakképzettséget igénylőt érintően is a 7410 forintos korábbi adómentes napi jövedelemérték is ugyanilyen értelemben megnő, mert én ezt nem látom, ezt nem találom az előterjesztés keretei között.

Nyilván ez az intézkedés is alapvetően a mezőgazdasági idénymunkákkal vág össze, az ottani munkaerő-szükséglet kielégítését szolgálja legkiváltképpen, nem véletlen tehát, hogy ez a törvénymódosítási javaslat a Parlament falai közé kerül. De a jövőt érintően érdemes lenne azt a részét is megvizsgálni a folyamatoknak, hogy mondjuk, a gazdálkodó, gazdasági szervezetek kötelékei között miért nő az egyszerűsített foglalkoztatásban részt vevőknek a száma, és

az egyéni vállalkozók keretei között pedig miért csökken. Nem tudom, még magam sem tudom a választ erre, de érdemes lenne ezt egy kicsit megkutatni annak érdekében is, hogy a következő időszakra szóló módosító intézkedéseket jó értelműen meg lehessen tenni.

Nem másról szól ez a törvénymódosítási javaslat, mint amit az államtitkár úr is - remélem - el fog mondani és meg fog erősíteni, egyrészt arról, hogy kedvező közteherviselés legyen, másrészt arról, hogy mentesítsen bizonyos értelemben olyanfajta kényszerektől, amelyek... - nem is jól fogalmazok. Azt a helyzetet teremtsen meg, hogy a valós munkaerőigényekkel párosuló munkaerő rendelkezésre állását segíteni tudja. E vonatkozásban én személy szerint jónak ítélem a törvénytervezet keretei között megfogalmazott változtatási szándékot, de még egyszer, az utolsó mondatomban azt ismétlem, hogy a szakképzetlenségre és a szakképzetre vonatkozó napi, adómentesen megszerezhető jövedelemhatár-értékekhez képesti elmozdulás, az mind a két esetben megvan-e, vagy csak a szakképzetlenséget érintően, mert én csak ezt olvasom ki a törvénytervezetből. Elnök úr, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Én rövid leszek. Természetesen támogatjuk a javaslatot, ez nem is merülhet fel kérdésként. Azért bízunk benne, bár itt elhangzott többször, hogy ennek sincs semmi köze a kamarai választáshoz, hogyha nincsen, akkor örülünk neki, hogy ez most idekerült az Országgyűlés elé, de a lényeg az, hogy ez egy, és bár Pócs képviselőtársunk elmondta, hogy ne mondjuk, hogy lehetett volna korábban is, hát, köszönjük szépen, azért ellenzéki oldalról hadd legyen ez a megjegyzésünk, hogy korábban is, amikor a kormány a bérek emeléséről beszélt, illetőleg egy évvel ezelőtt, amikor megállapodtak a munkaadókkal a béreknek az emeléséről, akkor ez nem merült föl, és az idénymunkásoknak a bére valahogy kimaradt.

Azt gondolom, hogy ez a 8 ezer forint, amire most megemeli az Országgyűlés, vélhetően elfogadásra fog kerülni, ez már egy olyan határösszeg, ami biztosítja azt, hogy egy ilyen bérezésért be fogják jelenteni őket, és az emberek a bérük java részét, ha nem az egészét - bízunk benne, hogy minél többet - meg fogják tudni kapni legálisan, és ez természetesen nemcsak az államnak jelent egy pozitívabb és átláthatóbb képet, hanem az adott idénymunkásoknak is mind a nyugdíj szempontjából és minden más szempontból egy sokkal áttekinthetőbb és egy korrektebb elbírálás úgy az állam, mint a munkaadó részéről.

Úgyhogy támogatjuk a javaslatot, és egyébként bízunk benne, hogy a közeljövőben ennek az emelése is szóba kerülhet. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Gyórfy Balázs képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e a vitában elhangzotakra válaszolni. *(Gyórfy Balázs feláll.)* Igen, kíván. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Köszönöm az alapvetően pozitív megnyilvánulásokat. Azt gondolom, hogy mindig öröm, hogyha szakmai konszenzusra tudunk jutni, ez a politikában néha azért nem mindig a racionális érvek mentén dől el. Én örülök, hogy egyáltalán a pozitív tartalmat mindenki felfedezte. Nyilvánvalóan ennek a cizelláltságát lehet adott esetben vitatni, vagy adott esetben további mélyítéseket megfogalmazni.

Én a magam részéről minden olyan javaslatra nyitott vagyok, amely ezt a célt, amit megfogalmaztunk, eléri, úgyhogy akár a módosítók vonatkozásában, akár majd a végén, a végszavazásnál örömmel veszek minden ellenzéki és nyilvánvalóan kormánypárti javaslatot és majd a végén támogatást is. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirendi utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Megvárom, amíg a képviselő úr mint jegyző leér a helyére, és felteszi a mikrofont. „Meddig még?” címmel nyújtotta be jelentkezését a napirend utáni felszólalásra. Képviselő úr, jegyző úr, öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Sokadszorra: meddig még? Az ellenzék részéről más ellenzéki pártok is hasonlóképpen fogalmaztak már meg napirend utáni gondolatokat, indítványokat.

Két részre bontanám a „meddig még” kérdéskörét. Az egyik az, ami az elmúlt napokban megjelenő híryanagyokkal vág egybe, mármint hogy hogyan és miképpen gazdagodnak Magyarország keretei között egyesek. Nekem személy szerint semmi bajom, semmi problémám azzal, hogyha tisztességes, tehet-

ségen alapuló, szorgalommal bíró emberek sokasága gazdagszik az országban. Azzal már több a bajom, hogyha nem a tehetség, nem a szorgalom, nem az üzleti érzék az, ami a háttérben meghúzódik, és ennek okán láthatjuk azt, hogy olyan mértékű vagyongyarapodások születnek egyesek esetében, ami non-szensz, elfogadhatatlan, képtelenség.

Ma már itt, a Parlament falai között sok szó esett Mészárosról, Andy Vajnárról, Garancsiról, tehát ők jól jelképezik ezt a helyzetet, hiszen csak hármuk egy év alatti vagyongyarapodása meghaladja a 120 milliárd forintos nagyságrendet; 120 milliárd forint, 120 000 millió forintos nagyságrendet.

(16.20)

Nem akarok én itt különösképpen vájkálni, csak azt akarom mondani, hogy nem nehéz úgy gazdagodni, hogy ha abban az esztendőben, amikor ez a vagyongyarapodás bekövetkezik, például Mészáros esetében a 240 000 millió forintot haladja meg a közbeszerzéseken kereszttüli forrásjuttatás. Nem nehéz úgy gyarapodni, ha a 17 000 millió forintot haladja meg a különféle támogatások köre. Csakhogy ez rendben van-e? Ennek így kell-e működni? Nem nehéz úgy sem gyarapodni, ha a tisztességes adózási feltételeknek nem kell megfelelni. Mondtuk többet itt ma, a kaszinók falai között nem kell blokkot adni, nem kell áfát fizetni, pénztárgépet a NAV-hoz nem kell bekötni. Szóval, akkor nem nehéz gazdagodni.

Egy szó, mint száz: ezek a pénzek megítélésem szerint a Fidesz által ellopott pénzek. Ezeket a pénzeket gyakorlatilag a magyar emberekre, a közjóra kellene fordítani. Oktatás, egészségügy, alacsony fizetések emelése vagy épp az alacsony nyugdíjak emelése tekintetében, mert óriási különbségek vannak ma e vonatkozásban.

És hát hogy ne csak ezzel a kérdéskörrel foglalkozzak, ezért egy másik ügyet is előveszek ebben a dologban. Szuperkórházakat, ha már az egészségügyet említettem, szuperkórházakat hívnak életre, és közben azt látjuk, hogy a gyermekorvosi képzésnek a bázishelyeit szüntetik meg. Mit is jelent ma egy szuperkórház példaként Miskolcon? Azt jelenti, hogy a gyermekegészségügyi központot megszüntetik. Egy ikont, egy olyan 40-45 évre visszatekintő intézményt, amelyet Velkey professzor által alapítottak, és gyermekegészségügyi központként, a hazai gyermekegészségügy egyik meghatározó intézményeként funkcionált és működött. Ezen belül szeretném jelezni, hogy a gyermekdiabétes-ellátás egyik vezető centruma is volt ez az intézmény.

A különféle osztályok közötti összehangolás, a betegellátás, oktatás vagy tudományos munka sem folytatható nyilván a korábbi évtizedeken keresztül jól működő modellértékeknek megfelelően. Megkezdtek az elmúlt évtizedekben ennek a Velkey László által alapított intézménynek, kutató- és gyógyító-bázisnak a leépítését. Rendben van-e ez így az önök

értéktétele szerint? A szuperkórház szakmai változtatásai különösen annak tükrében felfoghatatlanok, érthetetlenek, hogy országosan súlyos gond van az orvos- és a nővérhiány tekintetében. Itt pedig mondhatni, nyugodt lelkülettel: stratégiaileg fontos és súlyos hiányterületekről küldenek el komoly szakembereket. Amit tesznek, a hazai gyerekegészségügy egyik bástyájának a ledöntése, és a diabetológiai ellátást is érinti, a jövő szakembereinek a képzésére is kihatással van. Meggyőződésem szerint helytelen ez a folyamat, ezért tartottam fontosnak a Ház falai között is megemlékezni erről. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Képviselőtársaim! Ezzel a napirend utáni felszólalás végére értünk.

Megköszönöm a képviselő hölgyek és urak, az Országgyűlés Hivatala munkatársai és a parlamenti gyorsírók egész napos munkáját. Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja munkáját.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek szerencsés hazaérést, szép, jó éjszakát kívánok, a holnap reggeli viszontlátás reményében.

(Az ülésnap 16 óra 24 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)